

Toelichting

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 INLEIDING	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Doel	5
1.3 Ligging plangebied	5
1.4 Geldende bestemmingsregelingen	6
1.5 Leeswijzer	7
Hoofdstuk 2 BELEIDSKADER	8
2.1 Europees beleid	8
2.2 Rijksbeleid	8
2.3 Provinciaal beleid	10
2.4 Beleid waterschap	20
2.5 Gemeentelijk beleid	23
Hoofdstuk 3 BESTAANDE SITUATIE PLANGEBIED	31
3.1 Ruimtelijke hoofdstructuur	31
3.2 Functionele analyse	33
3.3 Verkeer en infrastructuur	35
3.4 Ecologie	35
3.5 Cultuurhistorie, monumenten en archeologie	35
3.6 Veiligheid	42
3.7 Milieu	42
3.8 Belemmeringen	43
3.9 Water	44
Hoofdstuk 4 PLANBESCHRIJVING	51
4.1 Uitgangspunten en randvoorwaarden	51
4.2 Ruimtelijke ontwikkelingen	51
4.3 Functionele ontwikkelingen	53
4.4 Verkeer en infrastructuur	60
4.5 Ecologie	60
4.6 Cultuurhistorie, monumenten en archeologie	61
4.7 Veiligheid	62
4.8 Milieu	67
4.9 Belemmeringen	71
4.10 Proces van de watertoets	71
Hoofdstuk 5 JURIDISCHE ASPECTEN	72
5.1 Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP)	72
5.2 Opzet van de nieuwe bestemmingsregeling	73
5.3 Regeling bestemmingen	74
Hoofdstuk 6 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	79
Hoofdstuk 7 OVERLEG EN INSPRAAK	79
7.1 Overleg	79
7.2 Inspraak	79
7.3 Overleg en inspraak	79

Hoofdstuk 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De gemeente Roosendaal is in 2003 gestart met een programma om te komen tot een actueel bestemmingsplanbestand in de hele gemeente. Het gemeentelijk grondgebied is thans nog versnipperd in een groot aantal bestemmingsplannen. Deze dateren uit allerlei perioden. De in de loop der decennia ontstane versnippering en de ontwikkelingen met betrekking tot de (nieuwe) Wet ruimtelijke ordening nopen tot herziening van een flink aantal bestemmingsplannen.

Ook het bestemmingplan buitengebied van de voormalige gemeente Wouw is verouderd. Het plan dateert uit 1989 en is gedeeltelijk herzien in de periode 1994-1995. De planologische regeling in het plan is niet meer afgestemd op de feitelijke situatie en de huidige beleidskaders van rijk, provincie en gemeente. Daarom is er voor gekozen om aan het actualiseren van dit bestemmingsplan prioriteit te geven.

1.2 Doel

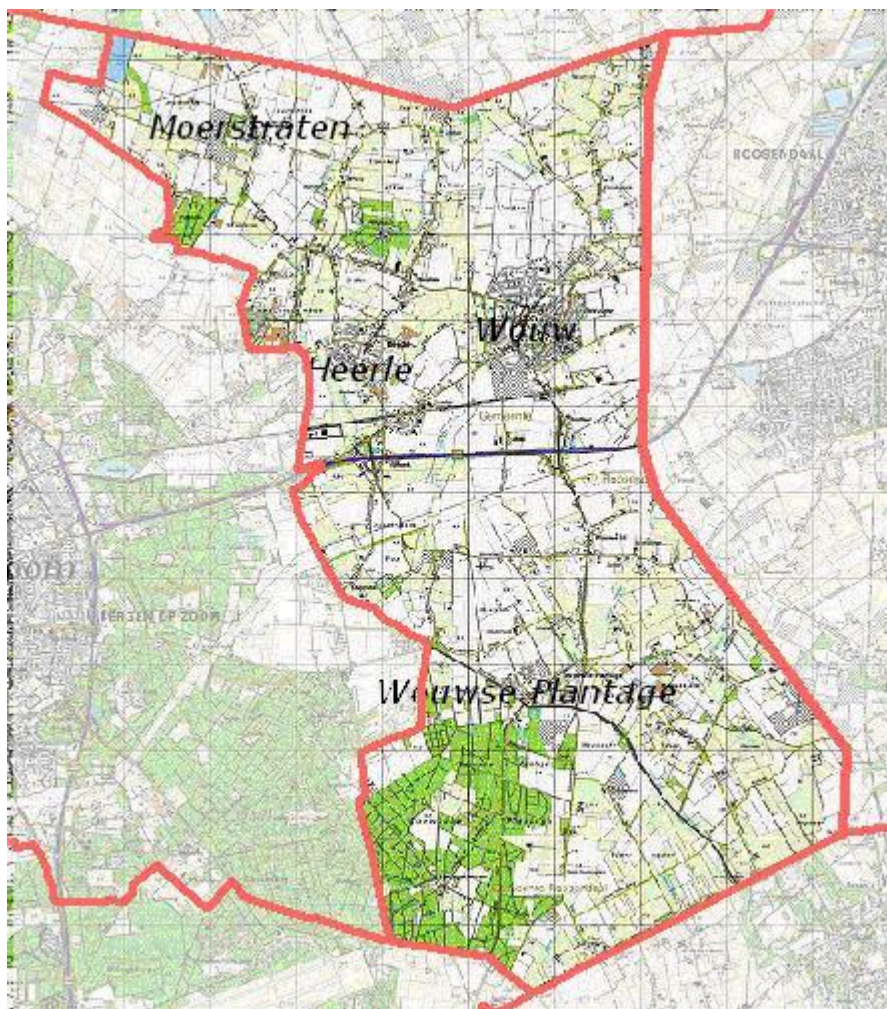
Doel van dit bestemmingsplan is het bieden van een actuele juridische regeling voor het buitengebied van de voormalige gemeente Wouw. Het bestemmingsplan heeft twee hoofddoelstellingen:

- Het veiligstellen en vastleggen van de bestaande waarden en belangen.
- Het mogelijk maken van gewenste ontwikkelingen.

Het nieuwe bestemmingsplan wil – binnen de randvoorwaarden die gelden vanuit onder meer landschap, natuur en cultuurhistorie – aan de bestaande (gewenste) functies ontwikkelingsruimte bieden en daarnaast inspelen op toekomstige ontwikkelingen. Het bestemmingsplan geeft aan waar zich welke functies mogen ontwikkelen. Nieuwe grootschalige ontwikkelingen zijn in dit bestemmingsplan niet voorzien. Bij het toestaan van ontwikkelingen gaat het primair om kleinschalige ontwikkelingen op perceelsniveau.

1.3 Ligging plangebied

Het buitengebied van Wouw ligt in West-Brabant, tussen de steden Roosendaal en Bergen op Zoom. De begrenzing van het gebied c.q. het plangebied van dit bestemmingsplan is grotendeels gelijk aan de begrenzing van de voormalige gemeente Wouw. In het noorden wordt het gebied begrensd door de gemeente Steenbergen en in het zuiden door gemeente Woensdrecht en de rijksgrens met België. De kernen Wouw, Heerle, Wouwse Plantage en Moerstraten maken geen deel uit van het bestemmingsplan. Dit geldt ook voor het kassengebied Hoeverstein, camping Wouwse Plantage en het landgoed Ottermeer. Op afbeelding 1 is de ligging van het plangebied van dit bestemmingsplan aangegeven.

Afbeelding 1 Plangebied bestemmingsplan Buitengebied Wouw

1.4 Geldende bestemmingsregelingen

In het buitengebied van Wouw gelden op dit moment zeven bestemmingsplannen. Deze zijn op meerdere onderdelen niet meer afgestemd op de huidige situatie en het huidige beleid.

Zo is in de agrarische sector al een aantal jaren sprake van verdergaande schaalvergroting en daarnaast van verbreding van agrarische bedrijven met diverse niet-agrarische functies. Daarnaast is voor een aantal onderwerpen door rijk, provincie en gemeente nieuw beleid en/of wetgeving geformuleerd, bijvoorbeeld op het gebied van water(berging), archeologie en het hergebruik van vrijgekomen agrarische bedrijven.

De huidige plannen houden geen rekening met dit nieuwe beleid waardoor nieuwe, gewenste ontwikkelingen vaak niet inpasbaar zijn in de plannen. Dit illustreert de noodzaak om te komen tot een actuele en eenduidige regelgeving voor het buitengebied.

De volgende bestemmingsplannen gelden op dit moment nog in het buitengebied van Wouw:

- Bestemmingsplan Buitengebied gemeente Wouw (1989)
- Partiële herziening Bestemmingsplan Buitengebied gemeente Wouw (1995)
- Bestemmingsplan bedrijventerrein Coppens (1990)
- bestemmingsplan Dassenplas (1994)
- Bestemmingsplan De Wijper, 1e herziening (1995)
- Bestemmingsplan Natuurgebieden (1981)
- Bestemmingsplan Zoomvlietweg (1983)

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt het beleidskader geschetst, waarbinnen de planvorming plaatsvindt. Met name het kaderstellende planologische beleid op provinciaal en gemeentelijk niveau komt aan bod. In hoofdstuk 3 wordt de bestaande situatie in het buitengebied beschreven. Hoofdstuk 4 beschrijft de planologische uitgangspunten voor de ontwikkeling van het buitengebied. Hoofdstuk 5 bevat de juridische planbeschrijving, waarin de juridische aspecten van het bestemmingsplan worden beschreven. In hoofdstuk 6 wordt kort ingegaan op de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 2 BELEIDSKADER

2.1 Europees beleid

2.1.1 Europese Kaderrichtlijn Water

De Europese Kaderrichtlijn Water stelt eisen aan de chemische kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en de ecologische kwaliteit van oppervlaktewater. In het gebied West Brabant is onder regie van Waterschap Brabantse Delta per waterlichaam bepaald wat de knelpunten en de KRW-doelen zijn. Vervolgens zijn de maatregelen bepaald om die kwaliteitsdoelen te bereiken. Van elke RWSR-gebied in het waterschap wordt een rapport gemaakt waarin de KRW-maatregelen vastgelegd zijn. Waterschap en gemeenten leggen de KRW-maatregelen in bestuurlijke besluiten vast. Na de besluitvorming worden de maatregelen in 2009 opgenomen in de "deelstroomgebiedsbeheersplannen" voor de Maas en de Schelde. Dit moet een initiatiefnemer van een ruimtelijk plan er echter niet van weerhouden om nu al rekening te houden met de KRW-doelstellingen. Sterker nog, de KRW is al in 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving en al vanaf 2000 in Europa van kracht. Van belang is dat bij initiatieven tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren, tenzij beargumenteerd kan worden dat dit wegens 'een hoger doel' niet anders kan. Om dit te bereiken dienen in relatie tot de KRW de volgende vragen te worden beantwoord;

1. Is het project riskant?
2. Zijn er relevante chemische gevolgen?
3. Biedt de ontwikkeling kansen om het ecologisch doel dichterbij te brengen?

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 Nota Ruimte (2006)

Op 17 mei 2005 en 17 januari 2006 hebben de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal ingestemd met de Nota Ruimte "Ruimte voor ontwikkeling".

De Nota Ruimte bevat de visie van het rijk op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De rijksverantwoordelijkheden en die van anderen zijn in de nota helder onderscheiden. Daarbij wordt invulling gegeven aan het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'.

Het hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is om ruimte te scheppen voor de verschillende ruimteveragende functies. Het kabinet richt zich op:

- Versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland.
- Bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland
- Borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden
- Borging van veiligheid

In de Nota Ruimte is het nationaal ruimtelijk beleid tot 2020 vastgelegd. Voor de periode 2020-2030 wordt een doorkijk naar de lange termijn gegeven.

Twee begrippen staan centraal in de Nota Ruimte: basiskwaliteit en nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur (RHS). De RHS bestaat uit de belangrijkste gebieden in Nederland op het terrein van economie, infrastructuur en verstedelijking, water, natuur en landschap. De verantwoordelijkheid voor het beleid voor deze gebieden ligt (mede) bij het rijk. Voor de gebieden die geen deel uitmaken van de RHS is het beleid gericht op het waarborgen van de basiskwaliteit. De verantwoordelijkheid voor deze basiskwaliteit ligt bij de provincies. Het rijk geeft aan het begrip basiskwaliteit slechts op een beperkt aantal punten invulling: bundeling van stedelijke activiteiten, waarborgen van de milieukwaliteit en investeren in de kwaliteit van het landschap.

Het buitengebied van Wouw behoort tot de RHS voor zover het gaat om:

- het natuurgebied Wouwse Plantage dat is aangewezen als Natura 2000 gebied (als onderdeel van de Brabantse Wal) en
- de gebieden die deel uitmaken van de ecologische hoofdstructuur: Landgoed Wouwse Plantage, het Pottersbos en het bosgebied rond het pompstation Altena.

Binnen de EHS geldt een 'nee, tenzij' benadering: nieuwe activiteiten mogen niet plaatsvinden tenzij ze geen significant negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden hebben. De EHS dient door de betrokken provincies (netto) begrensd te worden. Voor de Wouwse Plantage geldt dat ontwikkelingen in en ook rond dit Natura 2000-gebied geen significante effecten mogen hebben op de instandhoudingdoelstelling van het gebied die staan vermeld in het (concept) aanwijzingsbesluit. Voor wat betreft de landbouwsector is het beleid gericht op een vitale en duurzame landbouw. Provincies wordt gevraagd om niet-grondgebonden en/of kapitaalintensieve landbouw en daaraan gerelateerde bedrijvigheid te bundelen in zogeheten landbouwonwikkelingsgebieden. Om het economisch draagvlak en de vitaliteit van het platteland te vergroten bestaat ruimte voor her- en nieuwbouw in het buitengebied. Dit dient wel gepaard te gaan met aandacht voor landschappelijke en ontwerp kwaliteit. Vrijkomende agrarische bebouwing kan worden omgezet in een woonbestemming of dienen als vestigingsruimte voor kleinschalige bedrijvigheid. Om het hergebruik van leegstaande gebouwen te stimuleren en de mogelijkheden te benutten die nieuwbouw biedt om de kwaliteit en vitaliteit van het platteland te vergroten, vraagt het rijk aan provincies om een planologisch kader op te stellen voor het thema bebouwing in het buitengebied. Op het gebied van de recreatie is de Nota Ruimte in het algemeen gericht op het vergroten van de toeristisch recreatieve mogelijkheden in de groene ruimte.

2.2.2 Nationaal bestuursakkoord water

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water dient in de toekomst ondermeer de wateropgave (zowel in het stedelijk als ook in het landelijk gebied) te worden uitgewerkt. Hierbij zijn de genoemde werknormen, die afhankelijk zijn van het grondgebruik, maatgevend. Ten behoeve van deze wateropgave kan in de toekomst ruimte voor waterberging benodigd zijn binnen de bestemmingsplangrenzen. Op basis van de thans beschikbare informatie is echter hiervoor nog geen ruimtelijke reservering voorzien. In voorkomende gevallen zal de gemeente deze mogelijke functieveranderingen (bijvoorbeeld dubbelbestemming) door middel van een 'partiële herziening' of een 'vrijstelling' wijzigen. De watertoets zal dan worden doorlopen, het betreffende 'plangebied' zal worden besproken in het waterpanel en er zal een waterparagraaf worden opgesteld. Op deze wijze is het aspect water ook in de toekomst op een zorgvuldige wijze ingebed in het bestemmingsplan. Indien sprake is van nieuw verhard oppervlak, wordt op basis van de werknormen in het 'Nationaal Bestuursakkoord Water' is voor het stedelijk gebied T=100 geëist. Het is het meest voor de handliggend (vaak eenvoudig mogelijk door toestaan van peilstijging tot aan het maaiveld) dat deze wordt meegenomen in de aan te leggen infiltratie / retentievoorziening. Het is echter toegestaan om deze retentie te realiseren in groenstroken en op straat, indien er geen afwenteling plaatsvindt op andere gebieden en geen wateroverlast optreedt in woningen en bedrijven. Dit laatste is vaak alleen mogelijk als er sprake is van een nieuwe ontwikkeling.

2.3 Provinciaal beleid

2.3.1 Interimstructuurvisie Brabant in ontwikkeling

Met het oog op de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening per 1 juli 2008 hebben Provinciale Staten op 27 juni 2008 de Interimstructuurvisie Brabant in Ontwikkeling vastgesteld, die per 1 juli 2008 het Streekplan 2002 verving. Daarnaast is op 1 juli 2008 de Paraplunota ruimtelijke ordening vastgesteld waarin een nadere uitwerking is opgenomen van het beleid uit de Interimstructuurvisie. Beide documenten consolideren (inhoudelijk) grotendeels de beleidsuitgangspunten zoals neergelegd in het Streekplan 2002, reden waarom onderstaand het beleid wordt samengevat zoals dat in het Streekplan is vastgelegd.

Algemeen

In Brabant in Ontwikkeling, de Interim Structuurvisie, heeft de provincie als doel gesteld de (ruimtelijke) belangen en doelen van de provincie Noord-Brabant te benoemen en in hoofdlijnen in beleid uit te werken. In de bijhorende Uitvoeringsagenda 2008-2009 is vastgelegd hoe de doelen bereikt zullen worden.

De Interimstructuurvisie beschrijft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid. Ook benoemt ze op hoofdlijnen hoe het beleid wordt uitgevoerd. De uitwerking van het beleid is opgenomen in de Paraplunota ruimtelijke ordening.

De visie bestaat uit de volgende 3 delen:

- a. Visie belangen en beleid;
- b. Sturing en uitvoering;
- c. Ontwikkelingsprojecten West-Brabant.

Deel A.

Deel A. bevat de visie op het provinciaal ruimtelijk beleid, geeft een overzicht met provinciale belangen en benoemt de hoofdlijnen van beleid. Het bestaande Streekplan 2002 vormt de basis. Beleidsinhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het huidige streekplan vloeien voort uit nieuwe wetgeving en bestuurlijke besluitvorming.

Deel B.

Deel B. is helemaal nieuw ten opzichte van het Streekplan 2002. Het beschrijft de sturingsfilosofie van de Provincie. Daarnaast geeft het in een uitvoeringsagenda de inzet van instrumenten aan, zoals het provinciale inpassingsplan, de provinciale verordening, het indienen van zienswijzen tegen een ontwerp-bestemmingsplan en de aanwijzingsbevoegdheid.

Deel C.

Deel C. geeft de beschrijving van nut en noodzaak van de concrete ontwikkelprojecten: Logistiek Park Moerdijk en Agro-Foodcluster (AFC) West-Brabant en geeft een onderbouwing van de locatiekeuze. In het kader van de ontwikkeling van Centrum-Kalsdonk is dit deel niet relevant.

Vijf leidende principes voor het provinciaal ruimtelijk beleid

Het hoofdbelang van de provincie voor het ruimtelijk beleid is het zorgvuldig ruimtegebruik zodanig dat ontwikkelingen bijdragen aan het op provinciale schaal behouden en verkrijgen van samenhang en balans tussen economische, ecologische en sociaal-culturele kwaliteiten. De hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid zijn:

- meer aandacht voor de onderste lagen;
- zuinig ruimtegebruik;
- concentratie van verstedelijking;
- zonering van het buitengebied;
- grensoverschrijdend denken en handelen.

1. Meer aandacht voor de onderste lagen:

De eerste laag is de bodem 'onder de voeten', het watersysteem en de bodemgesteldheid en de daarmee samenhangende natuurlijke, landschappelijke en cultuurhistorische waarden

De tweede laag wordt gevormd door de infrastructuur. De provincie wil graag in de groeiende mobiliteitsbehoefte voorzien en tegelijkertijd Brabant bereikbaar en leefbaar houden.

De derde laag, het bodemgebruik voor wonen, werken, landbouw en recreatie, moet in de toekomst meer gestuurd worden door de eerste twee lagen.

2. Zuinig ruimtegebruik:

De ruimtevoorraad in Brabant is eindig. Daarom dient zuinig omgaan te worden met de resterende onbebouwde ruimte. Sleutelwoorden bij zuinig ruimtegebruik zijn: inbreiden, herstructureren en een intensiever gebruik.

3. Concentratie van verstedelijking:

De provincie zet het al lang gevoerde beleid van concentratie van verstedelijking voort. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds de stedelijke regio's, waar het leeuwendeel van de woningbouw en de bedrijventerreinen wordt gerealiseerd en de landelijke regio's, waar het beleid vooral gericht is op het voorkomen van verdere aantasting van het buitengebied. Uitbreiden kan daar pas als nieuwbouw niet binnen het bestaand bebouwd gebied mogelijk is.

Om wonen, werken en voorzieningen in ruimtelijke zin te verdelen worden vijf stedelijke regio's en vijftien landelijke regio's onderscheiden. Verstedelijkingsopgaven met een sterk bovenregionaal karakter worden geacomodeerd in de stedelijk regio's die, gelet op de centrale positie van de vijf grote Brabantse steden (Breda, Tilburg, Eindhoven, Helmond en 's-Hertogenbosch) in het nationale en internationale stedelijke netwerk, gelegen zijn rond die steden. Roosendaal is gelegen in de stedelijk regio Bergen op Zoom-Roosendaal en heeft een verstedelijkingsopgave met een meer regionale betekenis op het vlak van wonen, werken en voorzieningen.

4. Zonering van het buitengebied:

In het vorige streekplan is het buitengebied verdeeld in een Groene Hoofdstructuur (GHS), waar de natuurfunctie voorop staat, en een Agrarische Hoofdstructuur (AHS), waar de landbouwfunctie voorop staat. Deze verdeling houdt de provincie, met enkele kleine wijzigingen, ook aan in de Interim Structuurvisie. Onderstaand komt de zonering van het buitengebied nader aan de orde.

5. Grensoverschrijdend denken en handelen:

Activiteiten binnen Brabant hebben directe invloed op omliggende provincies en omgekeerd. Dit vraagt in toenemende mate grensoverschrijdend denken en handelen. Het wordt steeds belangrijker om samen te werken en activiteiten af te stemmen, met name als het gaat om zaken op het gebied van water, natuur, infrastructuur, verkeer en vervoer en bedrijvigheid.

Zonering van het buitengebied

De zonering van het landelijk gebied is bepalend voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de diverse functies in het landelijk gebied zoals landbouw, natuur en recreatie. De zonering is het resultaat van een afweging op hoofdlijnen van de aanwezige kwaliteiten en belangen.

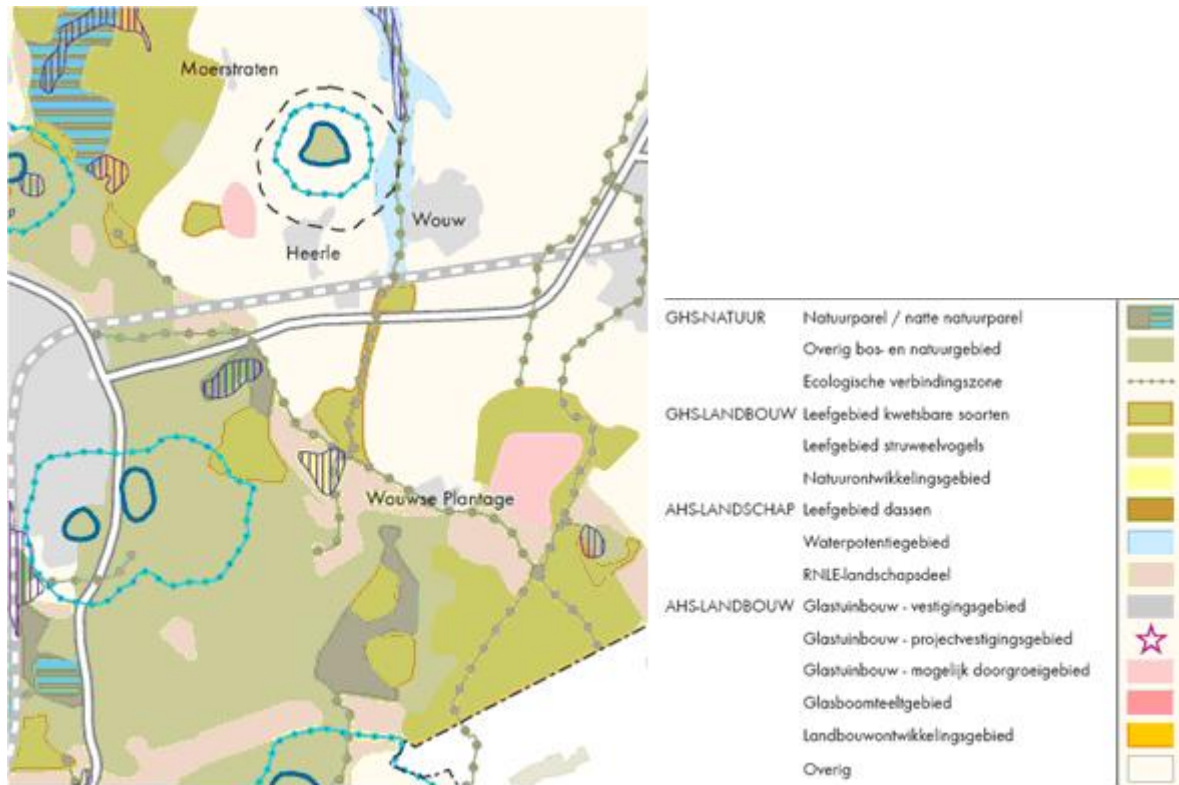
In de zonering van het landelijk gebied wordt een groene hoofdstructuur (GHS) en een agrarische hoofdstructuur (AHS) onderscheiden. Binnen de GHS en de AHS zijn diverse subzones aangeduid. Zie afbeelding 2 op de volgende bladzijde.

Het buitengebied is overwegend agrarisch en in de zonering opgenomen als AHS-landbouw. Deze zone omvat de meest pure landbouwgebieden waar landbouw de hoofdfunctie is en de ruimte krijgt zich te ontwikkelen. Twee gebieden binnen de AHS hebben de aanduiding doorgroeigebied voor glastuinbouw; het gebied Hoevestein (ten oosten van Wouwse Plantage) en een gebied ten noordwesten van Heerle.

Het beekdal van de Smalle beek is ondergebracht in de zone AHS-landschap. Deze zone omvat landbouwgebieden en andere gebieden met bijzonder (potentiële) natuurwaarden en daarmee samenhangende landschapswaarden. Het beekdal heeft daarbij de specifieke aanduiding waterpotentiegebied: In de AHS-landschap vallen ook de zogeheten regionale natuur- en

landschapseenheden (RNLE). Dit zijn landbouwgebieden die op zichzelf geen genomen geen bijzonder (potentiële) natuurwaarden bezitten, maar vanwege hun ligging ten opzichte van bos- en natuurgebieden en landbouwgronden met bijzondere natuurwaarden toch bescherming verdienen. De Brabantse Wal en een aangrenzende landbouwgebied is aangegeven als RNLE.

De landbouwgebieden met belangrijke natuurwaarden zijn ondergebracht in de GHS-landbouw. In deze gebieden staat het behoud van de aanwezige natuurwaarden voorop. Daar waar sprake is van specifieke natuurwaarden, zijn deze aangeduid met de subzones leefgebied kwetsbare soorten (het zuidelijke deel van beekdal Smallebeek en de Herelsche Heide) en leefgebied struweelvogels (grote delen van de Wouwse Plantage).

Afbeelding 2: Fragment zonering landelijk gebied Paraplunota ruimtelijke ordening

De bestaande natuurgebieden Landgoed Wouwse Plantage, het Pottersbos, het Hopmeer en het bosgebied rond het pompstation Altene zijn ondergebracht in de GHS-natuur. In deze zone vallen ook de ecologische verbindingzones langs de Smallebeek, de Zoom, de Rissebeek en de Bieskensloop. Een klein deel van Landgoed Wouwse Plantage is aangegeven als natuurparel. Natuurparels herbergen bijzondere natuurwaarden vanwege specifieke omstandigheden van bodem en/of (grond)water.

2.3.2 Paraplunota ruimtelijke ordening Brabant in Ontwikkeling (2008)

De Paraplunota ruimtelijke ordening hangt nauw samen met de interimstructuurvisie Brabant in Ontwikkeling. Hierin worden nadere uitwerkingen of concretisering van de algemene kaders uit de Interim Structuurvisie gegeven. In de Paraplunota wordt zodoende duidelijkheid naar Brabantse gemeenten en derden gegeven over de wijze waarop de provincie de bevoegdheden in de ruimtelijke ordening wenst te hanteren.

2.3.3 Gebiedsplan Brabantse Delta (2005)

De varkenspestepidemie van 1997 was de aanleiding voor een grote revitalisering van het buitengebied van Noord-Brabant. Voor het westelijk deel van Brabant is deze revitalisering niet gekoppeld aan de Reconstructiewet (zoals in Oost- en Midden-Brabant) maar op basis van vrijwilligheid uitgewerkt in twee Gebiedsplannen: Brabantse Delta en Wijde Biesbosch.

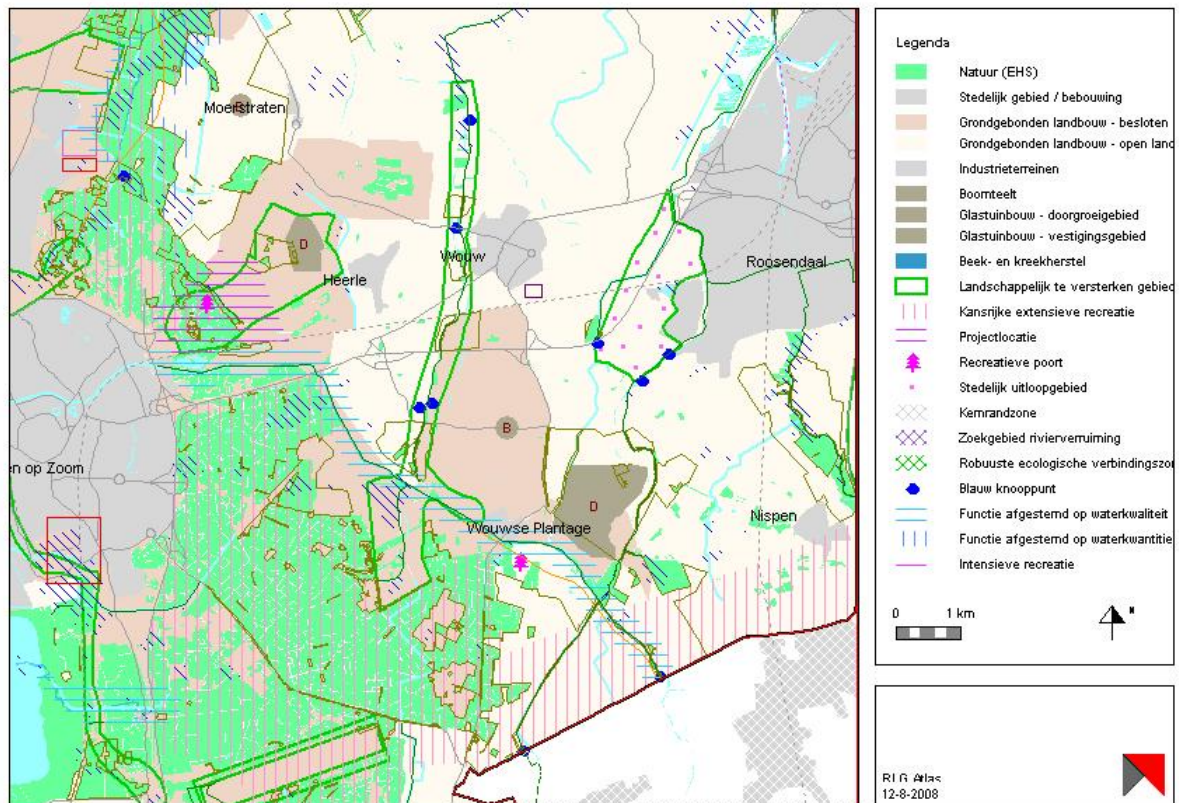
Het Gebiedsplan Brabantse Delta heeft betrekking op de gemeenten Woensdrecht, Bergen op Zoom, Roosendaal, Steenbergen, Moerdijk, Etten-Leur, Halderbergen en een klein deel van de gemeenten Rucphen en Breda. Het plan is in april 2005 vastgesteld door Provinciale Staten. In een bestuursovereenkomst hebben de betrokken gemeenten aangegeven hun bestemmingsplannen voor het buitengebied in overeenstemming te zullen brengen met het Gebiedsplan.

Het Gebiedsplan geeft een integrale ruimtelijke visie op het gebied van de Brabantse Delta tot 2016. Op de Ambitiekaart van het plan zijn de zaken / wensen aangegeven die ruimtelijk zijn te positioneren. Zie afbeelding 3.

Voor het overgrote deel van het buitengebied is het beleid primair gericht op het bieden van voldoende mogelijkheden voor de ontwikkeling van de grondgebonden landbouw. Dit vindt plaats in open landschappen en besloten landschappen. Intensieve teelten worden in de besloten landschappen passender geacht en krijgen hier ontwikkelingsmogelijkheden binnen de randvoorwaarden die gesteld worden vanuit de omgevingskwaliteiten. In het besloten landschap zijn twee gebieden aangewezen – bij Moerstraten en het gebied tussen Wouw en Wouwse Plantage – waar boomteelt gestimuleerd en geconcentreerd kan worden door aanpassing van de verkaveling, optimalisering van de waterhuishouding, nieuwvestiging en omschakeling. In beide gebieden is – mede vanwege de geschiktheid van de bodem (leemhoudend) – reeds sprake van veel bestaande boomteeltbedrijven.

In zowel de open als de besloten landschappen wordt ruimte geboden voor schaalvergroting, voldoende grote bouwblokken, verbetering van de verkavelings situatie en voor samenvoeging van bedrijven.

Ten aanzien van de glastuinbouw is het beleid gericht op concentratie en op het verplaatsen van glastuinbouw uit kwetsbare gebieden. Hiertoe zijn vestigingsgebieden en doorgroeigebieden voor glastuinbouw aangewezen. In het buitengebied liggen geen vestigingsgebieden maar wel twee doorgroeigebieden, bij Hoevestein en ten westen van Heerle. Hier bestaat ruimte voor de doorgroei van bestaande glastuinbouwbedrijven.

Afbeelding 3: Fragment Ambitiekaart Gebiedsplan Brabantse Delta

Voor nieuwvestiging van en omschakeling naar intensieve veehouderij geeft het Gebiedsplan geen ruimte. Slechts op duurzame locaties bestaat ruimte voor omschakeling of vestiging (uitsluitend om knelgevallen op te lossen) van intensieve veehouderij.

Ten aanzien van het aspect natuur is het Gebiedsplan primair gericht op het versneld realiseren van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), met name waar het gaat om de natuurparels. Daarnaast is het beleid gericht op het waarborgen van het Natura 2000-gebied Brabantse Wal.

Ook ten aanzien van het aspect recreatie zijn in het Gebiedsplan ontwikkelingszones aangegeven. In de intensieve recreatiegebieden – waaronder een gebied (projectlocatie) ten zuidwesten van Heerle – is het beleid gericht op het ontwikkelen van verblijfsrecreatie en op kwaliteitsverbetering. In de kansrijke extensieve recreatiegebieden – waaronder Landgoed Wouwse Plantage – is uitbreiding of verbetering van de recreatieve routestructuren gewenst. Op de Brabantse Wal is daarbij ook versterking van het agro-toerisme wenselijk. Om de druk op kwetsbare gebieden te verminderen zijn recreatieve poorten aangewezen bij de ingang van natuur- en bosgebieden waaronder Landgoed Wouwse Plantage.

Tot slot geeft de Ambitiekaart een aantal reserveringsgebieden voor waterberging aan. Deze gebieden zijn indicatief begrenst en worden op termijn (niet voor 2016) door het waterschap begrenst. Het gaat concreet om een groot deel van de voet van de Brabantse Wal en om een gebied rond het natuurgebied Hopmeer.

2.3.4 Milieubeleidsplan Noord-Brabant

De Provinciale milieuverordening Noord-Brabant (Provincie Noord-Brabant, 1995) maakt het mogelijk uitvoering te geven aan de verplichtingen die in de Wet Milieubeheer ten aanzien van de provinciale verordenende bevoegdheid zijn opgenomen. De wet schrijft een aantal materiële regels voor (bijvoorbeeld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op waterwinning) en

enkele formele regels (onder andere advisering door een provinciale milieuc commissie, inspraak bij milieubeleidsplanning).

Ten westen van de kern Wouw bevindt zich het waterwingebied en het waterproductiebedrijf 'Wouw' van Brabant Water. Omdat deze waterwinning kwetsbaar is voor verontreinigingen van het grondwater wordt het waterwingebied beschermd door een grondwaterbeschermingsgebied (op plankaart opgenomen) en een boringsvrije zone. Maatregel ter behoud en verbetering van het grondwater worden geregeld in de Provinciale milieuverordening Noord-Brabant (PMV). Het bestemmingsplan sluit hier bij aan.

2.3.5 Kookboek Cultuurhistorie en Cultuurhistorische Waardenkaart

Met het uit brengen van het Kookboek Cultuurhistorie en de Cultuurhistorische Waarden kaart (CHW) (Provincie Noord-Brabant, 2000) wil de provincie Noord-Brabant een handvat bieden voor het inpassen van cultuurhistorische waardevolle elementen binnen de ruimtelijke ordening. Het uitgangspunt is niet het bewaren van monumenten, maar het inpassen van cultuurhistorisch waardevolle elementen in de landschappelijke structuur. De kaart bestaat uit een inventarisatie van historische geografie, historische stedenbouw en bouwkunst, historische groenstructuren en archeologie, waaraan een waardering is gekoppeld. Deze kaart is dynamisch en wordt regelmatig aangepast. De kaart is te raadplegen op de provinciale website (<http://brabant.esrinl.com/chw/>). De CHW bestaat uit de volgende onderdelen:

- historische bouwkunst: dit zijn de 'monumenten' uit het dagelijks taalgebruik;
- historische stedenbouw: het kan gaan om een gehucht, dorp, stad, woonwijk of industrieel complex;
- historische geografie: aanpassingen die de mens in de loop der eeuwen heeft gedaan aan de natuurlijke omgeving;
- historisch groen: de groenelementen en structuren die door ingrepen van de mens ontstaan;
- historische zichtrelaties: hieronder vallen: molenbiotopen, schootsvelden, eendenkooien en zichtrelaties;
- archeologische monumenten: deze kaartlaag bestaat uit de Archeologische Monumenten Kaart Noord-Brabant (AMK);
- indicatieve archeologische waarden, naast de hierboven genoemde archeologische monumenten zijn op de cultuurhistorische waardenkaart indicatieve archeologische waarden af te lezen.

De gemeente Roosendaal zal medio 2010 zelf een Cultuurhistorische Waardenkaart presenteren via internet, waarbij de Provinciale CHW is verfijnd en ondersteund wordt met aanvullende gegevens zoals bijvoorbeeld luchtfoto's 1934, 1958, 1975 en 1985. Op basis van deze gemeentelijke verfijning zal de Provinciale CHW worden aangepast. De in het buitengebied aanwezige diverse cultuurhistorische waarden worden besproken in hoofdstuk 4.

2.3.6 Habitatrichtlijn

De provincie heeft de nota "Rekening houden met Habitatrichtlijnsoorten in Noord-Brabant" (Provincie Noord-Brabant, 2002-2) uitgebracht om degenen die in het kader van de ruimtelijke ordening te maken hebben met nieuwe ontwikkelingen, in een vroegtijdig stadium te wijzen op het eventueel voorkomen van habitatrichtlijnsoorten en de gevolgen daarvan.

Verspreid over het buitengebied komen Habitatrichtlijnsoorten voor. Bescherming van deze soorten vindt plaats via de Flora- en faunawet en de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 die respectievelijk op 1 april 2002 en op 1 oktober 2005 in werking zijn getreden.

2.3.7 Water in Beeld

In het Tweede Waterhuishoudingsplan heeft de provincie Noord-Brabant een aantal doelstellingen geformuleerd, gericht op een impuls van verandering van de waterhuishouding. Herstel van veerkracht van watersystemen, verminderen van verdroging van natuurgebieden, vermindering van

droogteschade voor de landbouw, weer laten meanderen van beken, ruimte geven aan water, zijn enkele kenschetsen van de verandering.

De ruimtelijke ordening is een belangrijke factor in het bereiken van waterdoelstellingen. Door een ruimtelijke planning die wordt afgestemd op het watersysteem, kunnen waterdoelstellingen ondersteund en versterkt worden. Zie verder de waterparagraaf.

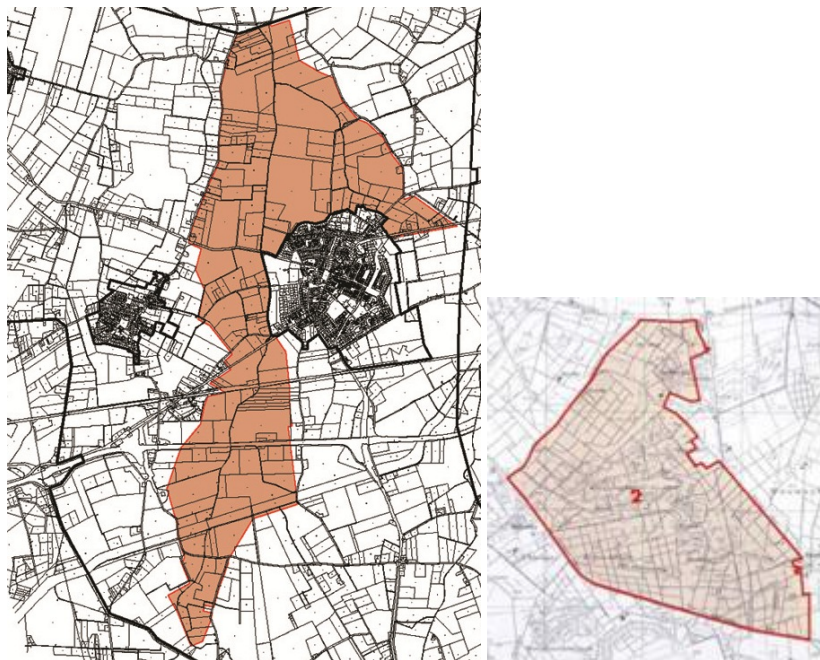
2.3.8 Aardkundige Waardenkaart

Op 3 augustus 2005 is de Aardkundig Waardevolle Gebiedenkaart Brabant bekendgemaakt. Een dag later is het vaststellingsbesluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant in werking getreden.

De provincie Noord-Brabant wil haar aardkundige waarden behouden. Aardkundige verschijnselen zijn van grote betekenis voor zowel de belevingswaarde, als de natuurbetrouwbaarheid van een landschap.

Daarnaast zijn ze het enige archief met betrekking tot de oudere geschiedenis van het landschap, waardoor ze zowel wetenschappelijke, als educatieve betekenis hebben.

In het buitengebied liggen twee aardkundig waardevolle gebieden: het beekdal van de Smalle Beek en de daaraan grenzende hogere gronden van de Donken (direct ten noorden van Wouw) en daarnaast de Borgvlietsche duinen ten westen van het Landgoed Wouwse Plantage. Zie ook hoofdstuk 3.

Smallebeek (24) en Borgvlietsche Duinen (2)

2.3.9 Uitwerkingsplan brabantse buitensteden & woensdrecht (2004)

Inleiding

Het plan is een combinatie van een duurzaam ruimtelijk structuurbeeld (DRS) en het verstedelijkingsprogramma tot 2015 voor de regio Brabantse Buitensteden & Woensdrecht. Het DRS geeft aan welke gebieden voor natuur en landschap behouden moeten blijven. Op de plankaart staat waar nieuwe stedelijke functies zoals woningbouw en bedrijventerreinen ontwikkeld kunnen worden. Het uitwerkingsplan vormt de basis voor de toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen in het gebied en is samen met de Interimstructuurvisie Brabant in Ontwikkeling en de Paraplunota ruimtelijke ordening Brabant in ontwikkeling het provinciale toetsingskader en richtsnoer voor de gemeentelijke ruimtelijke plannen.

Programma wonen, werken en infrastructuur

In de stedelijke regio Bergen op Zoom - Roosendaal is vraag naar ongeveer 300 hectare bruto bedrijventerrein tot 2020, waarvan iets meer dan 200 hectare bruto voor de periode tot 2015. Daarnaast dienen er ongeveer 7.300 woningen gebouwd te worden tot 2015. De grote locaties voor woningbouw zijn de Augustapolder en de Bergse Haven in Bergen op Zoom en SpoorHaven in Roosendaal. Bergse Haven en SpoorHaven zijn locaties gelegen in het bestaande stedelijke gebied. Daar zullen woningen worden bijgebouwd, op plekken waar bedrijven verdwijnen, of op andere wijze ruimte beschikbaar is. Op deze wijze wordt tot 2015 meer dan 60% van de te bouwen woningen in het bestaande stedelijke gebied bijgebouwd. De infrastructuur in de regio wordt op dit moment op diverse plekken aangepast. Voor de ontwikkeling van de stedelijke regio is met name de aanleg van de A4 van belang. Ook de Noordoost-Tangent, de randweg Hoogerheide en RoBel (spoorlijn Roosendaal-België) zijn projecten waarmee in het plan rekening is gehouden.

Thema's

Roosendaal heeft veel woningbouwplannen met weinig woningen en veel verdichtinglocaties. Ingezet wordt op herstructurering. Het ontwikkelen van een duurzamer en robuuster watersysteem staat hoog op de agenda. Vanwege de ligging binnen de Regionaal Natuur en Landschaps Eenheid (RNLE) van de Brabantse Wal dient er een voorbehoud gemaakt te worden als het gaat om ontwikkelingsruimte voor wonen, werken en voorzieningen van de kernen in de landelijke regio Woensdrecht. Het accent ligt op inbreiden en herstructureren.

2.3.10 Integrale strategie milieu 2006-2010

Provinciaal milieubeleid is een zaak van alle Brabanders. Het milieu neemt in het leven een centrale plaats in: lucht, water, steden, planten en dieren. De kwaliteit van het milieu - en daarmee de kwaliteit van leven - staat onder druk door eigen handelen. Door de effecten worden ook latere generaties gedupeerd.

Ontwikkelingen

In het boek 'Allemaal winnen' staat de uitwerking van praktijkvoorbeelden over de nieuwe benadering van het milieubeleid. Inmiddels is ook de MGA-handleiding verschenen (MGA= Mutual Gain Approach). Tot slot vonden de volgende werkateliers plaats:

- Eco efficiency
- Groene daken
- Groene gevels
- Ecological engineering

ISM-uitgangspunten

De integrale strategie milieu (ISM) kent een aantal uitgangspunten waaraan beleid wordt getoetst. De Europese uitgangspunten gelden ook voor de provincie. Zij voegt er nog drie aan toe, als extra inzet van het provinciaal beleid:

- Erfgoed behouden van kwaliteit van water, de bodem en de lucht;
- Eco-efficiency economisch ontwikkelen zonder dat de druk op milieu toeneemt;
- Deregulering (minder regels en anders omgaan met normen).

Maatschappelijke vraagstukken

Om te voorkomen dat het milieubeleid strandt in mooie voornemens is een andere werkwijze ontwikkeld. Van meet af aan worden burgers, bedrijven, maatschappelijke organisaties en andere belanghebbenden bij de aanpak betrokken. Zij kunnen bijvoorbeeld deelnemen aan dialogen rond maatschappelijke vraagstukken.

Mensgericht monitoren

De mens staat in de ISM centraal. Gezondheid, veiligheid, leefbaarheid en (bio)diversiteit zijn sprekende thema's en die het milieubeleid tastbaar maken. Verbetering en verslechtering daarvan zijn meteen merkbaar. Deze thema's vormen de rode draad van de ISM-monitoring.

Jongeren en milieu

Jongeren moeten worden betrokken bij het milieu. Zij zijn immers de vormgevers van de nabije toekomst. Scholieren van het Koning Willem 1 College in 's Hertogenbosch hebben bijvoorbeeld in

opdracht van de provincie de milieunota gelezen en 'vertaald'. Op de pagina van Trippel Pee staat hun uitleg over de drie p's: people, planet en profit.

2.3.11 Natura 2000

Natuur heeft een belangrijke plek in Nederland en in Europa. Door waardevolle en mooie natuurgebieden te beschermen kunnen zeldzame dier- en plantensoorten beter overleven. Bovendien kunnen Nederlanders daardoor ook in de toekomst genieten van mooie natuur en bijzondere landschappen. Om de natuur te behouden, heeft de Europese Unie het initiatief genomen voor Natura 2000: een netwerk van Europese natuurgebieden. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit. Nederland kent een internationale verantwoordelijkheid voor de Nederlandse Natura 2000-gebieden. Een Natura-2000-gebied is gebaseerd op de Vogelrichtlijn of de Habitatrichtlijn. Dit zijn twee richtlijnen van de Europese Unie die in Nederland zijn verwerkt in de Natuurbeschermingswet 1998. De Vogelrichtlijn heeft als doel de bescherming van alle in het wild levende vogelsoorten en hun leefgebied binnen het gebied van de EU. Het doel van de Habitatrichtlijn is het behoud van de totale biologische diversiteit van natuurlijke en halfnatuurlijke habitats en wilde flora en fauna in de EU. Meer informatie over de richtlijnen en de criteria voor aanwijzing en de huidige stand van zaken is te vinden op de pagina [Natura 2000](#). Nederland kent 162 Natura 2000-gebieden. Momenteel vindt aan aanwijzing van de Natura 2000-gebieden in tranches plaats. Meer informatie over het proces van deze aanwijzing is te vinden op [Aanwijzing Natura 2000-gebieden](#).

Activiteiten gelegen in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden kunnen een negatief effect hebben op de natuurwaarden. Informatie over de ligging van Natura 2000-gebieden is te vinden op de website van het ministerie van LNV ([gebiedendatabase](#)). De Gebiedendatabase bevat alle informatie over de beschermde natuurgebieden van Nederland. De Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn), Wetlands en Beschermde Natuurmonumenten, Nationale parken, Nationale landschappen en de Ecologische Hoofdstructuur. Ook activiteiten die zich (ver) buiten een Natura 2000-gebied afspelen, kunnen mogelijk schade aanbrengen. Sommige ingrepen, zoals grondwateronttrekkingen, kunnen zelfs over een grote afstand invloed uitoefenen.

In of in de directe omgeving van de gemeente Roosendaal is geen Natura 2000-gebied aangewezen.

2.3.12 Waterhuishoudingsplan WHP2+, . Verder met water.

De provincie Noord-Brabant heeft tal van taken in het waterbeheer. Zo is zij uitvoerder voor het beheer van het diepe grondwater. Ook staat de provincie voor vragen als: 'hoe weeg je het belang van water af tegen bijvoorbeeld economische belangen'? Verder stimuleert de provincie, bijvoorbeeld in de realisatie van waterdoelen door gemeenten.

In de Wet op de waterhuishouding (1989) heeft de provincie de taak gekregen om de hoofdlijnen van het waterbeleid vast te leggen in een plan, gericht op integraal waterbeheer. Een Waterhuishoudingsplan is volgens de wet voor 4 jaar geldig. Daarna moet het worden herzien of kan het plan eenmalig met ten hoogste 4 jaar worden verlengd. In januari 1991 is het eerste Noord-Brabantse Waterhuishoudingsplan 'Werken aan water' (WHP-I) vastgesteld. Het plan is in januari 1995 ongewijzigd met vier jaar verlengd. In september 1998 is vervolgens het WHP-2 'Samen werken aan water' vastgesteld. Het huidige waterhuishoudingsplan WHP2+ (eind 2002) sluit daarop aan. Dit plan is een gedeeltelijke herziening van WHP-2 en draagt de titel 'Verder met water'. De titel heeft betrekking op twee aspecten. Enerzijds wordt ermee aangegeven dat voortzetting van het bestaande beleid erg belangrijk is: geen nieuw beleid als er geen goede aanleiding voor bestaat. Anderzijds brengt 'Verder met water' ook de relatie met andere beleidsvelden in beeld: we komen verder door op de juiste wijze rekening te houden met water en watersystemen. In het WHP2+ heeft de provincie een aantal doelstellingen geformuleerd, gericht op een impuls van verandering van de waterhuishouding. Herstel van veerkracht van watersystemen, verminderen van verdroging van natuurgebieden, vermindering van droogteschade voor de landbouw, weer laten meanderen van beken, ruimte geven aan water, zijn enkele kenschetsen van de verandering. Het WHP 2+ is de afgelopen jaren het kader geweest voor het waterbeheer van de provincie. Voor de provincie is het belangrijk te weten of zij en andere waterbeheerders het beleid hebben uitgevoerd en tot welke resultaten dat heeft geleid. Daarom evalueert de provincie eens in de twee

jaar de effectiviteit van het WHP. Eens in de vier jaar wordt deze beleidsevaluatie gecombineerd met een Regionale WaterSysteemRapportage (RWSR). Deze RWSR beschrijft de toestand van het watersysteem (zie ook [2.1.1](#)). De evaluatie van het WHP2+ -die de toestand van het water in de periode 2004-2007- beschrijft- is de laatste evaluatie van het Waterhuishoudingsplan. In 2008 is het Provinciaal Waterplan Noord-Brabant 2010-2015 opgesteld (PWP). Het ontwerp is in januari 2009 ter inzage gelegd. De hoofdthema's uit het WHP2+ zijn aangehouden. Elk hoofdstuk kijkt terug. In november 2008 stelden Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant het ontwerp Provinciaal Waterplan 2010-2015 vast. Van 5 januari tot en met 16 februari 2009 kon erop worden ingesproken. Uiteindelijk zullen Provinciale Staten in het najaar van 2009 het Provinciaal Waterplan 2010-2015 vaststellen, waarmee het PWP het huidige provinciale Waterhuishoudingsplan vervangt.

2.4 Beleid waterschap

2.4.1 Keur waterkeringen en oppervlaktewateren waterschap Brabantse Delta

In West-Brabant zorgt waterschap Brabantse Delta voor ruim 240 kilometer veilige dijken en kades, zuivert het rioolwater in 18 rioolwaterzuiveringen en regelt de hoogte van het water in duizenden kilometers beken, sloten, rivieren en plassen met behulp van ruim 1700 stuwen, sluizen en gemalen. In het werkgebied van waterschap Brabantse Delta, van Bergen op Zoom tot Tilburg, wonen 751.000 mensen. De oppervlakte is ruim 170.000 hectare.

Het waterschap stelt regels op voor het onderhoud van sloten, beken, rivieren en andere waterlopen om de waterafvoer in dit oppervlaktewater te waarborgen. Ook zijn er regels om te voorkomen dat dijken en kaden beschadigd worden. Dat is noodzakelijk om West-Brabant te beschermen tegen overstromingen. Deze regels worden aangeduid als de keur. De volledige aanduiding is: 'Keur waterkeringen en oppervlaktewateren waterschap Brabantse Delta'. Dit is een verordening met voorschriften die aangeven wat mensen en bedrijven wel en niet mogen in en om waterlopen en dijken.

In de keur staan onder meer regels voor het lozen, afvoeren, onttrekken of aanvoeren van water. Indien het afvoerend verhard oppervlak direct of via retentie/infiltratievoorziening loost op oppervlaktewater en kleiner is dan 2000 m², kan volstaan worden met een melding aan het waterschap. Het hemelwater kan dan zonder keurontheffing worden geloosd op de watergang. Indien het afvoerend oppervlak groter is dan 2.000 m², is voor het lozen op oppervlaktewater wel een vergunning van het waterschap nodig. Bij het verlenen van een vergunning wordt de beleidsregel 'Hydraulische randvoorwaarden 2009' (juli 2009) gehanteerd. Uitgangspunt bij de uitbreiding van verhard oppervlak is dat dit hydrologisch neutraal gebeurt. Dit houdt in dat als gevolg van de uitbreiding van het verhard oppervlak de grondwaterstand niet verlaagd wordt en de afvoer naar het oppervlaktewater niet toeneemt. De veranderingen mogen noch plaatsvinden bij gemiddelde omstandigheden en noch bij extremere omstandigheden. Dit uitgangspunt betekent dat de compenserende maatregel bij verschillende omstandigheden moet worden getoetst. Er zijn verschillende maatregelen mogelijk om in de te realiseren retentiebehoefte te voorzien. Hierbij geldt (uiteraard) de aanname dat de voorziening in kwestie bedoeld is om een lozing op het oppervlaktewater te bufferen. Indien er niet op het oppervlaktewater geloosd wordt (maar bv. op de riolering) is het waterschap immers niet bevoegd in het kader van de vergunningverlening. Het waterschap hanteert hierbij de onderstaande voorkeursvolgorde om te bepalen welke soort maatregel in de gegeven situatie het beste van toepassing is. De voorkeursvolgorde moet van boven naar beneden worden doorlopen, waarbij op een weloverwogen basis (vooral doelmatigheid) van boven naar beneden beargumenteerd kan worden welke maatregel het meest toepasselijk is.

1. Infiltreren
2. Retentie aanleggen binnen het plangebied
3. Retentie aanleg buiten het plangebied
4. Berging zoeken in bestaand watersysteem

Combinaties in één voorziening/systeem zijn ook mogelijk, bijvoorbeeld bij onvoldoende infiltratiecapaciteit kan een aanvullende retentievoorziening aangelegd worden.

Voor compenserende maatregelen ten aanzien van afvoer naar oppervlaktewater wordt de afstroming vergeleken met de landbouwkundige afvoer. Het verschil tussen de afstroming en de landbouwkundige afvoer moet in een voorziening worden gecompenseerd. De compenserende voorziening moet er voor zorgen dat de lozing wordt teruggebracht tot de landbouwkundige afvoernorm door voldoende retentie te creëren. Deze normen zijn in de genoemde beleidsregel opgenomen.

Tevens kent de Keur een aantal verbodsbepalingen over zaken die niet mogen in of om waterlopen. Goed onderhoud is noodzakelijk om de waterafvoer te waarborgen. Daarvoor zijn ook regels opgenomen. Het waterschap heeft het beheer over al het oppervlaktewater in West-Brabant, zoals rivieren, sloten en beken. In de meeste gevallen zijn de eigenaren van sloten verantwoordelijk voor het uitvoeren van het onderhoud hieraan. Het waterschap voert hoofdzakelijk het onderhoud uit aan de hoofdwatgangen, de zogeheten leggerwaterlopen. Deze waterlopen zijn immers erg belangrijk voor het afvoeren van overtollig water.

Nieuwe Keur

Waterschap Brabantse Delta stelt een nieuwe Keur op. Aanleiding voor het opstellen van de nieuwe Keur is de Waterwet die naar verwachting in december 2009 wordt ingevoerd. Die wet vervangt allerlei bestaande wetten op het gebied van water. De Waterwet regelt straks het beheer van het oppervlaktewater, het grondwater en de waterbodem (het watersysteem), en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening.

Maar het waterschap doet meer dan alleen maar de keur aanpassen aan de Waterwet. Uit de keur volgen ook vergunningplichten. In beleidsregels beschrijft het waterschap hoe met de vergunningverlening wordt omgegaan. Het waterschap heeft daarom als een van de eerste waterschappen in Nederland niet alleen een ontwerpkeur klaar, maar ook al de bijbehorende integrale ontwerpbeleidsregel. Deze zijn samen als één pakket ter inzage gelegd van 1 juli 2009 tot en met 11 augustus 2009. Zo kan men niet alleen zien waar een vergunning voor nodig is, maar ook hoe een vergunningsaanvraag beoordeeld zal worden en welke voorwaarden gesteld gaan worden.

Waterschap Brabantse Delta heeft de aanpassing van de keur ook aangegrepen om de hoeveelheid vergunningsplichten te verminderen. Hierbij gaat het waterschap verder dan de modelkeur van de Unie van Waterschappen. Voor veel relatief kleine en minder risicovolle ingrepen is de bestaande vergunningplicht vervangen door een algemene regel. Wie zich aan die algemene regel houdt, heeft geen vergunning meer nodig. Dit scheelt zowel de burger/ondernemer als het waterschap veel werk, terwijl de waterstaatszorg er niet onder zal leiden. Er zijn algemene regels opgesteld voor diverse ingrepen zoals het aanleggen of vervangen van duikers, het aanbrengen kabels en leidingen naast en onder waterlopen, enzovoorts. Daarnaast zijn er ook nog enkele regels uit de keur in het geheel geschrapt of danig versoepeld om overbodige regeldruk te voorkomen.

2.4.2 Ontwerp-Waterbeheerplan 2010-2015

Het waterschap werkt aan een beter watersysteem, voor mensen en voor flora en fauna. Het watersysteem moet robuuster worden: veiliger, minder kwetsbaar voor regenval en droogte, schoner, natuurlijker en beter toegankelijk voor recreanten. Deze thema's pakt het waterschap in samenhang aan. In het waterbeheerplan staan de doelen en de noodzakelijke ingrepen. Bij de keuze daarvan heeft het waterschap een afweging gemaakt tussen belangen van boeren, bedrijven, burgers, natuurbeheerders en andere partijen.

De inspraakprocedure met betrekking tot het ontwerp-waterbeheerplan liep van 5 januari tot en met 15 februari 2009. Naar aanleiding van de inspraakreacties past het waterschap het waterbeheerplan zodanig aan. Het Algemeen Bestuur van het waterschap stelt het plan daarna vast en stuurt het ter goedkeuring aan de Provinciale Staten van de provincie Noord-Brabant. Het definitieve plan treedt op 22 december 2009 in werking en is geldig tot 22 december 2015. Na zes jaar wordt het plan geactualiseerd. De inspraakprocedure met betrekking tot het Waterbeheerplan liep tegelijkertijd met die van het Provinciale Waterplan. Het Nationale Waterplan lag op dat moment ter inzage en de inspraak startte in mei jl. De drie plannen sluiten inhoudelijk op elkaar aan en hebben dezelfde planperiode.

Het Waterbeheerplan is anders dan voorgaande plannen. Het plan bevat minder details en biedt daardoor meer ruimte om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen. Het waterbeheer blijft steeds in beweging, net als het water zelf, de samenleving en het klimaat. In zes jaar tijd kan er veel veranderen. Daarom controleert het waterschap tijdens de planperiode regelmatig of doelen en maatregelen nog steeds goed gekozen zijn of dat aanpassing nodig is. Het waterbeheerplan geeft de basis voor dit continue proces van plannen (wat willen we bereiken?), doen (wat gaan we doen?), controleren (hoe meten we de resultaten?) en aanpassen (wat hebben we de afgelopen jaren geleerd?). Bij ieder thema zijn deze onderwerpen terug te vinden.

Wat is de visie op het waterbeheer na 2010?

- *Dynamische samenleving*
Het waterschap heeft drie heel verschillende toekomstbeelden verkend en daaruit afgeleid welke voorbereidingen altijd goed zijn.
- *Verantwoord en duurzaam*
Maatschappelijk verantwoord ondernemen is verankerd in het werkproces. Zuinig omgaan met water en energie en gebruik van duurzame materialen zijn daar onderdelen van.
- *Inhaalslag beheer en onderhoud*
De afgelopen jaren lag het accent op aanleg van nieuwe projecten. De komende jaren krijgen beheer en onderhoud een impuls.
- *Effectief samenwerken*
Veel partijen zijn betrokken bij waterbeheer. Samenwerken op alle niveaus maakt het waterbeheer effectiever en goedkoper.

Wat zijn de kaders voor het waterbeheerplan?

- *Waterplannen op alle niveaus*
Het Nationale Waterplan en het Provinciale Waterhuishoudingsplan vormen de kaders voor het waterbeheerplan, samen met de wet- en regelgeving. Alle waterplannen zijn gelijktijdig in de inspraak gebracht.
- *Gebiedsproces als basis*
Gemeenten en belangengroepen hebben de basis voor het waterbeheerplan gelegd tijdens gebiedsprocessen.
- *Controleren en aanpassen*
Het waterbeheerplan geeft ruimte voor het continue proces van controleren en aanpassen.

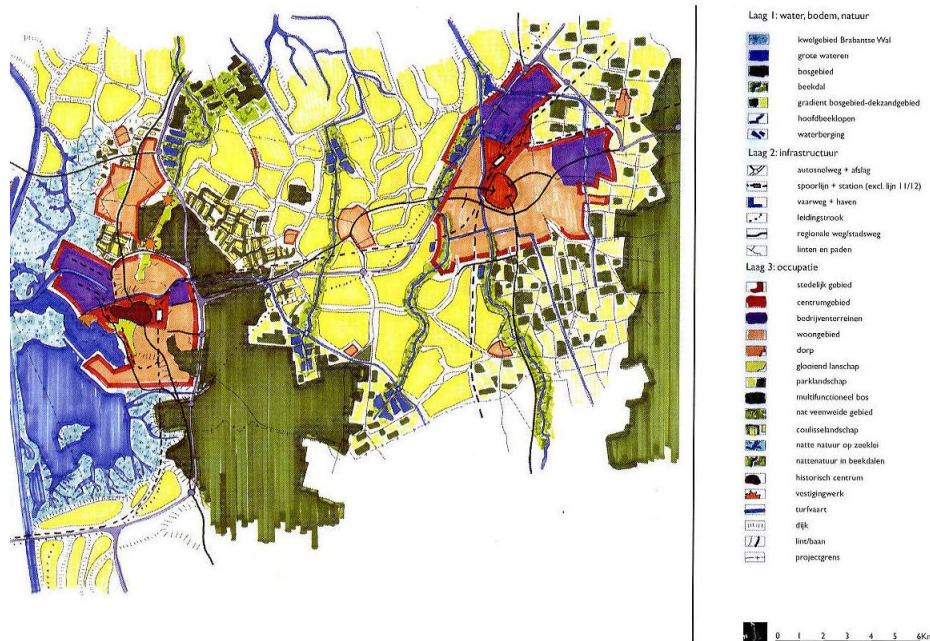
2.5 Gemeentelijk beleid

2.5.1 StructuurvisiePlus Bergen op Zoom-Roosendaal

De StructuurvisiePlus (2001) is een plan waarin op hoofdlijnen wordt aangegeven hoe in de toekomst moet worden omgegaan met zaken als woningbouw, recreatie, bedrijventerreinen, natuur, verkeer, water en landbouw in de gemeenten Bergen op Zoom en Roosendaal.

Centraal in de StructuurvisiePlus staat het Duurzaam structuurbeeld c.q. de gewenste ruimtelijke situatie in 2030. Onderlegger van het structuurbeeld vormen de landschappelijke zones in beide gemeenten. In het buitengebied van Wouw worden drie landschappelijke zones onderscheiden:

- Het multifunctionele bosgebied van de Brabantse Wal. Dit gebied bestaat uit een mix van landgoederen, bossen, heidevelden, vennen, duingebieden maar ook instellingen en woonenclaves.
- Het coulisselandschap op de overgang van de Brabantse Wal met het dekzandgebied. Dit gebied kenmerkt zich door een mix van kleinschalige agrarische kavels, natte gebieden voor waterberging, bosschages en houtwallen. De dorpen Lepelstraat, Heerle en Wouwse Plantage markeren de overgang tussen coulisse- en dekzandlandschap.
- Het glooiende grootschalige agrarische landschap rondom Wouw, gekenmerkt door relatieve openheid en grootschaligheid. Dit gebied is te beschouwen als het 'groene hart' van de regio Bergen op Zoom / Roosendaal. De grote agrarische eenheden worden onderling gescheiden door wegen en paden en door verbrede beeklopen waarlangs natuurontwikkeling en waterberging plaatsvindt. Op de hoger gelegen delen liggen al eeuwen lang de bebouwingslinten, in de laagste gelegen delen lopen de beken. Centraal in het open landschap liggen Wouw en Moerstraten.

Afbeelding 4: Duurzaam Structuurbeeld StructuurvisiePlus

Visie

In het multifunctionele bosgebied van de Brabantse Wal ligt de nadruk op de verweving van de verschillende functies. Agrarisch natuurbeheer en ecologische landbouw passen hier beter dan grootschalige agrarische productie. Recreatie en toerisme kunnen zorgen voor een (neven)inkomen. Voor wat betreft de recreatie is het beleid primair gericht op kwaliteitsverbetering van de bestaande voorzieningen. Naar de inpasbaarheid van nieuwe voorzieningen is nader onderzoek nodig. Een

specifieke opgave ligt in de inpassing van waterbergingsvijvers in de natuurlijke bovenlopen van de belangrijke beken.

In het grootschalige landbouwgebied rond Wouw krijgt de grondgebonden landbouw (vollegrondsteelten, akkerbouw en veeteelt) de ruimte om zich verder te ontwikkelen. Dit biedt ook een garantie voor het handhaven van de openheid van het landschap. Wel worden de beekdalen – die reeds een status als ecologische verbingszone hebben – zoveel mogelijk voor natuur en waterberging ingericht.

In het coulisselandschap tot slot ligt het primaat bij de bij de intensieve productielandbouw (tuintbouw in combinatie met structuurversterking van het landschap: het toevoegen van houtwallen, laanbeplanting en bossages). Woningbouw of het toevoegen van recreatievoorzieningen is hier ongewenst.

Teneinde deze visie c.q. het duurzame structuurbeeld te realiseren zijn vier strategieën benoemd die tezamen de structurerende principes voor de ruimtelijke ontwikkeling vormen;

1. het vergroten van de natuur kerngebieden (GHS) en het (opnieuw) aanbrengen van koppelingen tussen deze kerngebieden;
2. het herstel van het watersysteem: “de watermachine”;
3. het bieden van ruimte voor grootschalige economische dynamiek;
4. het verbeteren van de verblijfskwaliteit van het landelijk gebied.

Deze strategieën moet worden uitgewerkt in gebiedsuitwerkingen en thematische uitwerkingen.

2.5.2 Gemeentelijk Verkeers- en vervoersplan 2008-2015 (Partiële actualisatie)

Roosendaal is strategisch gelegen op een knooppunt van autosnelwegen en spoorlijnen tussen twee van de meest verstedelijkte gebieden van Europa, namelijk de Randstad en de regio Antwerpen-Brussel-Gent-Leuven (de Vlaamse Ruit). Deze ligging geeft de stad en haar omgeving een enorme aantrekkingskracht voor ruimtelijke ontwikkelingen en verkeer.

De provincie onderscheidt stedelijke en landelijke regio's ([2.3.1](#)). Roosendaal is samen met de gemeente Bergen op Zoom zo'n stedelijke regio waar taakstellend ruimte wordt geboden voor economische ontwikkelingen en woningbouw. In de afgelopen decennia is de stad er ondanks, of dankzij, de groei in geslaagd een aantrekkelijke vestigingsplaats voor werken, wonen, winkelen en overige activiteiten te blijven. Deze activiteiten (economisch en recreatief) leiden tot mobiliteit. Om dit proces in de komende decennia in goede banen te leiden, zullen forse inspanningen moeten worden verricht, onder andere vanuit het verkeersoogpunt.

Het GVVP 2004-2015 is op 25 maart 2004 vastgesteld door de gemeenteraad. Bij de vaststelling van het plan is bepaald dat het GVVP 2004-2015 tussentijds wordt geëvalueerd en zonodig wordt bijgesteld voor de periode 2007-2010. Als gevolg van maatschappelijke, bestuurlijke en demografische ontwikkelingen is het GVVP op enkele onderdelen beperkt houdbaar en dient de ingezette koers tussentijds te worden geëvalueerd en bijgesteld.

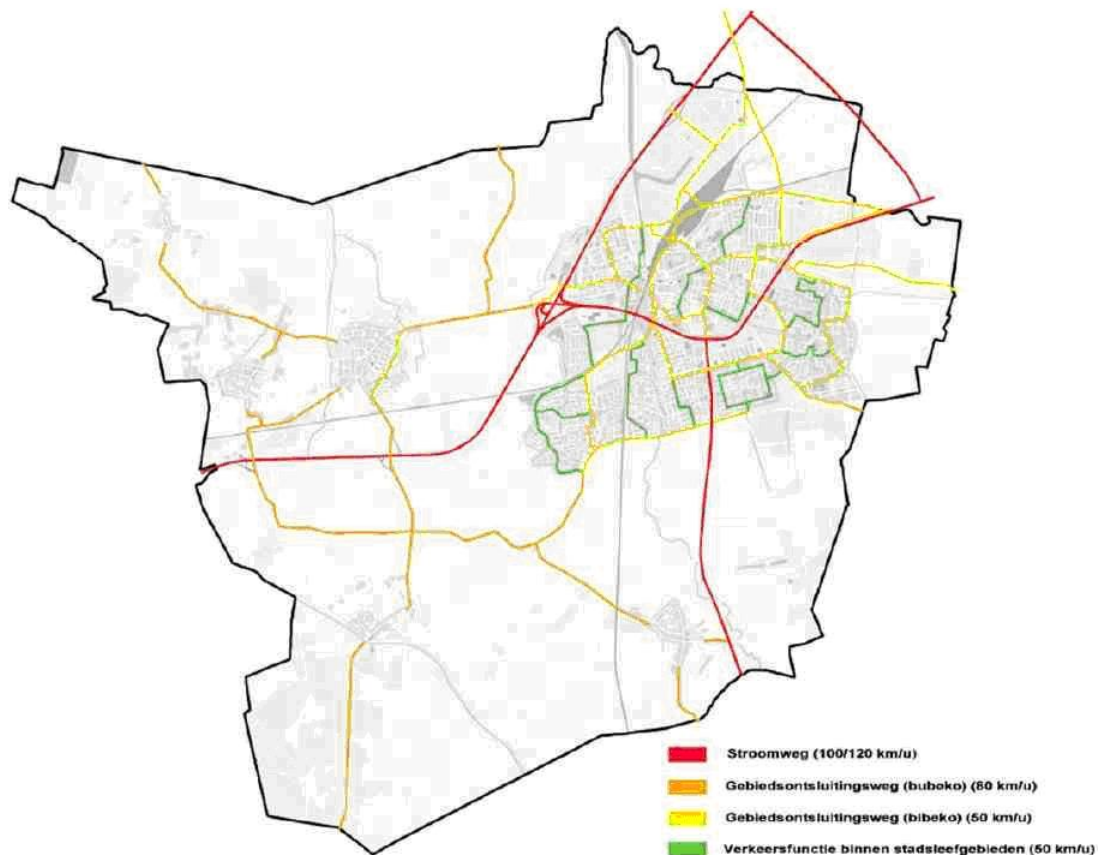
In 2007 is het GVVP, zoals bij de vaststelling van het plan is bepaald, tussentijds geëvalueerd. De thans voorliggende rapportage bouwt voort op het in 2004 vastgestelde GVVP, aangevuld met de bevindingen uit de evaluatie. De voornaamste conclusie van de evaluatie is dat het GVVP 2004-2015 als beleids- en uitvoeringskader een hoge gebruikswaarde heeft. Doelen zijn gehaald en tal van projecten zijn uitgevoerd. Het geformuleerde beleid is echter niet actueel genoeg inzake een aantal grote ruimtelijke en infrastructurele ontwikkelingen. Daarnaast heeft het GVVP 2004-2015 tekortkomingen om als kader te dienen voor recente ontwikkelingen op andere beleidsterreinen, zowel ingegeven vanuit het beleid van hogere overheden alsmede vanuit lokale trends en ontwikkelingen. Op basis van de conclusies uit de tussentijdse evaluatie heeft het college van burgemeester en wethouders besloten tot een partiële actualisering van het GVVP, waarbij het beleidskader is geactualiseerd en meer integraal is (meer aandacht voor ruimtelijke ontwikkeling, milieu en Wmo). Verder zijn er aanvullende doelen en taken geformuleerd en gekoppeld aan effectindicatoren. De toekomstscenario's zijn geactualiseerd op basis van actuele ruimtelijke ontwikkelingen en er is een systeem ontwikkeld voor systematische monitoring.

Het GVVP 2008-2015 is het geactualiseerde integrale verkeers- en vervoerskader voor de periode 2008–2015 met een doorkijk tot 2025. Het dient bij lopende en toekomstige ontwikkelingen

gehanteerd te worden als leidraad voor het beleid, beleidsuitwerking en uitvoering van projecten. Het betreft hier een partiële actualisatie. Slechts de onderdelen waarin veranderingen zijn opgetreden, zijn in dit GVVP aangepast.

Vanuit de hoofddoelstelling: 'Het bevorderen van een goede en veilige afwikkeling van het verkeer dat noodzakelijk is voor sociaaleconomische activiteiten, waarbij alle vormen van verkeershinder zoveel mogelijk worden beperkt' zijn concrete doel- en taakstellingen geformuleerd naar de thema's mobiliteit, verkeersveiligheid, bereikbaarheid en leefbaarheid.

Voor het buitengebied van Wouw heeft dit beleidsplan vooralsnog geen gevolgen; binnen het plangebied van dit bestemmingsplan zijn geen nieuwe verkeersvoorzieningen voorzien.

Afbeelding 5 Toekomstige hoofdwegenstructuur, gemeentelijk verkeers- en vervoersplan

2.5.3 Landschapsontwikkelingsplan Bergen op Zoom & Roosendaal (2004/2005)

Dit plan bevat een gemeenschappelijke en samenhangende visie op de kwaliteit en de ontwikkeling van het landschap.

De landschappelijke hoofdstructuur die het plan hanteert sluit aan bij de die uit de StructuurvisiePlus (zie 2.3.1). Het buitengebied van Wouw ligt in de landschappelijke deelgebieden dekzandgebied en Brabantse Wal. Binnen het dekzandgebied worden drie (sub)landschapstypen onderscheiden:

- het hoevenlandschap (op de hogere gronden langs de beken);
- de oude veenontginningen (laaggelegen gebieden waar het oorspronkelijk aanwezige veen is afgegraven voor de turfwinning) en
- de jonge heideontginningen (hoger gelegen ontginningen) waar na de veenontginning veel bos is aangeplant.

Voor de diverse landschappelijke deelgebieden is in de landschapvisie een streefbeeld beschreven. Deze streefbeelden vormen een leidraad voor de ruimtelijke ontwikkeling. In het algemeen zijn de streefbeelden gericht op het versterken van het contrast tussen de verschillende landschapstypen en

het behoud en beter zichtbaar maken van de waardevolle landschappelijke, cultuurhistorische elementen daarin. Als waardevolle elementen binnen het dekzandgebied en de Brabantse Wal noemt het plan:

- de turfvaarten (in het bijzonder turfvaart De Zoom),
- het agrarisch werklandschap, bestaande uit de landschapstypen hoevenlandschap, oud veenontginningslandschap en jonge heideontginningen. Behoud en herstel van deze drie landschapstypen is van groot belang.
- De landgoederen op de Brabantse Wal. Hier is het van groot belang dat een goed evenwicht blijft bestaan tussen de verschillende gebruiksfuncties en de aanwezige grote natuurwaarden. Voor het landgoed Wouwse Plantage geldt daarbij als specifiek aandachtspunt het historische gegeven dat het is aangelegd in een veenontginningslandschap.

Voor een nadere beschrijving van de diverse landschapstypen zie hoofdstuk 3.1. De consequenties van het Landschapsonwikkelingsplan voor het bestemmingsplan worden beschreven in hoofdstuk 4.

2.5.4 Notitie nieuwe landgoederen in Roosendaal (2005)

Het doel van deze notitie is om een duidelijk toetsingskader te vormen voor de beoordeling van aanvragen voor het realiseren van nieuwe landgoederen. Het beoordelingskader is een nadere uitwerking/invulling van het provinciale beleid op dit punt.

In de notitie zijn de gebieden aangegeven die in aanmerking komen voor de ontwikkeling van nieuwe landgoederen. Gebieden die (gedeeltelijk) in het buitengebied van Wouw liggen zijn:

- Het noordelijke deel van de Smalle Beek. Voor dit gebied wordt gestreefd naar een gevarieerd beekdallandschap met een afwisseling van kleine landschapselementen en open (landbouw)gronden. Hier is de aanleg van nieuwe landgoederen in principe mogelijk, echter niet met grote bospercelen.
- Het grootste deel van het Rissebeekcomplex. Ook hier geldt als voorwaarde dat geen sprake kan zijn van de aanleg van grote aaneengesloten boscomplexen. Hier kan landgoedontwikkeling bijdragen aan de recreatieve waarde van het gebied en aan de realisatie van waterberging.
- Een gebied ten westen van Moerstraten. Hier liggen in de oude veenontginningen al enkele landgoederen zoals Stenen Kamer. In dit (GHS) gebied kan de aanleg van landgoederen bijdragen aan de versterking van het landschappelijke beeld en vergroting van de ecologische waarden. Daartoe moeten de landgoederen een transparante, open opzet krijgen.
- Tot slot komen twee gebieden in het besloten landschap rond Nispen in aanmerking voor de ontwikkeling van landgoederen waarvan er één gedeeltelijk binnen de begrenzing van dit bestemmingsplan ligt. In dit gebied vindt tevens de ontwikkeling van Landgoed Ottermeer plaats.

In het overige deel van het buitengebied is landgoedontwikkeling niet wenselijk omdat in deze gebieden gestreefd wordt naar het behoud van de openheid uit oogpunt van agrarisch gebruik of natuurwaarden (weidevogels).

Naast het aanwijzen van bovenstaande gebieden geeft de notitie een aantal (extra) beeldkwaliteitseisen voor nieuw te ontwikkelen landgoederen die betrekking hebben op de afstand van gebouwen en bos tot aangrenzende (landbouw)percelen en de vorm (bescheiden) en verschijningsvorm van de gebouwen. Deze eisen zijn opgenomen in de gemeentelijke Welstandsnota (zie ook 2.3.6.).

2.5.5 Beleidsnota kleinschalige kampeervormen (2004)

Doel van deze beleidsnotitie is het verschaffen van duidelijkheid over de mogelijkheden voor kleinschalige kampeervormen (minicampings) in de gemeente. Het realiseren van een minicamping is uitsluitend toegestaan bij agrarische bedrijven. Verder gelden een aantal voorwaarden voor kleinschalige kampeerterreinen zoals het aantal toegestane kampeermiddelen, dat maximaal 25 mag

bedragen. Verder mogen de kampeermiddelen alleen worden geplaatst op of direct grenzend aan het agrarisch bouwblok en is het kamperen uitsluitend toegestaan in de periode 15 maart tot 31 oktober. Tot slot moet een kampeerterrein passen in de omgeving.

2.5.6 Milieubeleidsplan

Het milieubeleidsplan geeft het beleidskader aan voor milieu in de gemeente Roosendaal voor de een periode van 4 jaren. Het geformuleerde beleid is een verdere uitwerking van de Startnotitie "Inhoudelijke aandachtspunten voor het nieuwe geactualiseerde milieubeleidsplan 2003-2007" die in 2003 is vastgesteld. In de Startnotitie is de richting aangegeven voor de ambities en de te volgen koers voor het milieubeleid in de komende jaren. De Startnotitie resulteerde in de formulering van vijf opgaven: Verinnerlijkingopgave, Bedrijfsgerichte opgave, Omgevingsgerichte opgave, Communicatieve opgave en de Organisatorische opgave. Deze opgaven zijn in het milieubeleidsplan verder uitgewerkt, met als hoofddoelstelling: minimaal behoud, maar liever verbetering van de leefkwaliteit in de gemeente Roosendaal. Per opgave wordt een aantal milieuthema's behandeld. per milieuthema wordt vervolgens ingegaan op de stand van zaken in de gemeente en wat er op grond van wetgeving en beleid van rijk en provincie van de gemeente wordt verwacht. Per thema is op deze wijze de ambities, doelen en activiteiten voor de komende 4 jaren in de gemeente beschreven. Op grond van de ambities, doelen en activiteiten uit het Milieubeleidsplan zal vervolgens een Meerjarenuitvoeringsprogramma (MUP) worden opgesteld.

In april 2003 is de startnotitie "inhoudelijke aandachtspunten voor het nieuwe geactualiseerde milieubeleidsplan 2003-2007" door het college van burgemeester en wethouders vastgesteld. Het nieuwe milieubeleidsplan zal voor een groot deel een voortzetting van het reeds in gang gezette beleid zijn. De nadruk ligt op de uitvoering van dit beleid door middel van een verdere inbedding in de organisatie. De uitvoeringsplannen worden op verschillende onderdelen periodiek geactualiseerd.

2.5.7 Welstandsnota

Sinds 1 juli 2004 kan welstandstoetsing van bouwplannen alleen nog plaatsvinden op grond van een gemeentelijke welstandsnota, waarin de toetsingscriteria voor bouwplannen zijn opgenomen. De gemeente Roosendaal beschikt over zo'n nota.

Een belangrijke peiler van de gemeentelijke welstandsnota vormen de gebiedsgerichte welstandscriteria. Deze worden gehanteerd om te beoordelen hoe een bouwwerk zich in zijn omgeving voegt. Hiertoe is de gemeente ingedeeld in deelgebieden. Voor ieder deelgebied gelden specifieke welstandscriteria. Onderlegger voor de gebiedsindeling vormt de landschappelijke structuur en de diverse historische dorpstypen en bebouwingslinten in de gemeente. Deelgebieden zijn onder meer het 'Open agrarisch landschap' en de 'Landgoederen'.

In het algemeen richten de welstandscriteria zich op het handhaven van de kenmerkende ruimtelijke structuur en de gevarieerde bebouwing. Dit betekent dat 'aansluiting bij de historische context' een essentieel uitgangspunt vormt bij her- en nieuwbouw.

2.5.8 Waterplan Roosendaal

Het Waterplan is een samenwerkingsproduct van de gemeente Roosendaal, het Waterschap Brabantse Delta, de Waterleidingmaatschappij Brabant Water en provincie Noord-Brabant. Het Waterplan vormt de opstap naar een intensieve en efficiënte samenwerking vanuit het besef dat alleen op deze manier de veelal integrale waterproblemen aangepakt kunnen worden. Het Waterplan is een vrijwillige planvorm die geen wettelijke verankering kent. De doelstellingen uit dit Waterplan dienen dan ook vertaald te worden in de gemeentelijke plannen die wel een juridische grondslag kennen. Het Waterplan vervult in dat opzicht de functie van Koepelplan op gemeentelijk niveau.

In het Waterplan wordt vooruit geblikt op de wijze waarop in de toekomst met het aspect water binnen de gemeente wordt omgegaan. De doelen van het Waterplan zijn:

- inzicht in het functioneren van het watersysteem en de wijze waarop deze bepalend is voor functies als groen, wonen, werken en recreatie;
- het ontwikkelen van een gezamenlijke visie op het waterhuishoudkundig beleid binnen de gemeente Roosendaal;
- het benoemen van ingrepen gericht op het verbeteren van de Roosendaalse waterhuishouding.

Deze doelen dragen bij aan het realiseren van de hoofddoelstelling van het nieuwe waterbeheer: “Het creëren van een duurzaam en veerkrachtig watersysteem met een daarop afgestemd water- en landgebruik tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten”.

Vanuit een brede participatie waarin niet alleen de verschillende overheidsinstanties maar ook belangengroepen hebben meegewerkt, worden in dit Waterplan doestellingen, beleidsregels en maatregelen uitgewerkt die toewerken naar het bereiken van het gewenste eindbeeld.

In 2030 moet er in de gemeente Roosendaal sprake zijn van een watersysteem waarin het grondgebruik zodanig is afgestemd op het natuurlijk functioneren van het watersysteem dat daarmee variaties in waterkwaliteit en –kwaliteit eenvoudig kunnen worden opgevangen (veerkracht). Dit houdt in dat de verschillende vormen van grondgebruik en de karakteristieken van het watersysteem meer met elkaar in evenwicht worden gebracht, zodat er een minimum aan ingrepen in het watersysteem nodig is om de gewenste gebruiksfuncties te kunnen uitoefenen.

De waterketen is verder geoptimaliseerd waardoor er negatieve kwaliteitsinvloed op het watersysteem tot een aanvaardbaar minimum wordt teruggebracht evenals het verbruik van grondstoffen. Binnen de keten werken de organisaties op efficiënte en doelmatige wijze samen. De intensievere samenwerking beperkt zich niet tot de waterketen. Hierdoor vormen organisatorische grenzen niet langer een belemmering in het operationele waterbeheer, zodat een hoge mate van transparantie wordt bereikt en er geen ruimte resteert voor het onderling afwentelen van problemen.

Het waterbeheer wordt door de betrokken organisaties als collectieve verantwoordelijkheid beschouwd en als zodanig inhoud gegeven vanuit de eigen verantwoordelijkheid. Gelet op het geldende beleid van de verschillende overheden c.q. waterbeheerders zal de fysieke toestand van het Roosendaalse water de komende jaren sterk verbeteren. Binnen de gehele gemeente wordt daarmee minimaal een algemene basiskwaliteit in het watersysteem bereikt.

Middels de geldende kwaliteitsdoeleinden wordt in alle deelstroomgebieden een meer duurzaam en veerkrachtig functionerend systeem nagestreefd. Binnen de gestelde termijnen van het geldende beleid wil het waterplan bijdragen aan het realiseren van de volgende doelstellingen:

- de waterkwaliteit voldoet aan de bij wet geregelde minimumnorm en de negatieve invloed van de waterketen hierop is geminimaliseerd;
- het systeem voldoet aan de gestelde veiligheidsnormen voor inundatie;
- de ambities die voortvloeien uit het streven naar de basisinspanning en het waterspoor zijn gerealiseerd;
- grootschalige barrières voor faunapassages in het watersysteem zijn geslecht doordat invulling wordt gegeven aan de ecologische verbindingszone uit het geldende beleid;
- nieuwe activiteiten worden op duurzame wijze ingepast in het watersysteem en de invloed van bestaande bebouwing is geminimaliseerd;
- de verwachte klimaatsverandering wordt opgevangen middels een systeemgerichte toepassing van het credo vasthouden, bergen, afvoeren;
- de mogelijkheden voor duurzame drinkwaterwinning worden in stand gehouden en bij bewoners en bedrijven is een duurzaam gebruik van (drink)water algemeen geaccepteerd.

Boven op deze doelstellingen die voortvloeien uit het geldende beleid en al voor een deel gerealiseerd zijn, worden vanuit dit Waterplan extra ambities geformuleerd “de na te streven kwaliteit”. Deze verschillen per stroomgebied. Zie ook de waterparagraaf (hoofdstuk 4).

2.5.9 Nota Integraal Veiligheidsbeleid 1999-2002

In de nota "Integrale veiligheid" (maart 1999) wordt getracht samenhang te brengen in alle aspecten die een rol spelen bij veiligheid. De nota vormt als zodanig een katalysator om veiligheid gemeentebreed de aandacht te geven waar de burgers om vragen.

De nota geeft een kader aan om de ontwikkeling en uitvoering van het veiligheidsbeleid te begeleiden en aan te sturen. Drie aspecten staan daarin centraal: visie, het operationaliseren van het begrip integrale veiligheid en monitoring. Het strategische beleid wordt uitgewerkt aan de hand van zogenaamde veiligheidsstrategieën rond de belangrijkste activiteiten en ontwikkelingen: sociale veiligheid, kleine (veel voorkomende) criminaliteit, overlast en spanningen in de woonomgeving, verkeer, risicobeheersing. De strategieën worden vertaald in producten en acties voor de komende plan periode. Per veiligheidsstrategie wordt tevens het beleidsdoel aangegeven.

Het Handboek Veiligheid - door de gemeente Roosendaal ontwikkeld - biedt inmiddels ruime mogelijkheden om het kwaliteitsaspect veiligheid daadwerkelijk in het gemeentelijk handelen vorm te geven. Naast de nota "Integraal Veiligheidsbeleid" zijn in dit handboek onder andere opgenomen de monitor Veiligheid, diverse veiligheidskeurmerken en de Veiligheids-Effect-Rapportage (VER). De nota Integraal Veiligheidsbeleid 1999-2002 gaat niet specifiek op wijken in, maar is voor geheel Roosendaal opgesteld.

De Handboeken Politiekeurmerk Veilig Wonen worden periodiek geactualiseerd.

2.5.10 Gemeentelijke rioleringsplan 2010–2013

Het Verbreed Gemeentelijk Rioleringsplan (VGRP) 2010-2013 is een strategisch beheerplan. In het verbreed GRP wordt de integratie van de zorgplichten hemelwater, afvalwater en grondwater, waarvan hemelwater en grondwater een nieuwe zorgplicht zijn, vormgegeven. In de Wet gemeentelijke watertaken, in werking per 1 januari 2008, worden naast de traditionele gemeentelijke zorg voor afvalwater expliciet zorgplichten benoemd voor hemelwater en grondwater. Er wordt uitgegaan van de verantwoordelijkheid van de perceelseigenaar voor maatregelen op het eigen terrein. Indien in het bebouwd gebied sprake is van structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand, dan krijgt de gemeente een zorgplicht. Deze gemeentelijke zorgplicht geldt alleen als het gaat om maatregelen die doelmatig zijn en niet tot de verantwoordelijkheid van het waterschap of provincie behoren.

In het VGRP 2010-2013 is opgenomen:

- Hoe de gemeente de komende jaren het gemeentelijk rioleringsstelsel gaat beheren en onderhouden;
- Welke maatregelen de gemeente neemt om wateroverlast door intensieve regenbuien (klimaatverandering) te voorkomen;
- Hoe de gemeente omgaat met de zorg voor regenwater;
- Hoe inzicht verkregen wordt in overlast door hoge grondwaterstanden in de gemeente.

In het VGRP 2010-2013 zijn doelstellingen voor de komende jaren vastgesteld. Daarbij is op basis van de gekozen strategie op hoofdlijnen aangegeven welke maatregelen uitgevoerd moeten worden om de gestelde doelen te bereiken en welke (financiële) middelen daarvoor nodig zijn. Hierbij worden ook de gevolgen voor de rioolheffing voor burgers en bedrijven aangegeven. Op welke wijze de noodzakelijke maatregelen, zoals rioleringvervanging of hydraulische en / of milieumaatregelen, zullen worden uitgevoerd, worden in latere operationele plannen opgenomen.

Met behulp van het VGRP 2010-2013 worden de volgende doelstellingen en maatregelen nagestreefd:

- Goed functioneren van de bestaande transportsystemen voor afvalwater, hemelwater en grondwater;
- Zo min mogelijk schoon regenwater of grondwater via de gemengde afvalwaterriolering afvoeren;
- Met het rioleringssysteem het milieu zo min mogelijk belasten;
- Uitvoeren van de maatregelen om water op straat verder te verminderen;
- Bijdrage leveren aan behalen waterkwaliteit conform Kaderrichtlijn Water onder meer door het opsporen van foutieve vuilwateraansluitingen op hemelwaterriolen;
- Inzicht krijgen in grondwatersysteem Roosendaal door het opzetten van een meetsysteem en het structureel verzamelen van de meetresultaten.

2.5.11 Notitie grondwater

In de notitie 'Grondwater Roosendaal planperiode 2008 – 2012' is het begrip grondwater in al haar facetten uitgewerkt: beleidskader, begripsdefinitie, betrokkenen, verantwoordelijkheden, enz. Deze notitie zal als leidraad worden gebruikt bij toekomstige ontwikkelingen, waarbij grondwater een rol speelt. Bovendien vormt deze notitie mede de basis voor de maatregelen in het uitvoeringsprogramma van het VGRP en daarmee de leidraad voor het formuleren van het gemeentelijke beleid m.b.t. grondwater.

2.5.12 Beleidsnota Handhaving "Programmatisch handhaven, dé manier van werken in Roosendaal".

In 2004 is in Roosendaal gestart met de professionalisering van de handhaving. In dat kader is de beleidsnota Handhaving "Programmatisch handhaven, dé manier van werken in Roosendaal" vastgesteld. Het doel van het gemeentelijke handhavingbeleid is het verbeteren van de integraliteit en onderlinge afstemming van de handhaving door middel van het invoeren van programmatisch handhaven. Dit houdt in dat jaarlijks een uitvoeringsprogramma wordt voorbereid en vastgesteld. Uit dit programma blijkt welke handhavingactiviteiten - in welke mate en samenhang - door de verschillende handhavingpartners worden uitgevoerd. De prioriteiten zijn neergelegd in de nota "Verbreding en verdieping programmatisch handhaven in Roosendaal".

Het bestemmingsplan is bindend voor zowel de (gemeentelijke) overheid als de burger. Het gemeentebestuur is verantwoordelijk voor de controle en handhaving van de voorschriften die zijn opgenomen in het bestemmingsplan. Het ultieme doel van handhaven is het bereiken van normconform gedrag.

Handhaving betreft het toezicht houden op verleende beschikkingen en het toezicht houden op naleving van gebruiksvoorschriften. Bij niet naleving van de voorschriften kan handhavend opgetreden worden. Er kan zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk gehandhaafd worden. Tussen deze twee vormen van handhaving zit een belangrijk verschil. Bestuursrechtelijk handhaven is er op gericht om de overtreding ongedaan te maken. Deze vorm van handhaven heeft dus een herstellende functie, terwijl strafrechtelijk handhaven er op gericht is om de overtreder te bestraffen. Hoewel beide vormen van handhaven dus voorkomen zal de gemeente doorgaans bestuursrechtelijk handhaven.

Aan elke beslissing op het gebied van handhaving gaat een zorgvuldige belangenafweging vooraf. De bevoegdheid tot het toepassen van een handhavingmiddel is een bevoegdheid en geen plicht. In de jurisprudentie is echter wel bepaald dat gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om handhavend op te treden in de regel van deze bevoegdheid gebruik moet maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag het bestuursorgaan weigeren dit te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet uitzicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die situatie behoort te worden afgezien.

Handhaving vindt plaats op basis van de nota "Verbreding en verdieping programmatisch handhaven in Roosendaal". In deze nota zijn, op basis van een probleem- en risicoanalyse, prioriteiten bepaald. De keuze wanneer wel en wanneer niet wordt gehandhaafd is hierdoor terug te voeren op een vastgestelde lijn waardoor willekeur, ongelijke behandeling en onzorgvuldigheid wordt voorkomen.

2.5.13 Beoordelingskader initiatieven buitengebied

Op 22 december 2009 is door het college van burgemeester en wethouders de nota "Beoordelingskader Initiatieven Buitengebied" vastgesteld. Dit beleidsdocument is vervaardigd omdat de gemeente frequent wordt geconfronteerd met verzoeken om medewerking te verlenen aan nieuwe ontwikkelingen in het buitengebied, waarbij het in de meeste gevallen gaat om het kunnen bouwen van (nieuwe) woningen. Om niet steeds op hocbasis hierover besluitvorming tot stand te moeten brengen is ervoor gekozen een afzonderlijk toetsingskader te creëren op grond waarvan concrete verzoeken kunnen worden afgehandeld. De nota betekent overigens geen belangrijke koerswijziging voor de gemeentelijke opstelling in dit soort situaties, maar kan eerder worden gezien als een formalisering van bestendig gevoerd beleid. Al jarenlang wordt namelijk uiterst terughoudend omgegaan met het toestaan van nieuwe woningbouwmogelijkheden buiten de daarvoor aangewezen woonkernen. In de nota zijn linten aangewezen waarlangs eventueel nieuwe invullingen met woningbouw tot de mogelijkheden zouden kunnen behoren. Daarnaast biedt de nota ook ruimte voor de toepassing van meer algemene regelingen, zoals bijvoorbeeld van provinciale zijde zijn geïntroduceerd. Te denken valt hierbij aan de regelingen voor landgoederen, buitenplaatsen en Ruimte voor Ruimte.

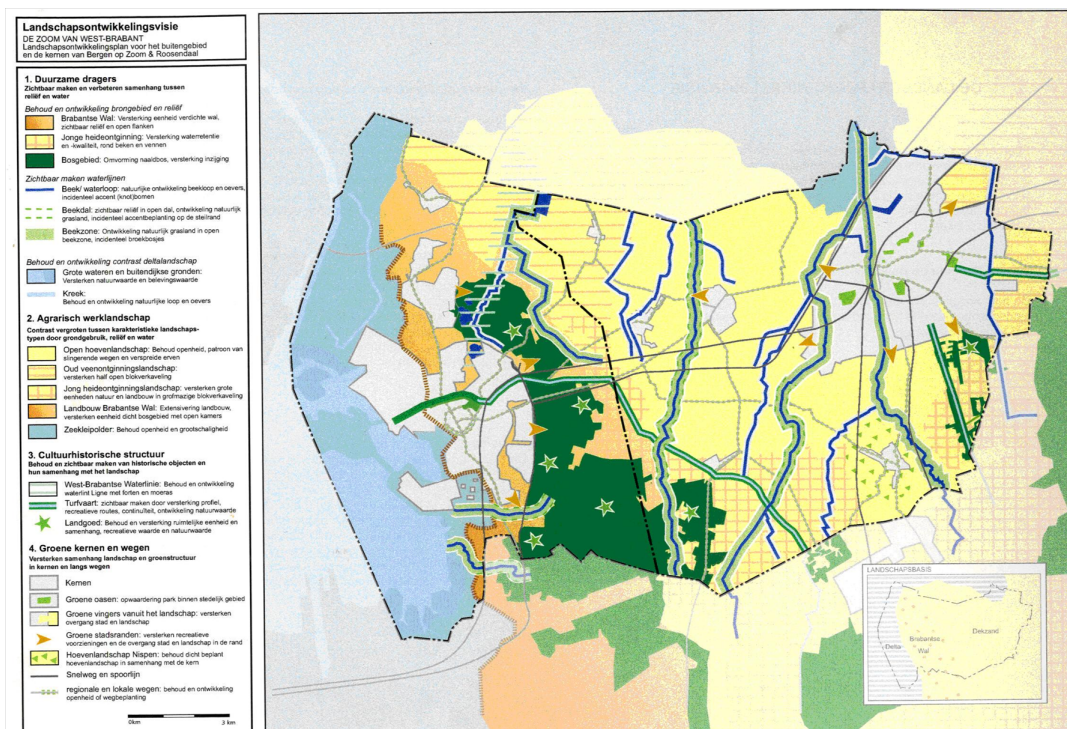
Hoofdstuk 3 BESTAANDE SITUATIE PLANGEBIED

3.1 Ruimtelijke hoofdstructuur

De ruimtelijke c.q. landschappelijke hoofdstructuur van het buitengebied van Wouw is het resultaat van de voortdurende wisselwerking tussen het natuurlijke milieu en de talloze menselijke ingrepen. In eerste instantie is de abiotische factor (geomorfologie, bodem en water) bepalend geweest, daarna heeft de mens steeds sterker zijn stempel op het landschap gedrukt.

Ondanks de ligging in een grootstedelijke omgeving heeft het buitengebied van Wouw haar landelijke karakter grotendeels weten te behouden. In het Landschapontwikkelingsplan (zie ook hoofdstuk 2.3.3) zijn – op grond van de geologische ondergrond, het huidige grondgebruik en het landschapsbeeld – vier landschapstypen onderscheiden die qua aard en verschijningsvorm ieder een samenhangend geheel vormen.

1. Het hoevenlandschap met beken
2. Het oude veenontginningslandschap
3. Het jonge heideontginningslandschap
4. Het gesloten boslandschap op de Brabantse Wal

Afbeelding 6: Landschappelijke hoofdstructuur (bron: Landschapontwikkelingsplan)

De eerste drie landschapstypen liggen op de overgang van de hoger gelegen Brabantse Wal naar het lager gelegen dekzandgebied. Het dekzandgebied helt geleidelijk af in noordelijke richting. Op de Brabantse Wal ontspringen diverse beken die brede dalen in het landschap hebben ingesleten. De dalen van de Smalle Beek, de Bieskens loop en het Haiinkbeekje zijn duidelijk herkenbaar.

Ad 1. Het hoevenlandschap met beken

Dit landschap is te vinden op de hogere gronden langs de beken. Het zijn de oudste in cultuur gebrachte gronden, ontstaan door jarenlange ophoging met potstalmest. Het karakter van dit landschap wordt bepaald door de verspreide hoeves met hooggelegen bouwlanden en grasland in de lagere delen. Bebouwing is in gehuchten om de bouwlanden geconcentreerd. Voorbeelden zijn Hazelaar, Vijfhoek, Wouwse Hil en Westelaar. Vroeger was dit landschap kleinschalig door de singelbeplantingen langs de perceelgrenzen. Nu is het een open glooiend landschap, met een los

patroon van verspreide erven en slingerende wegen, soms begeleid door laanbeplantingen. In de beekdalen is plaatselijk waardevol microreliëf aanwezig. Het hoevenlandschap wordt doorsneden door de beekdalen van de Smallebeek en het Loopje. Het beekdal van de Smallebeek vormt een natuurlijke scheiding tussen de dicht bij elkaar liggende dorpskernen van Wouw en Heerle. Beide beekdalen herbergen nog goed zichtbare beekdalglooiingen.

Ad. 2. Het oude veenontginningslandschap

Op laaggelegen plaatsen ontstonden in een ver verleden veengebieden doordat de waterafvoer stagneerde. De veengronden werden vergraven voor de turfwinning en na de vervening (kleinschalig) verkaveld en in gebruik genomen voor de landbouw. De turfvaarten zijn relictten van de vervening. Bij de Wouwse Plantage zijn de oude veenontginningsgronden bebost en als landgoed ontwikkeld. Bij Moerstraten worden de oude veengronden voornamelijk gebruikt voor vollegrondstuinbouw en boomteelt.

Ad. 3. Het jonge heideontginningslandschap

Deze gebieden zijn pas vanaf het begin van de 20e eeuw in cultuur gebracht. Ze worden gekenmerkt door een grootschalige landbouwgronden met rationele blokverkaveling met gras- en bouwlanden afgewisseld door grote eenheden bos.

Ad.4. Gesloten boslandschappen op de Brabantse Wal

Op de Brabantse Wal liggen uitgestrekte bosgebieden afgewisseld door kleine landbouwenclaves rond de aanwezige dorpen. Aan de oostzijde markeren de Kraggeloop en de Smalle Beek de grens tussen Wal en het dekzandgebied. De bosgebieden zijn van oudsher aangelegd voor houtproductie en de jacht.

3.2 Functionele analyse

3.2.1 Landbouw

De landbouw is de belangrijkste grondgebruiker in het buitengebied. Binnen het plangebied van dit bestemmingsplan is op dit moment sprake van circa 150 agrarische bedrijven. Absoluut gezien is het aantal bedrijven het afgelopen decennia fors afgenomen. In 1996 was nog sprake van 235 agrarische bedrijven (in de voormalige gemeente Wouw). Met deze trend volgt de gemeente de algemene trend die zich in heel Nederland voordoet. Uit het vrijwel gelijk blijven van het totale landbouwareaal kan worden afgeleid dat de gemiddelde bedrijfsomvang de afgelopen jaren fors gestegen is: gronden van stoppende bedrijven worden overgenomen door de blijvers en zo gebruikt voor schaalvergroting.

Bij de meeste agrarische bedrijven (circa 35%) gaat het om melkveehouderijbedrijven. Daarnaast is ook de akkerbouw en de tuinbouw sterk vertegenwoordigd. Intensieve veehouderij en glastuinbouw komen ook voor, maar in mindere mate dan de overige sectoren. Veel bedrijven zijn (grootschalige) gemengde bedrijven met vollegrondsteelten, akkerbouw en veeteelt. Ten noordwesten van Heerle bevinden zich relatief veel intensieve teelten (vollegrondstuinbouw). De aanwezige glastuinbouwbedrijven bevinden zich vooral bij Heerle en Hoevenstein.

De landbouwsector is momenteel volop in beweging. Voor de toekomst van de landbouwsector is het Europese beleid inzake de (afschaffing van de) melkquota en de toekomstige inkomenstoelagen (en de mogelijke koppeling daarvan aan prestaties op het gebied van natuur en landschap) van groot belang. Dit geldt ook voor de nationale mestwetgeving, de nieuwe Waterwet en de wetgeving op het gebied van diergezondheid.

3.2.2 Recreatie en toerisme

Het waardevolle cultuurlandschap en de natuurgebieden in combinatie met de cultuurhistorische trekkers zoals de Wouwse Plantage zorgen voor een goed uitgangspunt voor een bloeiende recreatieve sector in de gemeente. Het aanbod aan recreatieve voorzieningen in het buitengebied is dan ook divers.

De belangrijkste recreatieve trekpleister vormt Landgoed Wouwse Plantage. Het landgoed omvat een complex van twaalf gebouwen waaronder het kasteel, het jachthuis, de prinsenhof en een aantal grote en kleine boerderijen. In één van de gebouwen is een brandweermuseum gevestigd. In de omgeving van Wouwse Plantage ligt de 18-holes golfbaan van golfclub Wouwse Plantage.

Verder vormt de Kasteelweide Wouw, ten noordwesten van de kern Wouw een geschikt uitlooph gebied voor de kern Wouw en een aantrekkelijke plaats voor recreatieve passanten. Op de plek waar vroeger het kasteel Wouw stond resten nu nog slechts de fundamenteën. De ruïne heeft de status van rijksmonument en is ingericht voor recreatief medegebruik.

Binnen de begrenzing van dit bestemmingsplan liggen twee grote campings (Herelseheide met een oppervlak van ruim 10 ha en Wouwse Plantage met een oppervlak van ruim 8 hectare) en twee kleinschalige kampeerterreinen (Heemshoeve en 't Schouwke). Tot slot liggen verspreid over het buitengebied een aantal recreatiewoningen.

In aanvulling op de genoemde dag- en verblijfsrecreatieve voorziening kent het buitengebied talrijke fiets-, wandel- en ruiterroutes. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van bestaande verharde en onverharde wegen en speciaal daarvoor bestemde routes.

Door het buitengebied lopen de landelijke lange-afstands-fietsroute (LF-13) en –wandeleroute (LAW-11). Daarnaast is sprake van talrijke middellange en korte wandel- en fietsroutes onder meer op landgoed Wouwse Plantage en vanuit de kernen en campings. In de bossen van Wouwse Plantage bevindt zich een onbemand bezoekerscentrum, waarin een permanente tentoonstelling is ingericht over het landgoed en dat als startplaats dient voor diverse wandelroutes. Voor toeristisch autoverkeer is er de ANWB-route de Zeven Heerlijkheden. Dit betreft een circa 100 km lange route die zowel Wouw als Wouwse Plantage aandoet.

Voor het toekomstperspectief van de recreatieve sector is een aantal maatschappelijke ontwikkelingen van belang: de toename aan vrije tijd van burgers (vooral ouderen), de afname van de gemiddelde gezinsgrootte (met als gevolg vaker en kortere vakanties), de sterke individualisering (met hoge eisen aan kwaliteit en variatie als gevolg) en de groei van het natuurtoerisme.

Zowel het regionale als gemeentelijke beleid is gericht op het versterken van de toeristische recreatieve sector.

3.2.3 Wonen en niet-agrarische bedrijven

Het buitengebied wordt van oudsher ook gebruikt voor bewoning. Enerzijds in de vorm van agrarische bedrijfswoningen, anderzijds in de vorm van burgerwoningen. Deze laatste zijn geconcentreerd in de kleine dorpen en buurschappen die tot de meest oorspronkelijke bebouwing in het buitengebied horen. Door de afname van het aantal agrarische bedrijven worden (voormalige) agrarische bedrijfswoningen in toenemende mate bewoond door mensen die geen directe economische binding hebben met het landelijk gebied.

De woningen verkeren over het algemeen in redelijke tot goede staat doordat de meest kwalitatief slechte woningen in het verleden zijn gerenoveerd of vervangen door nieuwbouw. Een deel van de woningen heeft historische waarde.

Naast agrarische bedrijvigheid komt in het buitengebied ook in bescheiden mate niet-agrarische bedrijvigheid voor. Deze is voor een deel gericht op de agrarische sector, bijvoorbeeld in de vorm van loonwerkbedrijven en agrarische handelsbedrijven. Daarnaast komen bedrijven voor die niet aan de agrarische sector zijn gerelateerd en (dus) geen functionele binding met het buitengebied hebben. Voorbeelden van dergelijke bedrijven zijn een adviesbureau, een metaalbedrijf en een houtbewerkingsbedrijf.

Binnen de begrenzing van dit bestemmingsplan liggen ook twee kleine bedrijventerreinen: het bedrijventerrein aan de Boerenweg en bedrijventerrein De Wijper.

3.3 Verkeer en infrastructuur

Het Wouwse buitengebied wordt goed ontsloten door de A58 die het gebied doorkruist en daarnaast door een aantal regionale ontsluitingswegen: de Bergse Baan, de Moerstraatweg, de Plantagebaan, de Roosendaalsebaan, de Westelaarstraat en de Waterstraat. De overige wegen in het buitengebied hebben een lokaal karakter met een belangrijke functie voor de ontsluiting van het agrarisch gebied en de diverse dorpen. Daarnaast is sprake van een vrij uitgebreid stelsel van fiets- en wandelpaden. Ook de spoorlijn tussen Roosendaal en Bergen op Zoom ligt binnen de begrenzing van dit bestemmingsplan.

3.4 Ecologie

De natuur- en bosgebieden in het buitengebied vormen een belangrijk onderdeel van de ruimtelijke hoofdstructuur. Het grootste bos- en natuurgebied is de Brabantse Wal in het zuidwesten van het buitengebied. De Wal bestaat uit een groot aaneengesloten bos- heide- en vennengebied dat zich uitstrekt over een veel groter gebied dan het buitengebied van Wouw. Vanwege de aanwezige natuurwaarden (onder meer het voorkomen van de Boomleeuwerik, de Nachtzwaluw, de Wespandief en de Zwarte Specht) is het gebied aangemeld en in concept aangewezen als Natura-2000 gebied. Binnen de begrenzing van dit bestemmingsplan bestaat het grootste deel van het natuurgebied uit het landgoed Wouwse Plantage. Dit oude landgoed (dat zijn oorsprong heeft in 1504) bestaat uit gemengde bossen, landbouwgronden, een relict van een zandverstuiving (Borgvlietsche duinen) en lange beukenlanen in de vorm van een ster.

Ten noorden van de Wouwse Plantage ontspringt de Smallebeek welke in (noord)oostelijke richting met het reliëf mee afstroomt. Verspreid in het beekdal liggen kleine natuurterreinen met actuele en potentiële natuurwaarden voor kleine zoogdieren, dagvlinders en amfibieën.

In het uiterste noordwesten van het buitengebied bevindt zich de Dassenplas. Rond deze laaggelegen plas liggen vochtige graslanden en elzenbossen met potentiële natuurwaarden. In het zuidoosten van het buitengebied ligt het natuurgebied Hopmeer. In dit gebied komen onder meer enkele bijzondere graslandvegetaties voor. Tot slot zijn het Pottersbos en het bosgebied rond waterwingebied Altena belangrijke natuurgebieden in het buitengebied.

Ook buiten de bovengenoemde natuurgebieden zijn natuurwaarden aanwezig. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om agrarische gebieden die op een aantal plaatsen tevens het leefgebied vormen voor kwetsbare soorten zoals amfibieën, dagvlinders, bijzondere plantensoorten of (struweel)vogels.

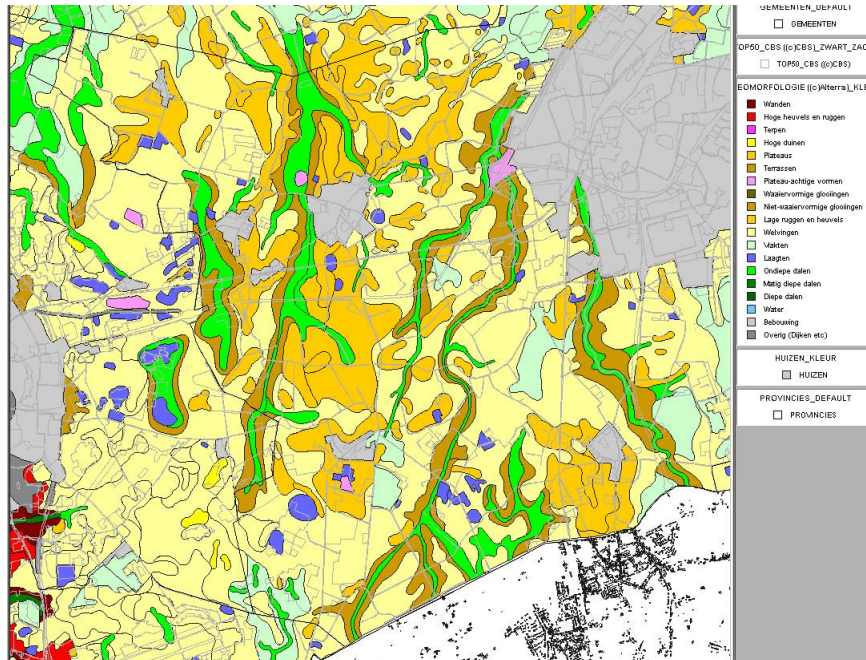
3.5 Cultuurhistorie, monumenten en archeologie

Zowel ondergronds als bovengronds bevinden zich in het buitengebied tal van restanten van inmiddels verdwenen beschavingen. Deze restanten zijn vanuit cultuurhistorisch en archeologisch perspectief waardevol en dienen op grond van de diverse beleidskaders en de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (2007) beschermd te worden. De aanwezigheid van archeologische waarden hangt sterk samen met de geomorfologische en bodemkundige situatie. Deze worden hieronder daarom eerst beschreven.

3.5.1 Geomorfologische situatie

De ondergrond van Wouw en omgeving bestaat uit pleistocene afzettingen met een ouderdom van 10.000 tot 2,5 miljoen jaar. De afzettingen bestaan uit een afwisseling van kleiplaten en zandbanen, gedeponeerd door wind en water. Een belangrijke kleiafzetting betreft de formatie van Tegelen. Boven de klei is plaatselijk nog een jongere leemlaag aanwezig (de laag van Wouw). De afwatering via beken is over het algemeen noordwaarts gericht. Hiervan is de Smalle Beek, ten westen van Wouw, de belangrijkste. Meer oostelijk liggen de Haiinkbeek en de Rissebeek.

Tijdens de laatste IJstijd (ca. 110.000 – 10.000 jaar geleden) werd op grote schaal dekzand afgezet, de formatie van Twente. Dit vormde ruggen in het landschap, dat daardoor een licht golvend karakter kreeg. Er ontstond een afwisseling van dekzandvlakten, welvingen en beekdalen. De dorpskern van Wouw ligt op een dekzandrug die pal noord-zuid loopt, parallel aan het beekdal van de Smalle Beek. Vooral aan de westrand van het pleistoceen werd veel dekzand afgezet (de Brabantse Wal). Ook in het Holoceen (vanaf 10.000 jaar geleden) werd nog stuifzand afgezet op de Hoge Rand. Aan de oostzijde van de Brabantse Wal werd het zand uitgeblazen in paraboolvormige duinen. De Wouwse Plantage bevindt zich juist ten oosten van dit stuifzandgebied.

Afbeelding 7: Geomorfologie (bron: Archis 2)

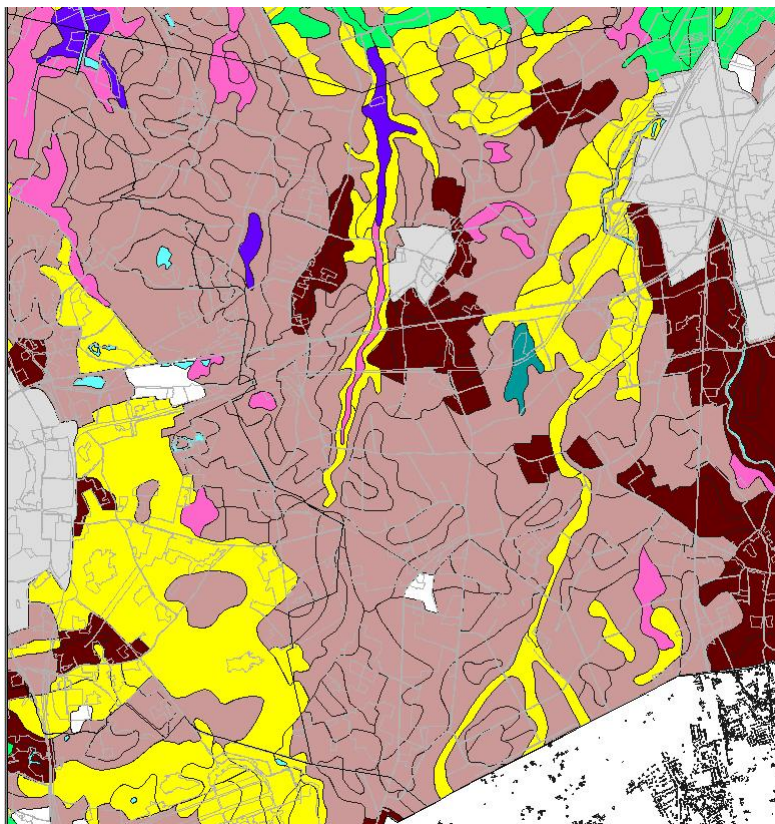
Het dekzand sneed ook sommige beeklopen af. Deze ontwikkelden zich later tot venige gebieden. Eén van deze oude beken bevond zich ten westen van Heerle.

Na de laatste IJstijd werd het klimaat warmer. Door stijging van het grondwater en de slecht doorlatende leemlagen trad veengroei op. Vooral vanaf 3000 v.Chr. begonnen zich in westelijk Brabant grote aaneensluitende veengebieden te vormen. Het gebied van Heerle, Wouw en Rosendaal vormde een wat hoger gelegen bebost landschap, aan alle kanten omgeven door het veen. Dit veen is vanaf 1250 op grote schaal ontgonnen en thans vrijwel verdwenen.

3.5.2 Bodemkundige situatie

Op de dekzanden vormde zich in de loop van eeuwen door uit- en inspoeling natuurlijke bodemprofielen. Rondom Wouw bestaan de gronden overwegend uit zogenaamde podzolgronden met een dunne humeuze bovenlaag. Onder de bebouwde kom van Wouw en direct ten zuiden ervan worden ook dikke eerdgronden aangetroffen. Dat geldt eveneens voor een noord-zuid gerichte strook aan de oostzijde van het dorp Heerle. Deze gronden zijn ontstaan door eeuwenlange bemesting. Door het jaar in jaar uit opbrengen van dierlijke mest, gemengd met heideplaggen of ander strooisel, ontstond een dikke donkere bovenlaag. Dergelijke gronden zijn kenmerkend voor oude bouwlanden. Elders in het plangebied komen kalkloze zandgronden voor, met name in het beekdal van de Smalle Beek.

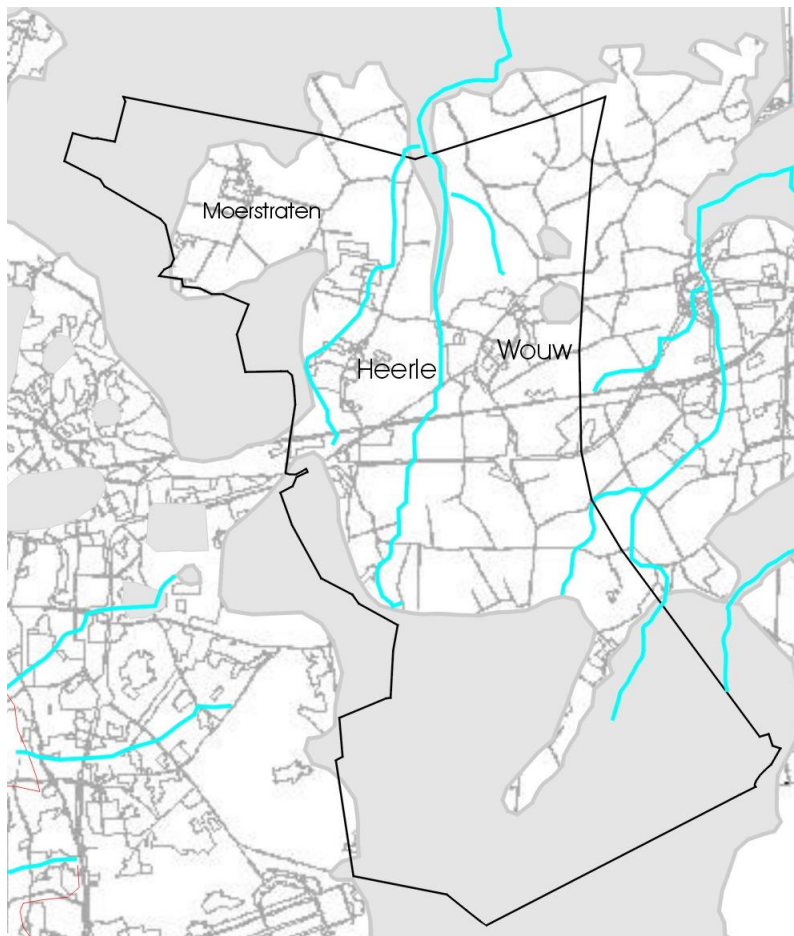
De huidige bodemkaart toont uiteraard niet de historische veenbedekking van het gebied. Uit eerdere studies (Leenders) blijkt dat een groot deel van oorsprong bedekt was met veen, zoals de Wouwse Plantage en het gebied van Moerstraten. Samen maken deze verdwenen venen ruim de helft van het Wouwse buitengebied uit.

Afbeelding 8: Bodem (de roze tinten geven gronden weer met een podzolprofiel, de bruine tinten geven dikke eerdgronden weer (bron: Archis 2)

Historie

Uit historisch geografisch onderzoek (Leenders) is duidelijk geworden dat het gebied tussen Bergen op Zoom en Roosendaal in de loop der eeuwen grote veranderingen heeft ondergaan. Het landschap werd vóór de 13de eeuw gekenmerkt door een afwisseling van heide, bossen en uitgestrekte venen. Het gebied van Wouw en Heerle vormde samen met Roosendaal een 'eiland' dat aan alle kanten omringd werd door veen. In het zuiden was dat het moeras van de latere Wouwse Plantage, in het westen het Halsters Laag en in het noorden het Hollandveen van het latere Kruisland. Ook aan de oostzijde van Roosendaal lagen grote moerasvlakten. Het veen is vanaf 1250 op grote schaal ontgonnen en afgegraven; het bos verdween en maakte plaats voor akkers en weilanden. De namen Heerle en Wouw wijzen op bos in een nat milieu, veroorzaakt door onderliggende leemlagen. Het is niet precies bekend wanneer dit gebied werd ontgonnen en bevolkt. Vanwege de geïsoleerde ligging en een relatief ontbreken van archeologische vondsten uit de Middeleeuwen lijkt een late ontwikkeling voor de hand te liggen. Anderzijds was het gebied rond 1300 al zodanig ingericht, dat een ontwikkeling nog vóór de veenontginningen van 1250 van start moet zijn gegaan.

Afbeelding 9.: Het "eiland van Wouw" omgeven door veenmoeras (grijs), met plangebied grenzen.
(bron: Leenders, 1996)

De oorsprong van Wouw kan teruggaan tot de late 12de eeuw. De gehuchtnamen Oostlaar en Westlaar markeren de uitgestrektheid van het voormalige bosgebied. Heerle is waarschijnlijk in de 13de eeuw ontstaan als boshoeve. Aan de oostzijde zijn de langgerekte smalle percelen van de vroegste ontwikkelingsfase nog zichtbaar aanwezig.

Eén van de historische elementen is het kasteel van Wouw, dat gesitueerd is tussen de beekdalen. Het is één van de oudste ronde burchten in ons land (late 13de eeuw) en gaat misschien terug op een 12de eeuwse versterking. Een ander element is het versterkte huis 'Altena' ten westen van het kasteel, waar al in 1392 vermelding van wordt gemaakt.

In de tweede helft van de 13de eeuw had het gebied al een aanzienlijk economisch belang. In 1287 werd het nauwgezet verdeeld tussen de heren van Breda en Bergen op Zoom.

3.5.3 Archeologie

Reeds bekende archeologische waarden

Volgens de AMK (Archeologische Monumentenkaart) bevindt zich één beschermd archeologisch Rijksmonument (het kasteel van Wouw) in het plangebied en één beschermd terrein van hoge archeologische waarde (de hoeve Altena, ten westen van het kasteel).

Behalve het kasteel van Wouw is er tot op heden nauwelijks archeologisch onderzoek uitgevoerd in het gebied van Wouw en Roosendaal. Ook het aantal vondstmeldingen is laag. De belangrijkste oorzaak hiervan lijkt het ontbreken van veldverkenningen.

Pas vanaf het einde van de jaren '80 van de 20ste eeuw is het aantal vondstmeldingen toegenomen, hetgeen het resultaat is van enkele veldverkenningen door lokale amateurs. Verspreid over het plangebied zijn er vondsten bekend uit de Steentijd tot de Nieuwe Tijd. Het gaat daarbij steeds om oppervlaktevondsten, waarbij het niet zeker is of ze een vindplaats (bewoonde plek) in situ vertegenwoordigen. Vondsten uit paleo-, meso- en neolithicum zijn bekend ten zuiden van Wouw

(Wouwse Hil, Smallebeek), ten noorden van de dorpskom, bij Moerstraten en bij de Wouwse Plantage.

Afbeelding Archeologische monumenten

Vondsten uit de Bronstijd en IJzertijd lijken te ontbreken. Uit de Romeinse tijd zijn vondsten bekend ten zuiden van het kasteelterrein van Wouw en een opvallende concentratie is bekend aan weerszijden van de Smallebeek onder Wouw.

Vondsten uit de Vroege Middeleeuwen, zoals op de Brabantse Wal, ontbreken tot nu toe in het gebied van Wouw-Roosendaal. Vondsten uit de 13de eeuw (en later) zijn gemeld van het leidingtracé (dezelfde locatie als de Romeinse vondsten) en rondom het kasteelterrein.

Indicatieve waarden

Op de Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (RACM, 2000) staan diverse gebieden aangemerkt met een hoge archeologische trefkans, met name ten zuiden en westen van Wouw. Zie afbeelding 10. Dat wil zeggen dat er een grote kans bestaat op het aantreffen van archeologische sporen. Deze verwachting is voornamelijk gebaseerd op de grondsoort (dikke eerdgronden). De recentere vondstmeldingen zijn echter niet op deze kaart opgenomen. Verder zijn er gebieden aangeduid met een middelhoge trefkans, zoals een groot deel ten zuiden van de Wouwse Plantage. Dit is in het algemeen gebaseerd op het voorkomen van podzolgronden. Laatstgenoemd gebied heeft echter steeds deel uitgemaakt van een zeer groot uitgemoerd veengebied 'de Ouwervelden' (Leenders) waardoor de kans op het aantreffen van archeologische resten eerder klein is.

Door koppeling van de gegevens van de IKAW, de AMK, de recentere vondstmeldingen en de historische genese van het landschap, is het mogelijk om de gebieden met een archeologische trefkans beter in beeld te krijgen. Het blijkt dat met name de gebieden tussen de beken bij Heerle en Wouw (Running, Smalle Beek en Loopje) een hoge archeologische trefkans hebben. De vondsten ten zuiden van Heerle bij het leidingtracé duiden waarschijnlijk op een Romeinse bewoning.

De steentijdvondsten bij Moerstraten en bij de Wouwse Hil bevinden zich in gradiëntzones: gebieden aan de rand van veen, op de overgang van beboste zandgronden naar moerassige vlakten.

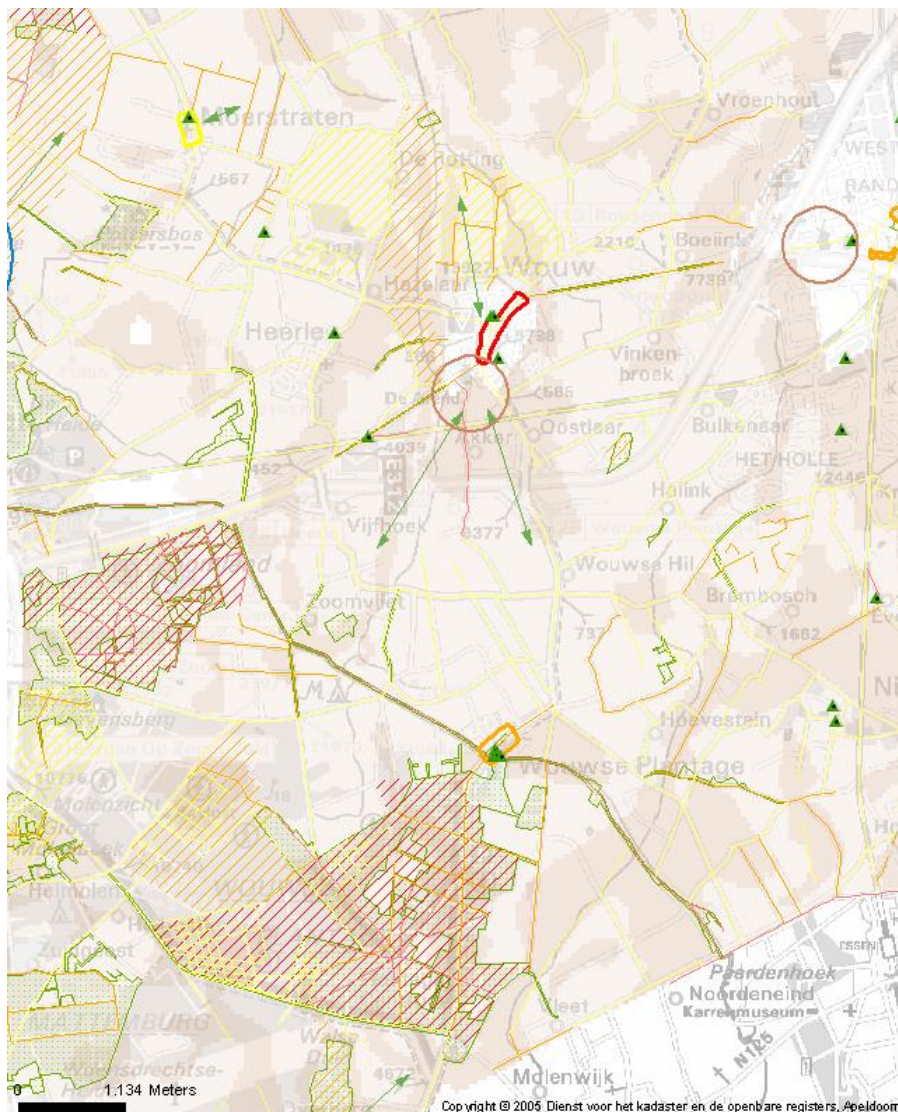
Soortgelijke vondsten zijn bekend uit de westelijke oever van het Halsterse Laag binnen Bergen op Zoom. De gradiëntzones vertegenwoordigen een middelhoge archeologische waarde.

Uitgangspunt van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is het behoud in situ van archeologische waarden. In het uiterste geval dienen deze waarden door middel van opgravingen veilig gesteld te worden.

Bij de voorbereiding van activiteiten die de aanwezige archeologische waarden zouden kunnen verstoren (zoals graafwerkzaamheden ten behoeve van bouwwerken of wegeaanleg) moet een nader archeologisch onderzoek worden ingesteld. Zie ook hoofdstuk 4.

3.5.4 Cultuurhistorie

De cultuurhistorische waarden hangen sterk samen met de diverse landschapstypen in het buitengebied. In de eerste paragraaf van dit hoofdstuk is hieraan al de nodige aandacht besteedt. Op de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Noord-Brabant zijn – naast de archeologische (verwachtings)waarden – ook de aanwezige en te beschermen cultuurhistorische waarden aangegeven. Zie afbeelding 10.

Afbeelding 10: Cultuurhistorische Waardenkaart

De kaart maakt onderscheid tussen historisch geografische vlakken (gebieden) en lijnen (elementen). Delen van de beekdalen (met name het beekdal van de Smallebeek) zijn aangegeven als waardevolle vlakken vanwege de nog historische verkaveling die teruggaat tot vóór 1838 en het aanwezige microreliëf. Dit geldt ook voor het akkercomplex De Donken waar het van oudsher aanwezige bolvormige reliëf nog goed zichtbaar is.

Als waardevolle lijnelementen geeft de Cultuurhistorische Waardenkaart turfvaart de Zoom, de Akkerstraat (ten zuiden van Wouw), het oostelijk deel van de Hollandsche Dreef (weg die samenvalt met de landsgrens) en het weggetje nabij de voormalige zuivelfabriek bij Heerle dat vroeger het station ontsloot. Verder liggen rond de dorpen Moerstraten, Wouw en Wouwse Plantage nog een aantal oude wegen met historische waarde.

Onder de waardevolle lijnelementen vallen ook een aantal historische groenstructuren: de Zure Maden in het noordwesten van het buitengebied vanwege het hier aanwezige essenhakhoutbos, het Potterbos en een geriefbosje nabij Zoomvliet en laanbeplantingen langs onder meer de Kapelstraat (ten oosten van Heerle), de Bergse Baan, de oude Rijksweg, de Weststraat en de Zoomvlietweg. Ook de beplanting langs turfvaart de Zoom is aangegeven als waardevol.

Tot slot zijn een aantal historische zichtrelaties op de kaart aangegeven ten noorden en ten zuiden van de kern Wouw.

3.5.5 Monumenten en historische bebouwing

Het buitengebied is rijk aan monumentale gebouwen. Een deel van de monumentale panden betreft boerderijen. Van oudsher heeft zich in de loop der eeuwen in Nederland in iedere streek een eigen boerderijtype ontwikkeld. De kern Wouw ligt op het grensvlak van twee typen waardoor in het buitengebied twee hoofdtypen boerderijen voorkomen. Op de Brabantse zandgronden ten oosten van Wouw is dit het type langgevelboerderij en ten westen en noordwesten van Wouw het type Vlaamse Schuurgroep. Bij laatstgenoemde type heeft de woning zich losgemaakt van de overige bebouwing. De boerderijen die zich nog in oorspronkelijk staat bevinden zijn aangewezen als monument. Landgoed Wouwse Plantage vormt het meest bijzondere monument in het buitengebied. In 2001 is het landgoed aangewezen als historische buitenplaats. Het landgoed vindt zijn oorsprong in 1504 en bestaat uit een complex van verschillende gebouwen aan het Plantagecentrum. De huidige karakteristieke stervormige indeling van het landgoed – met vijf rechte lanen die samenkomen in het Plantage Centrum – dateert uit de 18e eeuw. Ten oosten en zuiden van het landhuis ligt een landschapspark met oude solitaire bomen, forse laanbeplantingen en parkweiden. Op het terrein bevinden zich diverse rijksmonumenten waaronder een groot deel van de bebouwing van het Plantage Centrum. De Plantage was nagenoeg zelfvoorzienend: er bevonden zich op het landgoed onder meer verschillende pachthoeven, een steenbakkerij, een boswachterswoning, een jachthuis (recent gerestaureerd en bewoonbaar gemaakt), een smidse, een bakkerij en een houtzagerij. Er werd zelfs een spoorlijn aangelegd met het station van Wouw. Het ontstaan van het dorp Wouwse Plantage wordt toegeschreven aan de activiteiten op het landgoed. In 1895 komt het landgoed in handen van de industrieel Pierre Paul Emsens die het in neo-rennaissancestijl verbouwd en uitbreid en het kasteel zijn huidige aanzien geeft.

Landhuis

jachthuis

3.5.6 Molenbiotoop

Ten zuidwesten van Wouw ligt aan de Akkerstraat staat Molen de Arend, een korenmolen uit 1811 van het type ronde stenen bergmolen. De vlucht van de wieken bedraagt 26,1 meter. De molen is aangewezen als rijksmonument.

Rond de molen ligt een molenbiotoop, een cirkelvormige zone van 400 m gerekend vanaf de molen. De zone is van belang voor de windvang van de molen en voor het zicht op de molen. Het biotoop staat ook aangegeven op de Cultuurhistorische Waardenkaart. Bij nieuwe bebouwing in de zone mogen geen belemmeringen optreden voor de windvang van en het zicht op de molen.

3.6 Veiligheid

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's die ontstaan voor de omgeving bij het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen als vuurwerk, lpg en munitie over weg, water en spoor en door buisleidingen. Hierbij zijn een tweetal besluiten – Registratiebesluit externe veiligheid en Besluit externe veiligheid inrichtingen – van belang die in dit kader zijn vastgesteld.

Registratiebesluit externe veiligheid

Het Registratiebesluit externe veiligheid regelt voor het bevoegd gezag en voor beheerders van infrastructuur de verplichting tot registratie van risicovolle situaties met gevaarlijke stoffen, met name (zeer) toxische, explosieve of brandbare (of een combinatie van) stoffen. Het gaat om gegevens inzake de externe veiligheid van inrichtingen, transportroutes en buisleidingen, die in een algemeen toegankelijk centraal register worden opgenomen.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Bijvoorbeeld rondom chemische fabrieken, lpg-tankstations en spoorwegemplacements waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij huizen, ziekenhuizen, scholen of winkels. Het besluit verplicht gemeenten en provincies wettelijk vanaf de inwerkingtreding van het besluit bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Het besluit is – op enkele onderdelen na – op 27 oktober 2004 in werking getreden.

Het besluit regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf. Daartoe legt het besluit het plaatsgebonden risico vast en geeft het besluit een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. Een onderdeel van de verantwoordingsplicht heeft betrekking op de hoogte van het groepsrisico. Daarbij speelt de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico een rol.

Voor dit bestemmingsplan zijn de volgende aspecten van externe veiligheid relevant: bedrijven en inrichtingen (Bevi- en BRZO), buisleidingen, spoorlijnen en (autosnel)wegen. Zie verder hoofdstuk 4.

3.7 Milieu

Om conflictsituaties met functies in de omgeving te voorkomen moet in een bestemmingsplan aandacht worden besteed aan de diverse milieuaspecten. Voor het bestemmingsplan Buitengebied zijn daarbij de aspecten geluid, bodem, luchtkwaliteit en geur en bedrijven en milieuzonering van belang. Weliswaar is voor het merendeel van deze aspecten specifieke wetgeving vastgesteld, toch is ook sprake van een aanvullende werking ten opzichte van de ruimtelijke ordening. Zo kan het bestemmingsplan via de bestemmingskeuze aanwijzingen geven richting het milieubeleid. Andersom kan het milieubeleid richting geven aan de functietoedeling in het bestemmingsplan.

3.7.1 Geluid

De Wet geluidhinder heeft als belangrijkste doel het bestrijden en voorkomen van geluidhinder. Op grond van de wet zijn verschillende vormen van geluidhinder te onderscheiden. Voor het buitengebied

van Wouw is de regelgeving ten aanzien van wegverkeerslawaaï, industrielawaaï, railverkeerslawaaï en luchtvaartlawaaï van belang. Zie verder hoofdstuk 4.

3.7.2 Bodem

De aanwezigheid van bodemverontreiniging kan de uitvoerbaarheid van ruimtelijke ontwikkelingen in een gebied beïnvloeden en belemmeren. In dit kader is bij ruimtelijke ontwikkelingen c.q. functiewijzigingen bodemonderzoek noodzakelijk. Omdat het bestemmingsplan Buitengebied een conserverend bestemmingsplan is, is bodemonderzoek in het kader van de vaststelling van dit plan niet noodzakelijk. Bij het benutten van de ontwikkelingsmogelijkheden die het plan biedt op perceelsniveau – bijvoorbeeld bij de uitbreiding van een glastuinbouwbedrijf – kan t.z.t. wel bodemonderzoek noodzakelijk zijn. Dit doet echter aan de algemene uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan niet af.

3.7.3 Luchtkwaliteit en geur

Luchtkwaliteit

In de Wet milieubeheer zijn grenswaarden opgenomen voor de kwaliteit van de buitenlucht voor de stoffen zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxide, zwevende deeltjes, lood, koolmonoxide en benzeen. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mag de luchtkwaliteit voor wat betreft deze stoffen als gevolg van deze ontwikkelingen niet 'in betekende mate' verslechteren. Hierbij wordt een interim-grens van 1% gehanteerd: in de praktijk wordt deze grens (pas) overschreden bij de aanleg van bijvoorbeeld een woonwijk met meer dan 1000 woningen.

Zoals gezegd heeft dit bestemmingsplan een conserverend karakter. Als gevolg van de geboden (kleinschalige) ontwikkelingsmogelijkheden zal de luchtkwaliteit niet 'in betekende mate' verslechteren.

Om inzicht te krijgen in de luchtkwaliteit van het buitengebied is in het kader van dit plan wel een onderzoek uitgevoerd. Zie hoofdstuk 4

Geur

De Wet geurhinder en veehouderij geeft geurnormen voor de geurbelasting van (vergunningplichtige) veehouderijbedrijven op geurgevoelige objecten (bijvoorbeeld woningen). De regeling geldt zowel binnen als buiten de bebouwde kom. In tegenstelling tot eerdere richtlijnen inzake geurhinder verplicht de wet niet meer tot een aparte cumulatieve beoordeling. Toetsing aan de individuele geurbelasting en de minimumafstanden is voor individuele vergunningverlening voldoende. De wet biedt tevens ruimte voor maatwerk: gemeenten kunnen in een geurverordening afwijkend geurbeleid vastleggen. De gemeente Roosendaal heeft besloten dit niet te doen.

3.7.4 Bedrijven en milieuzonering

In het bestemmingsplan moet ook rekening gehouden worden met de milieuhinder van niet-agrarische bedrijven ten opzichte van milieugevoelige functies. In de Handreiking 'Bedrijven en milieuzonering' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG, 2007) is een planologische milieuzonering opgenomen die in dit bestemmingsplan vertaald is. Zie hoofdstuk 4. Doel van de zoneringslijst is om bedrijven en voorzieningen qua aard en invloed (waarbij wordt gekeken naar de aspecten geur, stof, geluid en gevaar) op de woonomgeving te categoriseren en planologisch te regelen.

3.8 Belemmeringen

In het buitengebied is – naast vervoer van goederen en mensen, zie hoofdstuk 3.3. – ook sprake van transport van informatie, energie en water. Het gaat hierbij om kabels en leidingen ten behoeve van het transport van gas, elektriciteit (hoogspanningsleiding) en brandstof. Daarnaast ligt er een luchtverkeerszone over het buitengebied richting het vliegveld Woensdrecht. Om te voorkomen dat in het buitengebied activiteiten gebeuren die in strijd zijn met deze vormen van infrastructuur, dient doorgaans een minimale afstand of maximale hoogte in acht te worden genomen. Zie hoofdstuk 4.

3.9 Water

3.9.1 Regelgeving, bevoegdheden en het beleid van de hoger overheden

Sinds juli 2003 is de watertoets wettelijk verankerd in het Besluit op de Ruimtelijke Ordening. Het besluit verplicht tot het opnemen van een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding in de toelichting van alle ruimtelijke plannen. Het doel van de watertoets is dat water een volwaardige rol speelt in ruimtelijke plannen. Het middel dat de watertoets daarvoor gebruikt, is het zo vroeg mogelijk betrekken van de waterbeheerder bij een nieuw ruimtelijk plan. De watertoets betekent vooral meedenken vooraf. De waterparagraaf moet het bewijs leveren dat water inderdaad een volwaardige plaats heeft gekregen in het maken van het ruimtelijk plan.

Het bestemmingsplan Buitengebied heeft (uitsluitend) tot doel de bestaande situatie (meerdere geldende bestemmingsplannen) samen te voegen in één bestemmingsplan. Dit betekent dat er vooralsnog geen veranderingen zijn gepland binnen de bestemmingsplangrenzen die van invloed zijn op de waterhuishouding. Het plangebied ligt in het beheersgebied van het waterschap Brabantse Delta.

Europees beleid: Kaderrichtlijn water

Sinds 2000 is de Kaderrichtlijn Water (KRW) van kracht. Deze Europese richtlijn streeft naar duurzame en robuuste watersystemen en is gericht op zowel oppervlaktewater als grondwater. De KRW gaat uit van standstill: de ecologische en chemische toestand van het grond- en oppervlaktewater mag vanaf 2000 niet verslechteren. Andere belangrijke uitgangspunten uit de KRW zijn een brongerichte aanpak en “de vervuiler betaalt”.

In de periode tot 2009 worden de ecologische doelen voor waterlichamen opgesteld en vastgesteld. De doelen moeten in 2015 gerealiseerd zijn. Doelen mogen onder bepaalde voorwaarden ook later gehaald worden of worden verlaagd. Voor beschermde gebieden (o.a. Zwemwateren, Natura 2000-gebieden) kan echter niet van de deadline van 2015 afgeweken worden. Naar verwachting treden vanaf 1-1-2009 nieuwe chemische normen uit de AmvB Doelstellingen in werking.

Nationaal beleid: Nationaal bestuursakkoord water

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water dient in de toekomst ondermeer de wateropgave (zowel in het stedelijk als ook in het landelijk gebied) te worden uitgewerkt. Hierbij zijn de geformuleerde werknormen, die afhankelijk zijn van het grondgebruik, maatgevend. Ten behoeve van deze wateropgave kan in de toekomst ruimte voor waterberging benodigd zijn binnen de bestemmingsplangrenzen. Het het meest voor de hand liggend (vaak eenvoudig mogelijk door toestaan van peilstijging tot aan het maaiveld) is dat deze wordt meegenomen in de aan te leggen infiltratie/retentievoorziening. Het is echter toegestaan om deze retentie te realiseren in groenstroken en op straat, indien er geen afwenteling plaatsvindt op andere gebieden en geen wateroverlast optreedt in woningen en bedrijven. Dit laatste is vaak alleen mogelijk als er sprake is van een nieuwe ontwikkeling.

Om voldoende aandacht voor de waterkwantiteit, maar ook de waterkwaliteit in ruimtelijke plannen te garanderen is de watertoets in het leven geroepen. Doel van de watertoets is het eerder en explicieter in het planproces betrekken van water. Hiertoe hebben rijk, provincies, gemeenten en waterschappen een Bestuurlijke notitie Waterbeleid in de 21e eeuw en een Handreiking watertoets ondertekend. In het kort betekent dit dat ten behoeve van de waterkwantiteit het principe: vasthouden, bergen en afvoeren dient te worden gehanteerd, en voor de waterkwaliteit: scheiden, schoon houden en schoon maken.

Hydrologisch neutraal bouwen is één van de uitgangspunten van Waterbeheer 21e eeuw (WB21). De constatering dat we te maken krijgen met klimaatveranderingen, zeespiegelstijging, bodemdaling en verdere verstedelijking leidt tot het besef dat we anders moeten omgaan met water. Dit besef leidt tot de bekende trits ‘vasthouden, bergen, afvoeren’. Hydrologisch neutraal bouwen past in deze trits (vasthouden) en voorkomt dat versnelde afvoer vanuit de bebouwde omgeving plaatsvindt.

Provinciaal beleid

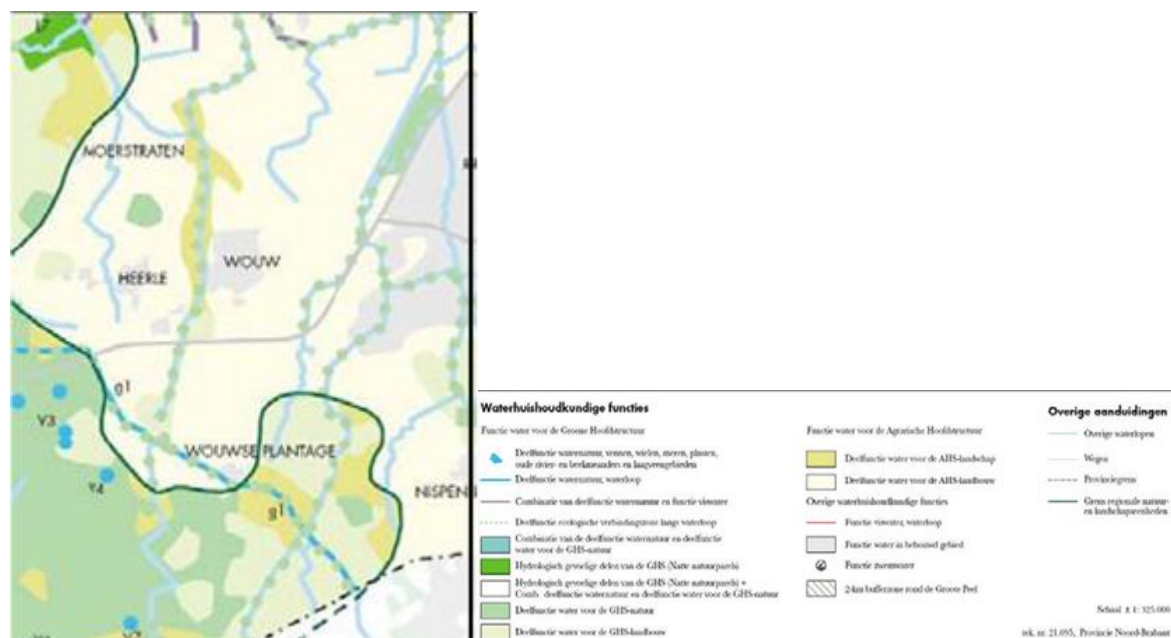
Partiële herziening Provinciaal Waterhuishoudingsplan 2 (2003-2006)

In dit plan geeft de provincie aan hoe men wil dat het water bijdraagt aan een gezonde omgeving voor mens, dier en plant. Een omgeving waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische en ecologische ontwikkeling. Het plan vormt onder meer het uitgangspunt voor het beleid van het waterschap en integratie van waterhuishoudkundige doelen in het ruimtelijke ordeningsbeleid.

Er zijn vijf kernthema's die geïntegreerd worden aangepakt:

1. Realiseren van een duurzame watervoorziening;
2. Verbetering van waterhuishoudkundige voorwaarden;
3. Verbeteren van de waterkwaliteit;
4. Inrichten van waterlopen in het buitengebied;
5. Omgaan met water in bebouwd gebied.

Tevens zijn in het waterhuishoudingsplan waterfuncties toegekend, afgestemd op de functies uit de Paraplunota. In de onderstaande figuur is het onderscheid in GHS en AHS en alle deelfuncties daarbinnen in beeld gebracht.

Afbeelding 11: Fragment Waterhuishoudingsplan

De functie water voor de GHS kan worden onderscheiden in verschillende deelfuncties. Binnen het plangebied liggen de volgende deelwaterfuncties:

Deelfunctie water voor de GHS-natuur In de GHS-natuur mogen alleen ingrepen plaatsvinden die gericht zijn op behoud, herstel en ontwikkeling van natuurwaarden.

Deelfunctie waternatuur: Eén van de onderdelen van de GHS-natuur is de deelfunctie waternatuur. Het gaat hier om oppervlaktewateren met bestaande of potentiële aquatische of semi-aquatische natuurwaarden. De doelstellingen richten zich op het oppervlaktewater, de waterbodem en de oevers. Tot de oevers wordt gerekend het gebied tot 5 meter buiten de hoogst optredende waterstand (uitgezonderd incidentele inundaties), inclusief het grondwater binnen deze 5 meterzone. Voor lijnvormige wateren met de functie 'waternatuur', gelegen buiten de deelfunctie 'water voor de landnatuur', geldt dat de 5 meterzones tevens worden beschouwd als ecologische verbindingzone. In het plangebied heeft de Zoom de functie waternatuur.

Ecologische verbindingzone: Langs de Zoom, de Bieskensloop, Haiinikbeekje, de Bleekloop en de Smalle beek is een ecologische verbindingzone aangewezen. De invulling van de ecologische verbindingzone is uitgewerkt in het beleidsstuk 'Groene schakels' van de Provincie Noord-Brabant. Lijnvormige elementen hebben een minimale breedte van 25 m in landelijk gebied (in stedelijk gebied is dit 50m). De Smalle beek en waarschijnlijk ook grote delen van het Rissebeekcomplex zijn/worden ingericht volgens type "nat kralensnoer". Het Nat Kralensnoer is opgebouwd uit een corridor met stapstenen (bestaande uit de bouwstenen poel, moeras, grasland, struweel en bos). De corridor is minimaal 10 m breed en de stapstenen zijn minimaal 0,5-1,5 ha groot met een onderlinge afstand van 300-400 m.

De functie 'water voor de Agrarische Hoofdstructuur' heeft betrekking op al het oppervlaktewater en het ondiepe grondwater binnen de gebieden van de Agrarische Hoofdstructuur (AHS). In paragraaf 3.2 is aangegeven dat twee deelfuncties worden onderscheiden, namelijk 'AHS-landbouw' en 'AHS-landschap'. In beginsel geldt voor beide deelfuncties dat het landbouwkundig gebruik richtinggevend is voor de waterhuishoudkundige doelstellingen. Verschil tussen beide kan echter optreden op grond van nadere afwegingen, bijvoorbeeld in de Gebiedsplannen als gevolg van een verschil in beschermingsbeleid.

Onderdeel van water voor de AHS-landschap is het waterpotentiegebied. Het beekdal van de Smalle beek valt binnen deze deelfunctie. Waterpotentiegebieden bestaan uit landbouwgronden die vanwege de (grond)watersituatie uitstekend geschikt zijn voor de ontwikkeling van nieuwe natuur. Er is in deze gebieden veel schoon, kalkrijk en voedselarm kwelwater voorhanden. Ze zijn echter, mits goede waterbeheersingsmaatregelen worden getroffen, ook uitstekend geschikt voor de landbouw, met name voor de grondgebonden veehouderij.

Voor de waterpotentiegebieden bestaat geen concreet uitzicht op daadwerkelijke natuurontwikkeling. Het gaat erom dat deze gebieden hun geschiktheid behouden voor mogelijke natuurontwikkeling in de verre toekomst.

Paraplunota ruimtelijke ordening

Een van de uitgangspunten van de Paraplunota (2008) is het streven naar een robuust water- en bodemsysteem. Voor grondwater wordt aansluiting gezocht bij het systeem van kwel en infiltratie: op de hoge gronden zo veel mogelijk water vasthouden; op intermediaire gebieden zo min mogelijk onttrekking en laaggelegen gebieden hoge (grond)waterpeilen. Er moet zoveel mogelijk water in de "haarvaten" worden vastgehouden. Verder is ruimte nodig voor waterberging.

Ruimtelijke plannen moeten qua locatiekeuze, inrichting en beheer zoveel mogelijk aansluiten op het natuurlijke systeem. Voor een aantal soort gebieden worden harde of zachtere planologische beperkingen opgelegd. Dit geldt voor potentieel natte gebieden, zoekgebieden voor regionale waterberging en rivierverruiming, infiltratiegebieden, boven- en middenstroomse gebieden, grondwaterbeschermingsgebieden van beken, natte natuurparels en waterpotentiegebieden.

Regionaal beleid: Integraal Waterbeheersplan West-Brabant 2,

Het Integraal Waterbeheersplan West-Brabant 2, is een concretisering van het Provinciaal Waterhuishoudingsplan II. Voor het gehele beheersgebied van Waterschap De Brabantse Delta wordt gestreefd naar de realisatie van een bepaald basisniveau van de waterhuishoudkundige situatie. De algemene milieukwaliteit (AMK) vormt het beheersuitgangspunt voor in principe al het oppervlaktewater en de bijbehorende waterbodem. Daarnaast zijn er specifieke waterkwaliteitsdoelstellingen voor waterhuishoudkundige systemen met de functie waternatuur en viswater. Daartoe geschikte wateren moeten voldoen aan de wettelijke kwaliteitsdoelstellingen voor zwemwater.

Waterschap: Keur oppervlaktewateren

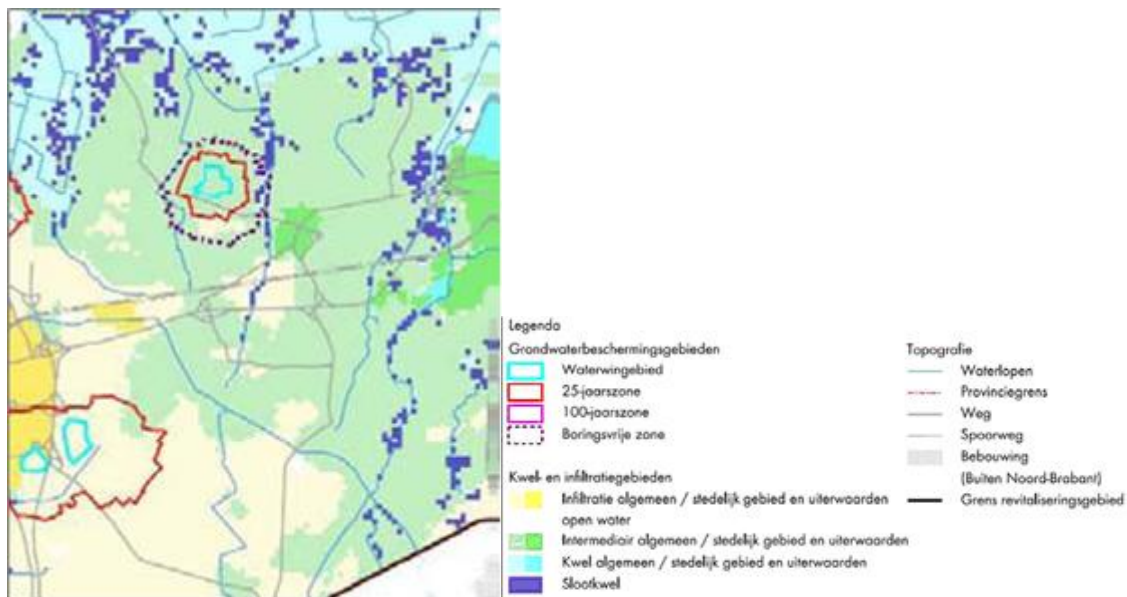
Het Waterschap De Brabantse Delta is in het buitengebied de waterbeheerder. Het waterschap is verantwoordelijk voor de waterhuishoudkundige verzorging van zowel de waterkwaliteit als de waterkwantiteit. Eén van de instrumenten van het waterschap om deze taak uit te oefenen is de Keur. Het waterschap heeft hiertoe een Keur waterkeringen en oppervlaktewateren (juni 2005) opgesteld. De keur kent gebods- en verbodsbepalingen die erop gericht zijn watergangen te beschermen. Zo is het in bepaalde gevallen verboden om zonder vergunning water te lozen of te onttrekken aan oppervlaktewater. Ook legt de Keur in sommige gevallen aan burgers een onderhoudsverplichting op. Daarnaast mag men zonder Keurontheffing geen activiteiten ontplooiën of bouwwerken plaatsen die het onderhoud aan watergangen kunnen belemmeren. Dit betekent dat voor bepaalde activiteiten

nabij watergangen die in onderhoud zijn bij het waterschap (vanaf 4-5 meter uit de insteek) een ontheffing bij het waterschap moet worden aangevraagd. De keur is een verordening, d.w.z. een algemeen bindend voorschrift waaraan iedereen zich moet houden. Dit betekent dat dubbele regelgeving in het bestemmingsplan moet worden voorkomen.

3.9.2 Gebiedsbeschrijving

Grondwatersysteem

Afhankelijk van het reliëf en de opbouw van de ondergrond zijn er diepe en ondiepe grondwaterstromingen aanwezig. Diepe grondwaterstromingen behoren tot de regionale grondwatersystemen, d.w.z. een grondwaterstelsel waar hooggelegen infiltratiegebieden in verbinding staan met kwelgebieden in laaggelegen polders.

Afbeelding 12: Grondwatersysteem

Het buitengebied van Wouw behoort tot het regionale grondwaterstelsel van het Kalmhoutse Heidesysteem. Kerninfiltratie vindt plaats op de Kalmhoutse Heide in België. Hiervandaan stroomt het grondwater in noordelijke en westelijke richting naar de laag gelegen polders, waar diepe kwel plaatsvindt. Dit is bijvoorbeeld in het geval in het Laag. Ook hier geldt dat door grondwaterstandsaling en grondwateronttrekking deze diepe kwel afneemt en wordt beïnvloed door ondiepe vaak vervuilde grondwaterstromen. Het freatisch grondwater, het meest ondiep gelegen systeem, heeft een overwegend noordelijke stromingsrichting. Deze richting kan echter plaatselijk sterk variëren afhankelijk van lokaal aanwezig reliëf, de ligging van beekdalen en de afwisselende aanwezigheid van leemlagen in de ondergrond. Plaatselijk kunnen zogeheten schijngrondwaterspiegels voorkomen. Ook de Zoom heeft invloed op het lokale grondwaterstelsel. Infiltratie van het lokale systeem vindt plaats op de hoger gelegen Borgvlietse Duinen (Landgoed Wouwse Plantage) en ten zuidwesten van de kern Wouw. Kwel vindt plaats in de beekdalen, stroomdalen en gegraven watergangen. In het beekdal van de Smalle beek zijn potenties aanwezig voor kwel van voedselarm kalkrijk grondwater.

Bij het aanleggen van verhardingen en nieuwbouw buiten de bouwkavel dient te worden getoetst of de uitbreiding van bebouwing of verharding geen onevenredig negatieve invloed heeft op de infiltratie van water in de bodem. Van de initiatiefnemer wordt verwacht dat deze in het bedrijfsontwikkelingsplan aantoont dat aan de afvoereisen van provincie en waterbeheerders wordt voldaan.

Oppervlaktewatersysteem

Het oppervlaktewatersysteem bestaat uit een ontwateringssysteem (b.v. drainagebuizen, greppels, kavelsloten) wat grondwater aan de grond onttrekt en uit een waterbeheersingssysteem van open waterlopen, stuwen en gemalen, wat het water afvoert.

Door het wegvallen van de kweldruk uit de diepere pakketten is het oppervlaktewatersysteem op de hogere delen gewijzigd in een hoofdzakelijk door neerslag of door ondiepe kwel gevoed systeem. De voeding door lokaal grondwater wordt op de hogere delen beperkt doordat plaatselijk ondoorlatende lagen zijn geperforeerd (kleigroeves, beregeningsbronnen) waardoor het freatisch grondwater wegzakt naar diepere lagen. Door intensieve ontwatering is het afvoerpatroon zeer grillig. In natte perioden ontstaan piekafvoeren en gedurende droge perioden vallen de meeste watergangen in vrij afwaterende gebieden droog.

In het oppervlaktewatersysteem valt op dat:

- De stroomrichting van de natuurlijke afwatering voornamelijk noordwaarts is gericht;
- Door de aanleg van de verschillende verbindings- en omleidingskanalen de van oorsprong verschillende deelsystemen met elkaar verbonden zijn geraakt en oorspronkelijke lopen kunnen zijn “onthoofd”;
- De ontwikkeling van de turfvaarten het watersysteem sterk heeft beïnvloed.

In het buitengebied liggen de stroomgebieden van de Bleekloop-Smalle beek en het Rissebeekcomplex (Bieskensloop-Rissebeek-Engebeek). Een klein deel van het stroomgebied van de Bieskensloop ligt in België. Kleinere beken zijn het Loopje, Haiinkbeekje en Running. Het Loopje maakt deel uit van het Smallebeeksysteem. Het Haiinkbeekje behoort tot het Rissebeekcomplex. De Running watert af op de Boomvaart of Wouwsche beek.

De historische turfvaart de Zoom (anno 1426) speelt in het watersysteem een bijzondere rol. Doordat de Zoom loodrecht op de natuurlijke hoogtetradiënt is gegraven doorsnijdt deze de beekdalsystemen van de Bleekloop-Smallebeek en Rissebeekcomplex en heeft hierdoor een sterk drainerende werking op het freatische grondwater. Als gevolg hiervan staan de benedenloop van de Smalle beek/Bleekloop niet meer in verbinding met de bovenlopen en zijn deze gevoeliger geworden voor droogval. De Bieskensloop gaat via een syfon onder de Zoom door. De Zeepe mondt uit in de Zoom. Door de ligging van de buisleidingstraat vinden ten behoeve van de hiervoor noodzakelijke ontwatering een aantal onderbemalingen plaats en is het oppervlaktewatersysteem hierop aangepast. Als gevolg van het agrarisch grondgebruik in de lagen delen vindt intensieve ontwatering plaats en zijn plaatselijk diepe watergangen gegraven waardoor kwelstromen versneld door het oppervlaktewatersysteem worden afgevoerd.

Op de hogere delen is het oppervlaktewatersysteem nauwelijks ontwikkeld. Waar sprake is van ondiepe weerstandbiedende lagen zijn op de hoge delen vaak rabattenstelsels of ondiepe slootjes aanwezig. Door het voorkomen van ondoorlatende lagen in bodem komen er relatief veel vennen voor. Door grootschalige ontwatering zijn vele vennen drooggevallen.

In het uiterste noordwesten van het plangebied ligt de ‘Dassenplas’. Deze plas is ontstaan door zandwinning en heeft een diepte van circa 18 meter. Door het vergraven van de ondoorlatende laag heeft de plas een drainerende werking op de omgeving. De plas heeft een beperkte recreatieve functie en wordt bij voorkeur verondiept. Daarnaast zijn er plannen om de plas in toekomst te laten functioneren als waterberging.

Naast de plannen voor de Dassenplas worden in het gebied de volgende ontwikkelingen voor het watersysteem voorzien. Inrichting van alle EVZ's (Smalle beek is reeds gerealiseerd), het herstel van de verbinding Bleekloop/Smalle beek, Waterberging bij Moerstraten (verschillende waterlopen) en Wouw (Smalle beek) en het aanleggen van omleidingswaterlopen (om 't Laag). De maatregelen dienen in inrichtingsplannen nader te worden geconcretiseerd.

3.9.3 Waterthema's

Waterkwaliteit

Het diepe grondwater dat mogelijk aan de oevers van de Smalle beek uittreedt, is schoon en kalkrijk. De kwaliteit van het freatisch grondwater is relatief sterk beïnvloed door de mens. De Regionale Milieudienst beheert de gegevens over de kwaliteit van dit ondiepe grondwater. Uit metingen blijkt dat dit water wordt gekenmerkt relatief hoge gehalten aan nitraat, chloride, sulfaat zware metalen en PAK's (Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen). In het buitengebied wordt, met uitzondering van de stof nikkel, voldaan aan de streefwaarde. De hoge concentraties nikkel hoeven niet perse te duiden

op een verontreiniging, maar kunnen ook het gevolg zijn van natuurlijke processen in de bodem (bron waterplan).

Conform de EU- Kaderrichtlijn moet het oppervlaktewater in 2015 in goede ecologische en chemische toestand zijn. Voor de gewenste ecologische toestand wordt, afhankelijk van de status van een oppervlaktewater (natuurlijk, sterk veranderd of kunstmatig) een referentie of een maximaal ecologisch potentieel vastgelegd. Op grond van deze maatlat stelt het waterschap realiseerbare doelen. De waterkwaliteit van oppervlaktewater en sediment dient in 2006 aan het maximaal toelaatbaar risico (MTR; het minimale kwaliteitsniveau zoals gedefinieerd in de Vierde Nota Waterhuishouding) te voldoen. Hiervoor zijn de wettelijk vastgestelde milieunormen geldig.

In het waterplan van de gemeente Roosendaal is aangegeven dat met name de parameters doorzicht, sulfaat en cadmium voldoen aan de norm. Ook de parameter zuurstof voldoet op een tweetal uitzonderingen na. De concentraties zware metalen zink, koper en nikkel overschrijden 1-5 keer de norm. Op enkele plekken wordt m.b.t. nikkel de norm meer dan 5 keer overschreden. Dit hangt samen met het hoge nikkelgehalte in het ondiepe grondwater. Opvallend is dat het water in de Dassenplan, met uitzondering van koper, voor alle overige stoffen voldoet aan de MTR-norm.

De gemeente Roosendaal heeft een baggerplan opgesteld, waarin de kwaliteit van de onderwaterbodem in beeld is gebracht. Tevens is in het baggerplan een meerjarenprogramma opgenomen voor verontreinigde waterbodems. In 2003-2004 is voorzien in de aanpak van de meest urgentere verontreinigingen, zoals de sterk vervuilde waterbodem (klasse drie en vier slib) van de Zoom bij de Wouwse Plantage. De overige waterlopen hebben klasse 0 en 1 slib. Klassenbepalende parameters zijn o.a. zink, koper, nikkel en PAK.

In het Gebiedsplan Brabantse Delta zijn zogenaamde Blauwe knooppunten aangegeven. Het gaat hierbij om plaatsen waar waterlopen vanuit agrarisch of stedelijk gebied in een waterloop stromen, waaraan hoge ecologische eisen worden gesteld. Het water voldoet nu niet aan de waterkwaliteitseisen. In het beekdal van de Smalle beek zijn vier van deze blauwe knooppunten gelegen. De locaties zijn indicatief op de ambitiekaart weergegeven. Nader onderzoek zal moet uitwijzen welke maatregelen moeten worden getroffen.

Voor wat betreft de waterkwaliteit wordt geen regeling opgenomen in het bestemmingsplan.

Waterwinning

Ten noorden van de kern Heerle bevinden zich op het voormalige landgoed Altena de installaties van het drinkwaterproductiebedrijf 'Wouw', met een onttrekkingsvergunning van 4 miljoen m3 per jaar. In het waterwingebied dient elk risico van verontreiniging voorkomen te worden. In dit gebied zijn alleen activiteiten toegestaan die verband houden met de grondwaterwinning voor de drinkwatervoorziening. Het waterwingebied is grotendeels bebost. Dit bos vertegenwoordigt een bijzondere natuurwetenschappelijke en cultuurhistorische waarde in de omgeving. Rond het waterwingebied ligt een beschermingszone om vervuiling van het grondwater tegen te gaan. Ter bescherming van de ondoorlatende lagen in de bodem is tevens een boringsvrije zone aangewezen.

Gebruiksvormen die de kwaliteit van grondwater kunnen schaden zijn niet toegestaan. Eén en ander is vastgelegd in de Provinciale milieuverordening Noord-Brabant. De drinkwaterproductie-installaties en het waterwingebied worden in het bestemmingsplan specifiek bestemd. Ook de beschermingszones worden aangegeven. In de provinciale milieuverordening zijn voor deze gebieden verbodsbepalingen opgenomen. De provincie Noord-Brabant is hierbij bevoegd gezag.

Waterdoelen en grondwaterstand

Gestreefd wordt naar het realiseren van natuurdoeltypen in de natuur(ontwikkelings)gebieden en naar een optimalisatie van de landbouwkundige productie. Voor beiden is een passend grondwaterregime een belangrijke randvoorwaarde. Het realiseren van het optimale grond- en oppervlaktewater regime (OGOR) betekent meestal een hogere grondwaterstand en minder fluctuaties.

In het kader van de verdrogingsbestrijding streven rijk, provincies en waterschappen naar herstel van 40% van de verdroogde natuurgebieden binnen de EHS in 2010 (referentiejaar 2004). De eerste stap om de gewenste grondwaterstanden te realiseren is het voorkomen van verdere verdroging, dan wel het garanderen van minimaal een stand-still van de huidige hydrologische situatie in de bestaande en te ontwikkelen natuurgebieden.

Om de gewenste grondwaterstand in de natte natuurparels te realiseren worden er maatregelen binnen de EHS genomen. Dit hebben partijen in het zogenaamde akkoord van Cork afgesproken. In eerste instantie worden er geen maatregelen in de omliggende landbouwgebieden genomen, wel kunnen hier uitstralingseffecten optreden. Deze gebieden zijn op de Ambitiekaart van het Gebiedsplan aangegeven als functie afgestemd op de waterkwantiteit.

Behalve het nemen van vernattingsmaatregelen in de natuurgebieden zelf is het van belang dat in en rondom natte natuurparels geen ingrepen plaatsvinden die de grondwaterstandsituatie in deze gebieden verder verslechteren. In de partiële herziening Waterhuishoudingsplan 2003-2006 is beschermingsbeleid geformuleerd voor natte natuurparels en een zone van 500 meter daaromheen. In deze gebieden is een hydrologisch stand-still van toepassing. Er mogen in dit gebied geen activiteiten plaatsvinden die een verslechtering van de situatie in natte natuurparel tot gevolg hebben. De concrete begrenzing van deze gebieden is opgenomen in de verordening waterhuishouding (jan 2005).

De provinciale Verordening en de waterschapskeur richten zich respectievelijk op grondwateronttrekkingen en ingrepen in oppervlaktewatersystemen. In het bestemmingsplan zal een aanlegvergunningstelsel worden opgenomen dat activiteiten reguleert die invloed kunnen hebben op de waterhuishoudkundige situatie of waarbij aantasting kan plaatsvinden van de natuurlijke en aan de waterhuishouding gerelateerde geomorfologische kenmerken. Het gaat om de volgende activiteiten:

- grondverzet van meer dan 100m² of dieper dan 60 cm, waaronder ook diepploegen of diepwoelen;
- aanleg van drainage;
- onderbemaling, het verlagen van de grondwaterstand anders dan met sloten of drainage;
- aanbrengen van verhardingen met een oppervlakte van meer dan 100 m².

Waterberging

Het voorkomen van wateroverlast gebeurt via twee sporen, namelijk door het vasthouden van water in de haarvaten (waterconservering) en door realisatie van waterbergingsgebieden. Voor het vasthouden van water in de haarvaten is het belangrijk dat de bodem voldoende bergingscapaciteit heeft. In het Gebiedsplan Brabantse Delta worden waterbergingsgebieden aangegeven, waar een teveel aan water tijdelijk kan worden geborgen om zo regionale wateroverlast zoveel mogelijk te voorkomen. Op de Ambitiekaart van het gebiedsplan zijn deze gebieden aangegeven als voorlopige reserveringsgebieden 2016.

Door het waterschap Brabantse Delta zijn Integratie GebiedsAnalyses uitgevoerd. In de IGA's zijn de gebieden voor waterberging nader gedetailleerd. In het buitengebied gaat het hierbij om de Kruislandse Kreeken, de Ligne en de Molenbeek.

Beekherstel

Maatregelen t.a.v. beek- en kreekherstel zijn niet van toepassing in het buitengebied.

Hoofdstuk 4 PLANBESCHRIJVING

In dit hoofdstuk komen de uitgangspunten voor het bestemmingsplan aan de orde en de wijze waarop deze in het bestemmingsplan zijn vertaald. De uitgangspunten geven het beleid voor de diverse functies in het buitengebied aan. De beleidskeuzes zijn gebaseerd op de bestaande situatie, de aanwezige beleidskaders en de te verwachten maatschappelijke ontwikkelingen zoals deze in de voorgaande hoofdstukken zijn beschreven.

4.1 Uitgangspunten en randvoorwaarden

Uit de beschrijving van de huidige situatie in hoofdstuk 3 is gebleken dat het buitengebied van Wouw ruimte biedt aan diverse functies waaronder landbouw, natuur, landschap, recreatie, wonen en werken. De waarden die aan deze functies worden toegekend en de onderlinge relaties verschillen per gebied. Het is dan ook noodzakelijk belangen af te wegen. Soms gaat de ontwikkeling van de ene functie ten koste van de andere functie, soms kunnen ze elkaar ook versterken.

Bij de afweging van de verschillende belangen in het buitengebied wordt – aansluitend het beleid van zowel gemeente, provincie als rijk – aan de gebiedsfuncties natuur, landbouw en landschap een doorslaggevend belang toegekend. Ontwikkelingen van andere functies mogen dus niet een zodanige omvang of intensiteit hebben dat ze de functies natuur, landschap en landbouw onevenredig beïnvloeden.

De functies natuur, landschap en landbouw vormen ook de grondslag voor de gebiedsbestemmingen in dit plan (zie ook de volgende paragraaf). Het karakter van deze functies is echter niet gelijk. Landbouw en natuur zijn gebiedsdekkende functies terwijl het landschap overal is. Het landschap is het resultaat van de ontwikkelingen op het gebied van landbouw en natuur c.q. de wijze waarop de mens en natuur met elkaar omgaan. Een ingewikkeld samenspel dat in ons land diverse waardevolle cultuurlandschappen met zeer verschillende identiteiten heeft opgeleverd. Ook op de schaal van het buitengebied van Wouw is dit het geval: de ontginningsgeschiedenis heeft geleid tot het huidige cultuurlandschap waarin landbouw en natuur hun eigen plaats hebben.

Vanwege deze wisselwerking tussen landbouw, natuur en het landschap en gelet op het grote belang dat (door de gemeente en ook de hogere overheden) wordt gehecht aan de instandhouding van dit cultuurlandschap geldt voor dit bestemmingsplan de volgende algemene en overkoepelende beleidskeuze:

“Behoud, herstel en/of ontwikkeling van de verschillende karakteristieke landschapstypen zoals beschreven in paragraaf 3.1 en het waarborgen van de dynamiek daarbinnen”.

4.2 Ruimtelijke ontwikkelingen

Zoals al eerder in deze plantoelichting is opgemerkt is voorliggend bestemmingsplan hoofdzakelijk een conserverend bestemmingsplan met (slechts) als doel een actuele planologische regeling voor het buitengebied te geven. Vertaling van dit uitgangspunt betekent dat de bestaande ruimtelijke en functionele structuur (opnieuw) wordt vastgelegd waarbij op perceelsniveau de gebruikelijke (kleinschalige) ontwikkelingsmogelijkheden worden geboden.

Grootschalige ontwikkelingen – zoals bijvoorbeeld de aanleg van landgoederen – zijn in dit bestemmingsplan dus niet opgenomen. Deze kunnen alleen via een aparte planologische procedure gerealiseerd worden.

4.2.1 Gebiedsbestemmingen

De functies landbouw, natuur en landschap vormen de grondslag voor de gebiedsbestemmingen in het bestemmingsplan.

Waar nodig wordt ingezet op een scheiding van de functies landbouw en natuur. Dit vanwege de spanningen die er zijn tussen de productiefunctie landbouw (met de bijhorende schaalvergroting en intensivering) en de kwetsbare natuurfunctie. In de agrarische gebieden worden zo weinig mogelijk beperkingen opgelegd aan de landbouw, in de natuurgebieden die deel uitmaken van de ecologische hoofdstructuur kan de natuur zich verder ontwikkelen.

Waar mogelijk wordt ook gekozen voor verweving van de functies landbouw en natuur. Dit omdat ontwikkelingen in de landbouw enerzijds en de natuur (en het landschap) anderzijds elkaar ook kunnen versterken. Zo is het duurzaam voortbestaan van de grondgebonden landbouw een essentiële voorwaarde voor het behoud van het cultuurhistorisch waardevolle landschap. Ook verbreding van de agrarische bedrijfsvoering en agrarisch natuurbeheer kunnen een gunstig effect hebben op natuur en landschap.

De begrenzing van de gebiedsbestemmingen is enerzijds gebaseerd op de geldende bestemmingsplannen en anderzijds op de zonering van het landelijk gebied zoals vastgelegd in de Paraplunota ruimtelijke ordening en het Gebiedsplan Brabantse Delta. Het onderscheid tussen de Agrarische Hoofdstructuur (AHS) en de Groene Hoofdstructuur (GHS), de diverse subzones uit de Paraplunota en de cultuurhistorisch en aardkundig waardevolle gebieden is hierbij als uitgangspunt genomen.

Voor de benaming van de gebiedsbestemmingen hebben de standaardiseringseisen uit het SVBP 2008 (zie ook hoofdstuk 5) als leidraad gediend. In het onderstaande schema zijn de gebiedsbestemmingen opgesomd waarbij tevens de zone/subzones en overige waarden zijn aangegeven waarop de betreffende bestemming gebaseerd is.

Bestemmingsplan (plankaart)	Zone/subzone Paraplunota	Aanduidingen plankaart
Agrarisch (A)	AHS-landbouw	
Agrarisch met waarden – 1 (AW-1)	AHS-landschap / AHS-landbouw Waterpotentiegebied (deels)	Aardkundig waardevol
Agrarisch met waarden – 2 (AW-2)	AHS-landschap / AHS-landbouw	Aardkundig waardevol
Agrarisch met waarden – 3 (AW-3)	GHS-landbouw	Struweelvogelgebied Kwetsbare soorten
Agrarisch met waarden – 4 (AW-4)	GHS-landbouw	Aardkundig waardevol Struweelvogelgebied Kwetsbare soorten
Natuur	GHS-natuur Natuurparel	
Bos	GHS-natuur Overig Bos / natuurgebied	Aardkundig waardevol

De precieze begrenzing van de bestemmingen en aanduidingen zijn op perceelsniveau afgestemd op de in een gebied aanwezige waarden.

De waardevolle landschapselementen hebben een specifieke aanduiding / bestemming op de plankaart gekregen. Het gaat hierbij om waardevolle (laan)beplantingen, (onverharde) wegen, landschappelijk en cultuurhistorische waardevolle waterlopen (de beken en turfvaart de Zoom), de archeologisch waardevolle gebieden en het molenbiotoop rond molen de Arend.

De zonering in gebiedsbestemmingen werkt door in het bestemmingsplan via de regels ten aanzien van bouwen en gebruik en het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden. Deze regels zijn afgestemd op de aanwezige waarden. Een belangrijk instrument om de gewenste bescherming van de aanwezige waarden te bewerkstelligen is het aanlegvergunningenstelsel. Doel van dit stelsel is het voorkomen dat bepaalde specifieke waarden die een gebied herbergt als gevolg van bepaalde activiteiten onevenredig worden geschaad. Dit speelt met name in gebieden waar sprake is van verweving van de functies landbouw, natuur en landschap.

Voor het uitvoeren van bepaalde werken of werkzaamheden moet een vergunning worden afgegeven door Burgemeester en Wethouders voordat met die werken of werkzaamheden kan worden begonnen. Bij het afgeven wordt getoetst aan de in het bestemmingsplan opgenomen criteria. Hierbij kan een ter zake deskundige worden gehoord. Aanlegvergunningen worden opgenomen ter bescherming van onder meer de volgende waarden:

- aardkundig waardevolle gebieden;
- archeologisch waardevolle gebieden;
- cultuurhistorisch waardevolle gebieden;
- landschapswaarden (onder andere laanbeplantingen);
- natuurwaarden.

Afwegingskader

Veel agrarische werken en werkzaamheden hebben tot doel een verbetering van de waterhuishouding, verkaveling en ontsluiting van agrarische gronden. De diverse landbouwsectoren stellen aan de basisinrichting deels verschillende eisen. Het landbouwkundig belang van deze werken en werkzaamheden is daarmee afhankelijk van het belang van verbetering van deze inrichtingsfactoren voor de specifieke landbouwsector. De volgende factoren spelen daarbij een rol:

- de grondgebondenheid van de productie (akkerbouw, tuinbouw, melkveehouderij);
- de gevoeligheid / hoogwaardigheid van de teelt (tuinbouw);
- de intensiteit van het grondgebruik door grondbewerking;
- de afstand tot bedrijfsgebouwen (voor akkerbouw is exploitatie van gronden op afstand veelal goed in te passen in een doelmatige bedrijfsvoering; melkveehouderij, vollegrondstuinbouw en fruitteelt vragen een directere relatie met de bedrijfsgebouwen).

In hoeverre de werken en werkzaamheden schadelijk zijn voor de aanwezige waarden is afhankelijk van:

- de precieze locatie van de uit te voeren werken en werkzaamheden;
- de omvang, (diepte, oppervlakte);
- het tijdstip van de uitvoering;
- de wijze van uitvoering.

Normale onderhoudswerkzaamheden zijn nooit gebonden aan een aanlegvergunning.

4.3 Functionele ontwikkelingen

De basis voor de functionele ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan wordt gevormd door het provinciale beleid c.q. de Paraplunota ruimtelijke ordening. Het beleid in deze nota wordt door de gemeente overgenomen als uitgangspunt voor het bestemmingsplan.

4.3.1 Landbouw

Agrarische bouwvlakken

Alle agrarische gebouwen en bouwwerken in het buitengebied (bedrijfswoning, bijgebouwen, stallen, mestopslag, voedersilo's) zijn met de bijbehorende voorzieningen (tuin, erfverharding, kuilvoerplaten en erfbeplanting) zoveel mogelijk binnen een op de plankaart begrensd bouwvlak opgenomen. Binnen het bouwvlak dient ook de nieuwe bebouwing te worden gesitueerd. Agrarische bouwvlakken zijn op

de plankaart weergegeven door middel van een aanduiding binnen de onderliggende agrarische gebiedsbestemming. Bij het toekennen van bouwvlakken is onderscheid gemaakt in:

- grondgebonden agrarische bedrijven;
- niet-grondgebonden agrarische bedrijven, zijnde intensieve veehouderijbedrijven;
- glastuinbouwbedrijven;
- overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven.

De exacte omvang van de agrarische bouwvlakken is afgestemd op:

- de bestaande rechten (het bouwvlak in het geldende bestemmingsplan) voor zover deze reëel zijn en de aanwezige omgevingswaarden dit toelaten;
- de behoefte van het bedrijf;
- de aard van de omgevingskwaliteiten;
- een zo efficiënt mogelijk gebruik van de ruimte binnen de bouwkvavel.

In het bestemmingsplan zijn ook de kleine agrarische bedrijven zoveel mogelijk agrarisch bestemd. Op locaties met een zeer geringe agrarische activiteit is een bouwvlak toegekend met beperkte uitbreidingsruimte.

Nieuwvestiging en omschakeling

Nieuwvestiging (creëren van nieuw agrarisch bouwvlak) van agrarische bedrijven is uitsluitend binnen de gebiedsbestemming Agrarisch toegestaan indien het gaat om de verplaatsing van een bedrijf dat op de huidige locatie geen toekomstperspectief heeft. Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om de uitplaatsing van een bedrijf uit een natuurgebied of een bebouwde kom. Wel moet vooraf onderzocht worden of in de behoefte voor een nieuwe locatie ook kan worden voorzien door gebruik te maken van een bestaand (vrijgekomen) agrarisch bouwvlak. Vestiging van nieuwe glastuinbouwbedrijven is uitgesloten.

Binnen de agrarische gebiedsbestemmingen kunnen agrarische bedrijven omschakelen naar elke agrarische bedrijfsvorm, behalve intensieve veehouderij en glastuinbouw. Er wordt geen mogelijkheden geboden voor omschakeling naar een intensieve veehouderij en glastuinbouw. Omschakeling naar paardenhouderij is - gelet op de ruimtelijke impact die deze agrarische bedrijfsvorm kan hebben – wel mogelijk, gekoppeld aan een wijzigingsprocedure. Omschakeling naar recreatie is eveneens mogelijk middels een wijzigingsprocedure.

Uitbreiding van agrarische bouwvlakken

Omdat de vastgestelde bouwkvavel (op termijn) niet voor alle agrarische bedrijven voldoende ontwikkelingsperspectief met zich mee draagt is een verdere uitbreiding van het bouwvlak voor alle bedrijven mogelijk via een nadere afweging in de vorm van een wijzigingsprocedure. Bij de uitbreiding van het bouwvlak moet rekening gehouden worden met de aanwezige landschappelijke, natuurlijke en/of cultuurhistorische waarden.

De maximale uitbreidingsmogelijkheid van de bouwvlakken wordt begrensd tot maximaal 1,5 ha. Daarnaast geldt bij uitbreiding de verplichting advies te vragen van de Agrarische adviescommissie (AAB). De uitbreiding van intensieve veehouderijen is gekoppeld aan de zogeheten duurzame locaties voor intensieve veehouderij. Hier mogen deze bedrijven hun bouwvlak uitbreiden tot maximaal 2,5 hectare.

Glastuinbouw

Bestaande glastuinbouwbedrijven mogen hun bouwvlak (op maat) via wijziging uitbreiden tot maximaal 3,5 ha (waarvan 3 ha netto glas). Hierbij geldt dat een uitbreiding in overeenstemming moet zijn met de diverse omgevingskwaliteiten.

Boomteelt

In het Gebiedsplan zijn twee gebieden – ten westen van Moerstraten en tussen Wouw en Wouwse Plantage – aangewezen als concentratiegebieden voor de boomteelt. Door de geschiktheid van de gronden in het gebied voor boomteelt zijn in dit gebied ook al relatief veel boomteeltbedrijven aanwezig. In het bestemmingsplan wordt voor het boomteeltgebied en/of de hier aanwezige boomteeltbedrijven geen specifieke regeling opgenomen. Wel bestaat in beide gebieden de mogelijkheid voor het realiseren van teeltondersteunende voorzieningen (zie hierna).

Teeltondersteunende kassen

Binnen de gebiedsbestemming Agrarisch is op het bouwvlak van agrarische bedrijven 5000 m² aan teeltondersteunend glas toegestaan. Ter bescherming van het landschap is in de overige gebiedsbestemming, met uitzondering van de GHS-Landbouw, de bouw van teeltondersteunend glas gekoppeld aan een nadere afweging in de vorm van een ontheffing. Bij de beoordeling van aanvragen om kassen wordt gekeken naar de effecten op de aanwezige landschappelijke, natuurlijke en/of cultuurhistorische waarden.

Teeltondersteunende voorzieningen

Het gebruik van teeltondersteunende voorzieningen is aan regels gebonden omdat ze van invloed zijn op het landschapsbeeld, de natuur en de waterhuishouding. In het beleid wordt onderscheid gemaakt in tijdelijke voorzieningen (folies, insectengaas, schaduwhallen, hagelnetten etc.) en permanente voorzieningen (container- stellingenteelt etc.). Teeltondersteunende voorzieningen mogen uitsluitend op het bouwvlak worden opgericht. Buiten het bouwvlak zijn teeltondersteunende voorzieningen binnen de bestemming Agrarisch bij recht toegestaan, binnen de overige agrarische bestemmingen enkel middels een ontheffingsbevoegdheid teneinde een nadere afweging ten aanzien van in het gebied aanwezige specifieke landschappelijke, cultuurhistorische en/of natuurlijke waarden.

Agrarische bedrijfswoningen

In principe hebben alle volwaardige agrarische bedrijven recht op één bedrijfswoning. De bestaande bedrijfswoningen worden dan ook positief bestemd. De inhoud van de agrarische bedrijfswoning is maximaal 750 m³ (exclusief kelder), tenzij de woning al een grotere omvang heeft. In dat geval is de bestaande omvang bestemd. Voor nieuwe 1e agrarische bedrijfswoningen geldt wel de vereiste van een AAB-toets, waarin naast de volwaardigheid ook de noodzaak ten behoeve van een doelmatige bedrijfsvoering getoetst dient te worden.

Tijdelijk huisvesting arbeidsmigranten

Ten behoeve van de tijdelijke huisvesting van arbeidsmigranten is in het bestemmingsplan een ontheffingsregeling opgenomen. De regeling ziet er op toe om te voorzien in de behoefte aan huisvesting van tijdelijke werknemers tijdens de piekperioden van een bedrijf. De woonvoorzieningen mogen structureel van aard zijn, maar de bewoning (het gebruik) zelf mag maximaal 6 maanden per jaar zijn. Het gaat dan om navolgende voorzieningen:

- Huisvesting op eigen bedrijf door het verbouwen van een eigen bedrijfsgebouw;
- Huisvesting op eigen bedrijf door logies in de eigen bedrijfswoning;
- Tijdelijke woonunits op eigen bedrijf (maximaal 5 per bedrijf);
- Stacaravans op eigen bedrijf.

Het plaatsen van woonunits wordt daarbij pas toegestaan indien blijkt dat de woonvoorzieningen niet zijn te realiseren door het verbouwen van een eigen bedrijfsgebouw op het eigen bedrijf of door logies te bieden in de eigen bedrijfswoning op het eigen bedrijf. Vanwege de uitstraling naar de omgeving wordt het maximaal te plaatsen units beperkt tot maximaal vijf voor het eigen bedrijf. In het buitengebied wordt niet toegestaan:

- Wooneenheden in gebouwencomplexen of grotere gebouwen in buitengebied;
- Huisvesting op vakantieparken en campings;
- Tenten op eigen bedrijf;
- Toercaravans op eigen bedrijf.

Tevens is ten behoeve van de tijdelijke huisvesting van arbeidsmigranten in het bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen teneinde huisvesting langer dan 6 maanden per kalenderjaar mogelijk te maken, mits deze huisvesting plaatsvindt in de bedrijfswoning of in een bedrijfsgebouw. Voor de nadere aan deze wijzigingsbevoegdheid gekoppelde voorwaarden wordt verwezen naar de regels.

4.3.2 Nieuwe economische dragers / plattelandsvernieuwing

Naar verwachting zal de trend van een toename aan vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen zich de komende jaren voortzetten. De gemeente ondersteunt initiatieven voor hergebruik die het economisch en/of sociaal draagvlak in het agrarisch gebied versterken. In dit verband staat de gemeente ook positief tegenover functieverbreiding van agrarische bedrijven (nevenactiviteiten).

Nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven

Nevenactiviteiten kunnen worden onderverdeeld in activiteiten die een directe relatie hebben met het agrarisch bedrijf (verbrede landbouwactiviteiten) en in overige nevenactiviteiten zonder directe relatie met de bestaande agrarische bedrijfsvoering.

Verbrede landbouw kan gezien worden als 'agrariërs met iets erbij'. De nevenactiviteit hangt samen met de agrarische bedrijfsvoering of staat ten dienste van het bedrijf. Agro-toerisme, waaronder minicampings, agrarisch natuurbeheer, mestverwerking en biovergisting (tot 25.000 ton/jaar) en de verkoop van streekeigen producten zijn voorbeelden van 'verbrede landbouw'. Overige nevenactiviteiten zijn bijvoorbeeld recreatie en zorgdiensten, agrarisch verwante functies, agrarisch technische hulpfuncties en statische binnenopslag.

De ontwikkeling van verbrede landbouwactiviteiten is in beginsel op alle agrarische bouwblokken toegestaan, mits geen afbreuk wordt gedaan aan of aantasting plaatsvindt van de in de omgeving aanwezige waarden. Het realiseren van een verbrede activiteit is nagenoeg altijd geregeld via een ontheffing (uitzonderingen zijn een oppervlak van 400 m² aan statische opslag en 100 m² aan detailhandel ten behoeve van een boerderijwinkel: deze worden direct toegestaan).

Uitbreiding van het agrarisch bouwblok ten behoeve nevenactiviteiten wordt in beginsel niet toegestaan omdat dit indruist tegen de principes van zuinig ruimtegebruik.

Niet direct aan het agrarisch bedrijf gerelateerde nevenactiviteiten dienen ook als vervolgfunctie te kunnen worden toegelaten. Dit omdat eenmaal opgestarte nevenactiviteiten vaak steeds verder worden uitgebouwd, waarbij de agrarische hoofdfunctie steeds verder naar de achtergrond verdwijnt. Er is alleen sprake van een nevenfunctie zolang het agrarisch bedrijf als hoofdfunctie wordt uitgeoefend. Daarom is het ook nodig om een bij de nevenfunctie passend maximum aan bebouwing op te nemen.

Hieronder volgt een opsomming van mogelijke nevenactiviteiten of verbrede landbouwactiviteiten met de daarbij geldende randvoorwaarden. Om te kunnen toetsen of aan deze randvoorwaarden wordt voldaan is het realiseren van de genoemde activiteiten in de meeste gevallen gekoppeld aan een ontheffing.

- Verkoop aan huis van op het eigen bedrijf geproduceerde producten en gewassen. Deze activiteiten mogen nadrukkelijk niet de vorm van volwaardige detailhandel aannemen. Het maximaal voor verkoopdoeleinden 'aan huis' in te richten vloeroppervlak is (bij recht) 100 m² per bedrijf.
- Recreatieve en zorgverlenende nevenfuncties (via een ontheffing) onder de voorwaarde dat de activiteiten kleinschalig blijven en niet het hoofdinkomen vormen. Vakantieappartementen zijn toegestaan tot een maximum van vijf appartementen per agrarisch bedrijf, bed & breakfast tot een maximum van 5 kamers/10 personen.
- Semi- en niet-agrarische nevenfuncties zijn (via een ontheffing) uitsluitend binnen de gebieden met een agrarische hoofdfunctie toegestaan. Naast een agrarische tak kan een bedrijf zich bijvoorbeeld op beperkte schaal bezig houden met houderij of stalling van paarden. Ook een vaak voorkomende nevenactiviteit is loonwerk of andere op de agrarische sector gerichte dienstverlening, zoals transport. De activiteiten dienen plaats te vinden binnen de bestaande bebouwing; nieuwbouw of uitbreiding ten behoeve van deze functies is niet toegestaan.
- Statische opslag: deze activiteit wordt (bij recht) gebonden aan een oppervlakte van maximaal 400 m². Het realiseren van grotere oppervlaktes is gekoppeld aan een ontheffing. Buitenpandige opslag en opslag in kassen is pertinent uitgesloten.
- Via ontheffing zijn in bestaande gebouwen ook mantelzorg activiteiten als nevenactiviteit toegestaan. Hieraan is een maximaal vloeroppervlak van 80m² verbonden.

Per agrarisch bedrijf kunnen meerdere nevenfuncties worden uitgeoefend. Om de agrarische hoofdfunctie van de bedrijven te garanderen is het totale omvang aan de meeste nevenactiviteiten gebonden aan een oppervlakte van 500 m².

Reeds aanwezige nevenactiviteiten op agrarische bedrijven die niet aansluiten bij de bovenstaande voorbeelden vanwege hun functie of omvang, worden specifiek geregeld.

Hergebruik vrijkomende (agrarische) bedrijfsgebouwen

Als gevolg van diverse ontwikkelingen in de landbouwsector komen veel agrarische bedrijfsgebouwen vrij. Beëindiging van het agrarisch gebruik kan leiden tot verloedering van (cultuurhistorisch waardevolle) bebouwing en aantasting van de ruimtelijke kwaliteit. Indien hergebruik samen gaat met sloop van (niet cultuurhistorisch waardevolle) bebouwing kan dit bijdragen aan ruimtelijke kwaliteitsverbetering. Bovendien kan hergebruik een impuls leveren aan de versterking van de leefbaarheid op het platteland en kan het kapitaalvernietiging voorkomen.

Gezien de agrarische hoofdfunctie van het grootste van het buitengebied heeft bij hergebruik van vrijkomende agrarische bebouwing agrarisch hergebruik de voorkeur. Indien dit niet mogelijk is, wordt hergebruik voor andere economische dragers nagestreefd.

In het bestemmingsplan is hergebruik van vrijkomende boerderijen mogelijk voor recreatieve voorzieningen, opslagactiviteiten, kleinschalige niet-agrarische bedrijvigheid en voor wonen. Voorwaarde voor hergebruik is dat hierbij een bijdrage wordt geleverd aan een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit.

Voor hergebruik gelden de volgende algemene randvoorwaarden:

- Inpassen in omgeving (vorm, maat, schaal);
- Geen vergroting bouwvolume en sloop overtollige bebouwing (geen waardevolle bebouwing);
- Hergebruik afstemmen op capaciteit wegen;
- Geen aantasting van aanwezige waarden;
- Geen belemmeringen voor omliggende agrarische bedrijven.

Indien agrarisch hergebruik niet mogelijk is, is hergebruik van voormalige agrarische bedrijfswoningen voor recreatieve voorzieningen of burgerbewoning aanvaardbaar op voorwaarde dat overtollige stallen en andere voormalige bedrijfsgebouwen worden gesloopt.

1) Recreatieve voorzieningen.

Het moet hierbij gaan om voorzieningen die bezoekersextensief, kleinschalig en vermengbaar zijn met de overige functies. Daarnaast is speciale aandacht vereist voor de landschappelijke inpassing van de ontwikkeling.

2) Statische opslagactiviteiten

Hierbij gelden als randvoorwaarden:

- Geen afbreuk aan natuurlijke, landschappelijke en cultuurhistorische waardevolle kwaliteiten en verbetering van de ruimtelijke kwaliteit;
- Opslag die ten dienste staat van een elders gevestigd niet-agrarisch bedrijf is uitgesloten;
- Alleen opslag van statische aard;
- Maximaal 1000 m²;
- Geen buitenopslag;
- Geen detailhandel.
- Overige bedrijfsbebouwing zonder cultuurhistorische waarden wordt gesloopt.

3) Toevoeging van burgerwoningen door splitsing

Splitsing van beeldbepalende boerderijen is toegestaan, omdat dit kan bijdragen aan het behoud van de voor het buitengebied kenmerkende boerderijgebouwen. Hierbij geldt als voorwaarde dat de bijbehorende bedrijfsgebouwen worden gesloopt, tenzij deze gebouwen monumentale kwaliteiten bezitten en daarnaast dat rekening dient te worden gehouden met stankcirkels.

4) Agrarisch-technische hulpbedrijven

Vestiging is toegestaan in VAB's binnen de gebiedsbestemming Agrarisch. Buitenopslag is in geen geval toegestaan, tenzij voortvloeiend uit de aard van het bedrijf. Daarnaast mag het ruimte beslag van het nieuw te vestigen bedrijf niet meer bedragen dan het voormalige agrarisch bouwvlak. Bovendien is een goede inpassing in de omgeving vereist. Tenslotte is voor zover er sprake is van een toenemend aantal verkeersbewegingen, bijvoorbeeld ten behoeve van een veetransportbedrijf, tevens een gunstige ligging langs een regionale verkeersader vereist.

5) Agrarisch verwante bedrijven

Vestiging is uitsluitend toegestaan in VAB's binnen de gebiedsbestemming Agrarisch. Voorwaarde is dat het bedrijf past in de omgeving. Daarnaast mag het ruimte beslag van het nieuw te vestigen bedrijf

in beginsel niet meer bedragen dan het voormalige agrarisch bouwvlak. Buitenopslag is niet toegestaan, tenzij deze rechtstreeks voortvloeit uit de aard van het bedrijf.

6) Overige in het buitengebied voorkomende bedrijvigheid

Onder bepaalde randvoorwaarden is ook de hervestiging van 'startende bedrijven' in VAB's in de gebieden met een agrarische hoofdfunctie toegestaan. Daarvoor gelden de volgende voorwaarden:

- het hergebruik moet passen in de omgeving;
- publieksgerichte voorzieningen zijn niet toegestaan;
- in opzet en ontwikkelingsperspectief moet het om een kleinschalige activiteit gaan, met in beginsel slechts enkele werknemers;
- als het om een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer gaat, mag het slechts een inrichting zijn die behoort tot de lichtste milieucategorieën
- detailhandel is alleen toegestaan als ondergeschikte nevenactiviteit;
- publieksgerichte voorzieningen zijn niet toegestaan;
- de bedrijfsgebouwen mogen niet groter zijn dan de voormalige agrarische bedrijfsgebouwen, met een maximale oppervlakte van 400 m²;
- overtollige gebouwen moeten worden gesloopt, tenzij het waardevolle bebouwing is;
- buitenopslag is niet toegestaan.

4.3.3 Recreatie en toerisme

In het gemeentelijke toeristisch-recreatief profiel wordt de (voormalige) gemeente Wouw specifiek aangeduid als groene recreatie gemeente. De gemeente streeft in het gehele buitengebied een verdere uitbouw, verbetering en structurering van de recreatieve infrastructuur na, waarbij vooral op de regionale en plaatselijke behoeften wordt ingespeeld. Het gaat hierbij vooral om voorzieningen als fiets- en wandelpaden, rust- en picknickbankjes, informatiepanelen etc. Daarbij is aandacht nodig voor een betere onderlinge afstemming van de routes onderling en de ontwikkeling van een transferpunt ter plaatse van de recreatieve poort (in het gebied tussen Plantage Centrum en Wouwse Plantage).

De bestaande recreatieve dag- en verblijfsvoorzieningen zijn met het oog op het bovenstaande beleid positief bestemd. Voor nieuwe grootschalige of intensieve vormen van recreatie geldt een terughoudend beleid: het bestemmingsplan biedt hiervoor geen ruimte.

Met betrekking tot de mogelijkheden voor kleinschalig kamperen sluit het bestemmingsplan aan bij de gemeentelijke Beleidsnota kleinschalige kampeervormen (zie hoofdstuk 2.3). Op basis van dit beleid is kleinschalig kamperen uitsluitend als nevenactiviteit mogelijk bij bestaande agrarische bedrijven.

De aanwezige recreatiewoningen zijn als zodanig gehandhaafd en bestemd. Permanente bewoning van deze woningen is uitgesloten.

In het gehele buitengebied bestaat de mogelijkheid om bouwwerken van geringe omvang ten behoeve van het recreatieve medegebruik op te richten zoals bijvoorbeeld picknicktafels, speel- en schuilgelegenheden, informatieborden en bewegwijzeringen. Bij plaatsing in bos- en natuurgebieden mogen de aanwezige natuurwaarden niet worden aangetast.

4.3.4 Niet-agrarische bedrijvigheid

Het buitengebied is in de eerste plaats bestemd voor agrarische bedrijven en bedrijven die verwant zijn aan de agrarische sector (de agrarische technisch en agrarisch aanverwante bedrijven). Als uitgangspunt voor het bestemmingsplan geldt dan ook dat bedrijven zonder functionele binding met het buitengebied thuis horen in een kern of op een bedrijventerrein. Onder voorwaarden is het echter wel mogelijk om via hervestiging op een voormalige agrarische bedrijfslocatie (VAB) een bedrijf in daartoe geschikte delen van het buitengebied uit te oefenen (zie eerder dit hoofdstuk).

Hoewel de gemeente meer ruimte wil reserveren voor nieuwe economische initiatieven in het buitengebied wordt er – ter bescherming van zowel het landschap als de aanwezige woonfuncties in het buitengebied – een duidelijke lijn getrokken voor wat wel en niet kan. Niet alle mogelijke vormen van hergebruik zijn dus overal toelaatbaar. Alleen lichte bedrijvigheid is toegestaan en aan het buitengebied verwante functies (zoals loonwerkbedrijven, veehandelsbedrijven en hoveniersbedrijven) hebben de voorkeur boven niet verwante functies. De gemeente beoordeelt verzoeken tot hergebruik op basis van de gebiedsbestemming, de aanwezige omgevingsfactoren en de eventuele waarde van de bebouwing zelf.

Bestaande niet-agrarische bedrijven

Uitgangspunt van het bestemmingsplan is dat voorkomen wordt dat de ruimtelijke impact van de bestaande niet-agrarische bedrijven op het landschap en de leefbaarheid groeit. De bestaande bedrijven worden daarom positief bestemd maar met de uitbreiding van de bedrijven wordt terughoudend omgegaan. De mogelijkheden voor omschakeling naar andere typen bedrijvigheid zijn beperkt. Aan de bedrijven is een strak begremsd bestemmingsvlak om de bestaande voorzieningen toegekend en de bestaande bebouwingsoppervlakte is vastgelegd in de voorschriften. Onder voorwaarden is via een ontheffingsprocedure een (eenmalige) maximale bebouwingsuitbreiding van maximaal 15% van het bestaande bebouwingsoppervlak geboden. Bij uitbreiding geldt als voorwaarde dat deze geen afbreuk mag doen aan de aanwezige landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische waarden, dat de noodzaak voor uitbreiding wordt aangetoond en dat de uitbreiding vanuit milieuhygiënisch oogpunt aanvaardbaar is.

Voor de twee bedrijventerreinen die binnen de begrenzing van het bestemmingsplan buitengebied liggen is een specifieke regeling opgenomen. Binnen de begrenzing van beide terreinen is vestiging en uitbreiding van bedrijven mogelijk binnen de gestelde voorwaarden. De belangrijkste voorwaarde heeft betrekking op de aard c.q. zwaarte van de toegestane bedrijvigheid. Zie ook hoofdstuk 4. De op de bedrijventerreinen aanwezige bedrijfswoningen zijn als zodanig bestemd.

Nieuwvestiging van niet-agrarische bedrijven

Nieuwvestiging van niet-agrarische bedrijven (op een nieuwe locatie) in het buitengebied is uitgesloten. In het kader van het beleid voor VAB's is de vestiging van niet-agrarische bedrijven in vrijkomende boerderijpanden zoals gezegd wel toegestaan in de gebiedsbestemming Agrarisch. Alleen niet-agrarische bedrijven uit de lichtste milieucategorieën komen hiervoor in aanmerking.

4.3.5 Wonen

Door het hergebruik van vrijgekomen boerderijen als woning is de woonfunctie in toenemende mate in het buitengebied aanwezig. Daarnaast is ook bewust een aantal nieuwe burgerwoningen in het buitengebied gebouwd. Burgerwoningen bevinden zich vooral in de aanwezige bebouwingslinten en kleine dorpen. Vaak bevinden zich tussen de burgerwoningen of in de directe omgeving daarvan nog verschillende agrarische en niet-agrarische bedrijven.

Bestaande woningen

De bestaande woningen worden positief bestemd middels een bestemmingsvlak. Hierin worden zowel voor- als achtertuin (indien aanwezig) in opgenomen. De maximale omvang van burgerwoningen is 600 m². Indien de bestaande omvang van een woning groter is dan 600 m² is de bestaande oppervlakte het maximum.

Bij alle burgerwoningen bestaat de mogelijkheid voor het bouwen van bijgebouwen. De maximale maatvoering daarbij is 80 m². Qua functie dient het bijgebouw te passen bij de bestemming, en qua locatie in de directe nabijheid van de burgerwoning gesitueerd te worden. Hiertoe wordt een maximale afstand tussen bestaande bebouwing en nieuw op te richten bebouwing opgenomen.

Nieuwbouw van burgerwoningen/woningsplitsing

Nieuwbouw van woningen in het buitengebied is in het algemeen uitgesloten. Alleen onder speciale condities is nieuwbouw aan de orde, onder andere als gevolg van de regeling Ruimte voor Ruimte (woning in ruil voor sloop) of andere Rood-voor-Groenconstructies, zoals nieuwe landgoederen. Het bestemmingsplan geeft hier echter geen mogelijkheden voor: in geval dient een afzonderlijke planlogische procedure te worden gevoerd waarbij maatwerk kan worden geleverd.

Toevoeging van woningen door splitsing van boerderijen is toegestaan omdat dit kan bijdragen aan het behoud van deze panden. Voorwaarden voor woningsplitsing zijn onder meer dat de bebouwde oppervlakte niet wordt vergroot en de (agrarische) verschijningsvorm gehandhaafd blijft. Bovendien mag geen afbreuk worden gedaan aan de omgevingskwaliteiten. Tot slot dienen vanuit de milieuwetgeving (stank en geluid) geen belemmeringen te bestaan.

Aan-huis-verbonden beroepen/bedrijven

Binnen de woonfunctie bestaat via een ontheffingsprocedure ruimte voor het uitoefenen van een aan-huis-verbonden-beroep. Daarnaast worden mogelijkheden geboden voor kleinschalige bedrijfsactiviteiten. Hierbij gelden wel een aantal randvoorwaarden die moeten garanderen dat de woonfunctie de hoofdfunctie blijft;

- de woonfunctie in overwegende mate behouden blijft;
- de activiteiten van de aan-huis-verbonden bedrijven mogen geen onevenredige hinder voor het woonmilieu opleveren;
- uitbreiding van bebouwing wordt niet toegestaan;
- detailhandel is niet toegestaan;
- tenslotte mag het aan-huis-verbonden beroep/bedrijf geen publieksaantrekkende / verkeersaantrekkende werking en/of leiden tot onaanvaardbare parkeerdruk.

4.4 Verkeer en infrastructuur

Op het gebied van de infrastructuur worden in het buitengebied geen grote veranderingen voorzien. De bestaande infrastructuur (waaronder alle wegen, vaarwegen, hoogspanningsleidingen, ondergrondse leidingen etc.) worden conform hun huidige gebruik bestemd.

Voor de bestaande militaire laagvliegroute hoeft in het bestemmingsplan geen specifieke regeling te worden opgenomen omdat de maximaal toegestane bouwhoogte van bouwwerken en gebouwen in het bestemmingsplan lager is dan de bebouwingshoogte die ten hoogste mag worden toegestaan onder de laagvliegroute.

Het bestemmingsplan biedt wel ruimte voor verbeterwerkzaamheden aan wegen met alleen of in hoofdzaak een functie voor het buitengebied, zoals landbouwwegen en kavelpaden.

De bouw van (solitaire) windmolens wordt in het bestemmingsplan niet toegestaan.

4.5 Ecologie

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan is dat geen strijdigheid ontstaat met het beleid en de wetgeving op het gebied van de natuurbescherming. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen gebiedsbescherming en soortenbescherming.

Voor wat betreft de gebiedsbescherming gaat het om de bescherming van de gebieden die zijn aangewezen als onderdeel van de ecologische hoofdstructuur (EHS) in het natuurgebied De Brabantse Wal dat is aangewezen als Natura 2000 gebied. Het bestemmingsplan is gericht op de bescherming van deze gebieden en biedt geen mogelijkheden die in strijd zijn met de natuurfunctie. Het Natura 2000-gebied Brabantse Wal is niet als zodanig in het bestemmingsplan opgenomen omdat de bescherming hiervan via het spoor van de Natuurbeschermingswet verloopt. Vanzelfsprekend zijn de waarden en kwaliteiten van dit gebied beschermd middels de daartoe opgenomen bestemmingen.

De soortenbescherming is in Nederland geïmplementeerd in de Flora en Faunawet (april 2002). Op grond van deze wet mogen beschermde soorten – die in de wet zijn aangewezen – niet gedood, gevangen, verontrust, geplukt of verzameld worden en is het niet toegestaan om besten, hollen en of andere vaste verblijfplaatsen van beschermde dieren te beschadigen, vernielen of te verstoren. Onder voorwaarden is ontheffing van deze gebodsbepalingen mogelijk. Voor een aantal (bedreigde Rode Lijst)soorten zijn deze voorwaarden zeer streng.

De Flora- en faunawet is altijd en onverkort van kracht. Dit betekent dat op het moment dat nieuwe activiteiten aan de orde zijn (bij recht, via ontheffing of via wijziging) in het kader van de Flora- en faunawet de mogelijke effecten op beschermde soorten altijd moeten worden meegewogen. Een beoordeling op het moment dat de activiteiten daadwerkelijk aan de orde zijn (en dus niet ten tijde van het opstellen van het bestemmingsplan) geeft het meest actuele en beschermingswaardige beeld. Indien op dat moment blijkt dat sprake is van (een) beschermde soort(en) en de activiteit strijdigheid oplevert met de bepalingen uit de Flora- en faunawet, zal de activiteit pas kunnen plaatsvinden nadat hiervoor een ontheffing is verkregen. Bij het opstellen van het bestemmingsplan moet wel redelijk zicht bestaan op de verleenbaarheid van een eventueel benodigde ontheffing. Anders is het bestemmingsplan niet uitvoerbaar.

In dit hoofdzakelijk conserverende bestemmingsplan hoeft met het oog op het voorgaande geen aanvullende regeling op dit punt te worden opgenomen. De gebruikelijke ontwikkelingsmogelijkheden op perceelsniveau die het plan biedt zijn namelijk in beginsel in zijn algemeenheid uitvoerbaar, al kan te zijner tijd blijken dat een ontheffing in specifieke gevallen niet of slechts onder voorwaarden verleend kan worden. Dit doet echter aan de algemene uitvoerbaarheid van het plan niet af.

4.6 Cultuurhistorie, monumenten en archeologie

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan is het veiligstellen van de aanwezige archeologische, aardkundige en cultuurhistorische waarden. Voor het aspect archeologie betekent dit dat voor de gebieden die nog niet worden beschermd op grond van de Monumentenwet maar waar wel archeologische vondsten zijn gedaan een planologische bescherming krijgen in het bestemmingsplan via een aanlegvergunningstelsel voor (diepe) grondwerkzaamheden. Concreet gaat het hierbij om één terrein: de hoeve Altena ten westen van het kasteel van Wouw.

In de gebieden met een hoge en middelhoge archeologische verwachtingswaarde is bij voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen – bijvoorbeeld de uitbreiding van een agrarisch bouwvlak – archeologisch vooronderzoek vereist. Hierbij geldt een uitzondering voor het aanbrengen van verhardingen, waarvan de omvang minder dan 100 m² bedraagt en voor grondwerkzaamheden minder dan 40 cm diep.

Om dubbele regelgeving te voorkomen is voor de gebouwen en terreinen die reeds beschermd worden op grond van de Monumentenwet en de gemeentelijke monumenten verordening geen beschermende regeling in het bestemmingsplan opgenomen.

Rondom korenmolen De Arend is in het bestemmingsplan een molenbiotoop aangegeven. Binnen een straal van 100 meter van de molen dient de ruimte obstakelvrij te zijn om te voorkomen dat het molenbiotoop dichtslibt. Binnen deze zone mogen dus geen nieuwe gebouwen en bouwwerken worden opgericht. Vanaf 100 meter neemt de toegestane obstakelhoogte (voor nieuwe bouwwerken of beplanting) toe volgens een schuin opgaande lijn.

Bij ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied moet ook rekening gehouden worden met de aanwezige cultuurhistorische en aardkundige (landschaps)waarden zoals beschreven in hoofdstuk 3.

Dit geldt in het bijzonder voor de gebieden die op de Cultuurhistorische Waardenkaart zijn aangegeven als historisch landschappelijke vlakken en lijnen met hoge en zeer hoge waarde (zoals een groot gebied ten westen van het beekdal van de Smalle Beek vanwege de nog aanwezige historische verkaveling en oude akkercomplexen) en daarnaast de aardkundig waardevolle gebieden. Aan de ontwikkeling van de diverse functies in het buitengebied worden landschappelijke voorwaarden gesteld, gericht op het herkenbaar blijven van het cultuurlandschap en het behoud van de aardkundige waarden.

4.7 Veiligheid

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan is dat geen strijdigheid ontstaat met het beleid op het gebied van de externe veiligheid. Ten aanzien van dit aspect zijn de volgende onderdelen binnen het bestemmingsplan buitengebied relevant:

1. Bedrijven en inrichtingen (Bevi- en BRZO);
2. Buisleidingen;
3. Spoorlijnen;
4. (Autosnel)wegen.

Bedrijven en inrichtingen

Het Bevi is van toepassing op vergunningsplichtige risicovolle bedrijven en de nabijgelegen al dan niet geprojecteerde (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2, lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven en wat wordt verstaan onder (beperkt) kwetsbare objecten. Om te bepalen of er in de directe omgeving bedrijven zijn gelegen waarop het Bevi van toepassing is, is het RRGs geraadpleegd.

Het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van een viertal LPG-tankstations. De tankstations zijn alle gelegen net buiten het plangebied, waarvan één is gelegen binnen de kern Wouw, één binnen de kern Wouwse Plantage en 2 langs de A58 op grondgebied van de gemeente Bergen op Zoom.

Binnen de plaatsgebonden risicocontour (PR) 10^{-6} per jaar, dat voor alle LPG- tankstations is gelegen op een afstand van 45 meter (doorzet tot 1000 m^3), zijn in het bestemmingsplan buitengebied geen kwetsbare objecten gelegen of geprojecteerd.

Het invloedsgebied als gevolg van LPG-tankstations strekt zich uit vanaf het vulpunt tot op een afstand van 150 meter.

Texaco Molensingel 70 Wouw:

Binnen het invloedsgebied zijn 10 woningen gelegen. Uit een berekening met de LPG-rekentool van VROM (www.groepsrisico.nl) blijkt het groepsrisico (GR) ruim onder de oriënterende waarde te liggen (zie bijlage 3 van deze toelichting).

Kerstens Plantagebaan 170 Wouwse Plantage:

In het kader van een ruimtelijke ontwikkeling aan de plantagebaan (vier woningen) is in 2007 een groepsrisicoberekening uitgevoerd met betrekking tot het LPG-tankstation. Uit deze berekening, waarin rekening is gehouden met bedoelde ontwikkeling en de geprojecteerde situatie (wat het bestemmingsplan toelaat), blijkt dat het groepsrisico is gelegen rond de oriënterende waarde.

Esso de Wouwse Tol:

Het invloedsgebied van het tankstation ligt slechts voor een beperkt gedeelte in het plangebied. Binnen het invloedsgebied is het motel/restaurant de Wouwse Tol gelegen. De hoogte van het groepsrisico wordt als gevolg van het plangebied niet gewijzigd omdat binnen het invloedsgebied geen (nieuwe) bebouwingen zijn toegestaan.

Wouwse Tol Noord:

Het invloedsgebied van het tankstation ligt voor een belangrijk deel in het bestemmingsplan buitengebied. Binnen het invloedsgebied is geen bebouwing gelegen. Hieruit kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een groepsrisico.

In algemene zin wordt opgemerkt dat het bestemmingsplan buitengebied voornamelijk een conserverend karakter heeft en derhalve geen gevolgen heeft voor het groepsrisico. Geconcludeerd wordt dat de aanwezigheid van Bevi-inrichtingen, in de omgeving van het plangebied, geen beperkingen oplevert voor het bestemmingsplan.

Buisleidingen

VROM heeft veiligheidsafstanden vastgelegd die aangehouden moeten worden tussen een buisleiding en kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Deze afstanden staan opgenomen in twee brieven (circulaires) van VROM aan gemeenten en provincies, te weten:

- de circulaire 'Zonering langs hogedruk aardgastransportleidingen' uit 1984;
- de circulaire 'Bekendmaking van beleid ten behoeve van de zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1-, K2- K3-categorie' van 1991.

Bovengenoemde circulaires bevatten bebouwings- en toetsingsafstanden voor leidingen met verschillende diameters. Uit veiligheidsoverwegingen is het van belang om o.a. bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen een afstand aan te houden tot gebouwen of plaatsen waar frequent en/of langdurig personen verblijven. Deze afstand is in principe zodanig dat daarbuiten de invloed van de leiding op de omgeving verwaarloosbaar mag worden geacht (toetsingsafstand). De toetsingsafstand geeft de maximale afstand aan waarover risico's van buisleidingen worden beoordeeld.

Verdere beoordeling van de risico's veroorzaakt door het doorgaand verkeer (dus ook buisleidingen) dient plaats te vinden aan de hand van de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (ministeries van VROM, BZK en VenW)" uit 2004 en de wijziging daarop van 1 augustus 2008, waarin grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico zijn opgenomen. Voor buisleidingen wordt in principe verwezen naar de circulaire uit 1984.

VROM heeft een nieuw besluit buisleidingen in voorbereiding. De afstanden genoemd in dit nieuwe besluit kunnen afwijken van de circulaire uit 1984. Ondanks deze ontwikkelingen kunnen de toetsings- en bebouwingsafstanden uit de circulaire "Zonering langs aardgastransportleidingen" uit 1984 worden aangehouden.

Daarnaast adviseert VROM gemeenten om te anticiperen op de nieuwe regelgeving door bij voorbereiding van plannen rekening te houden met de contour voor het plaatsgebonden risico (PR) en de verantwoording van het groepsrisico (GR).

De binnen het plangebied gelegen buisleidingen zijn weergegeven in bijlage 3 van deze toelichting. In de tabel in bijlage 3 is een opsomming gegeven van de aanwezige buisleidingen en zijn tevens de van toepassing zijnde bebouwings- en toetsingsafstanden weergegeven. Tevens zijn, indien aanwezig plaatsgebonden risicocontouren en inventarisatieafstanden (invloedsgebied: 1% letaliteit) weergegeven.

In het Structuurschema Buisleidingen (SBUI) is de buisleidingenstraat (BLS) opgenomen. De BLS die een breedte heeft van ongeveer 100 meter heeft een bijzondere status. Binnen de breedte van 100 meter mag, zonder aanlegvergunning, elke soort leiding worden aangelegd. Dit betekent dat met een worst-case situatie rekening gehouden dient te worden. Om deze reden is in het SBUI opgenomen dat er rekening dient te worden gehouden met een veiligheidsgebied (eerder bebouwingsafstand genoemd) en een toetsingsgebied. Het veiligheidsgebied heeft een breedte van 55 meter aan weerszijden van de BLS, het toetsingsgebied heeft een breedte van 175 meter aan weerszijden van de BLS. In het SBUI worden in tabel III de ruimtelijke consequenties aangegeven binnen deze beide gebieden.

Uit tabel III uit het SBUI blijkt dat:

- binnen het veiligheidsgebied (55 m) niet zijn toegestaan: Kwetsbare objecten (categorie I), zoals woonwijken, flatgebouwen en bijzonder objecten (ziekenhuizen, scholen, hotels en kantoorgebouwen met meer dan 50 personen);
- binnen het veiligheidsgebied wel zijn toegestaan: Beperkt kwetsbare objecten (categorie II, zoals incidentele bebouwing (onder voorwaarden), recreatie- en industrieterreinen en bijzonder objecten (sporthallen, zwembaden, hotels en kantoorgebouwen met minder dan 50 personen) en infrastructurele werken.

In de veiligheidszone van 55 meter zijn geen kwetsbare objecten gelegen. Het bestemmingsplan heeft een overwegend conserverend karakter en laat geen nieuwe kwetsbare objecten binnen bedoelde zone toe. Hiermee wordt voldaan aan de veiligheidsafstand en is er formeel geen belemmering ten aanzien van de ruimtelijke ontwikkelingen welke middels het nieuwe bestemmingsplan mogelijk worden gemaakt.

Een groot deel van het bestemmingsplan ligt binnen de toetsingsafstand van de BLS, hetgeen impliceert dat de BLS risico's oplevert binnen het plangebied. Gezien het beperkte aantal bestemmingen (enkele woningen) binnen de toetsingsafstand en het conserverende karakter van het bestemmingsplan kan worden geconcludeerd dat er geen belemmeringen zijn als gevolg van de toetsingsafstand.

Anticiperend op de nieuwe regelgeving kan feitelijk nog geen rekening worden gehouden met het plaatsgebonden risico, omdat de rekenmethodiek voor in het bijzonder "exotische stoffen (waterstof, zuurstof, stikstof)" nog niet bekend en beschikbaar is. Hetzelfde geldt voor de verantwoording van het groepsrisico. Echter gezien de lage bevolkingsdichtheid en het conserverende karakter van het bestemmingsplan is er geen sprake van een relevant groepsrisico en tevens geen sprake van toename van het groepsrisico.

Risico's hogedruk aardgasleidingen

Binnen de bebouwingsafstand en toetsingsafstand van de aardgasleiding, gelegen langs de spoorlijn Roosendaal-Vlissingen, zijn diverse woningen gelegen. Met name in het gebied rond de Wijper. Het bestemmingsplan laat echter geen nieuwe kwetsbare objecten toe waardoor de afstandseisen niet van toepassing zijn.

Anticiperend op de nieuwe regelgeving blijkt dat er geen sprake is van een plaatsgebonden risico en binnen de inventarisatieafstand er geen sprake is van een toename van de bevolking waardoor het niet zinvol is een berekening van het groepsrisico door de Gasunie te laten voeren uitvoeren. Het groepsrisico als gevolg van het bestemmingsplan neemt niet toe vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan.

In de bundeling van hogedruk aardgasleidingen gelegen in het zuiden van het bestemmingsplan buitengebied zijn drie aardgasleidingen gelegen waarvan de dimensies onderling verschillend zijn. De bebouwingsafstanden variëren van 25 tot 35 meter en de toetsingsafstanden van 80 tot 115 meter. Binnen de bebouwingsafstanden zijn geen nieuwe kwetsbare objecten toegestaan. Vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan is hiervan geen sprake.

Anticiperend op de nieuwe regelgeving blijkt dat er als gevolg van de aardgasleidingen op enkele locaties langs de bundeling sprake is van een plaatsgebonden risico. Het plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar ligt op enkele locaties tot op maximaal 143 meter van de buisleidingen (beide zijden van de leiding). Binnen deze plaatsgebonden risicocontouren mogen geen nieuwe kwetsbare objecten worden bestemd. Vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan is hiervan geen sprake. De aanwezige bevolking binnen de inventarisatieafstand in het buitengebied is zeer beperkt waaruit geconcludeerd kan worden dat er geen sprake is van een relevant groepsrisico. Binnen de inventarisatieafstand is er geen sprake van een toename van de bevolking waardoor het niet zinvol is een berekening van het groepsrisico door de Gasunie te laten voeren uitvoeren. Het groepsrisico als gevolg van het bestemmingsplan neemt niet toe vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan.

In het noordoosten net buiten het plangebied ligt langs de gemeentegrens in Bergen op Zoom een aardgasleiding (parallel aan de Zoomweg). Het betreft een aftakking vanuit de buisleidingenstraat van een aardgasleiding van het Zebra Gasnetwerk. Net buiten de toetsingsafstand (en bebouwingsafstand) is één woning gelegen.

Er blijkt geen plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar aanwezig te zijn. Vanwege de aanwezigheid van slechts één woning in de omgeving van de buisleiding kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een groepsrisico. Anticiperend op de nieuwe regelgeving blijkt dat er als gevolg van de aardgasleidingen op enkele locaties langs de bundeling sprake is van een plaatsgebonden risico. Het groepsrisico als gevolg van het bestemmingsplan neemt niet toe vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan.

Risico's pijpleidingen Defensie

In het plangebied zijn drie militaire brandstofleidingen gelegen van de Defensie Pijpleiding Organisatie (DPO), te weten een 6", 8" en 10" brandstofleiding. De 6" en 8" brandstofleidingen zijn buiten gebruik. Op deze leidingen zijn geen beschermingszones meer van toepassing. De 10" brandstofleiding ligt deels in de buisleidingenstraat. Het overige deel ligt voornamelijk langs de gemeentegrens in Bergen op Zoom parallel aan de Zoomweg. Rond deze brandstofleiding (met uitzondering van het tracé dat in de buisleidingenstraat is gelegen) geldt een bebouwingsafstand van 10 meter en een toetsingsafstand van 32 meter. Zowel binnen de bebouwingsafstand en toetsingsafstand zijn geen nieuwe ontwikkelingen gepland.

Er blijkt een plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar aanwezig te zijn tot op een afstand van 12 meter. Vanwege de aanwezigheid van slechts enkele woningen in de omgeving van de buisleiding kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een relevant groepsrisico. Het groepsrisico als gevolg van het bestemmingsplan neemt niet toe vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan.

Risico's overige buisleidingen

In het plangebied is een buisleiding van Dow Benelux gelegen. Het betreft propyleen waarvan geen bebouwings- en toetsingsafstanden bekend zijn. Uit het RRGs blijkt dat het plaatsgebonden risico van 10^{-6} per jaar is gelegen op een afstand van 75 meter. Anticiperend op de nieuwe regelgeving mogen geen nieuwe kwetsbare objecten worden toegestaan binnen deze contour. Vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan is hiervan geen sprake. De aanwezige bevolking binnen de inventarisatieafstand in het buitengebied is zeer beperkt waaruit geconcludeerd kan worden dat er geen sprake is van een relevant groepsrisico. Binnen de inventarisatieafstand is er geen sprake van een toename van de bevolking waardoor er tevens geen sprake is van een toename van het groepsrisico als gevolg van het nieuwe bestemmingsplan buitengebied.

Transport over (spoor)wegen

Voor ruimtelijke plannen zijn spoorwegen en autowegen risicorelevant als er binnen een zone van 200 meter vanaf de transportas een ontwikkeling gepland wordt.

Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het doorgaande verkeer (dus ook buisleidingen) dient plaats te vinden aan de hand van de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (ministeries van VROM, BZK en VenW)" uit 2004 en de wijziging daarop van 1 augustus 2008, waarin grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico zijn opgenomen. Voor buisleidingen wordt in principe verwezen naar de circulaire uit 1984.

Binnen de plaatsgebonden risicocontour van 10^{-6} per jaar mogen geen kwetsbare objecten gerealiseerd worden. Voor beperkt kwetsbare objecten (zoals kleine kantoorgebouwen met minder dan 1500 m² bvo) is dit een richtwaarde. De circulaire hanteert voor de begrippen kwetsbaar object en beperkt kwetsbaar object dezelfde definitie als het Bevi.

Daarnaast kent de circulaire de verantwoordingsplicht van het groepsrisico. Indien binnen het invloedsgebied (binnen 200 meter vanaf de as van de transportroute) nieuwe ontwikkelingen zijn voorzien en er een overschrijding van de oriënterende waarde van het groepsrisico of een significante stijging van het groepsrisico optreedt, dient bij de vaststelling van het RO-besluit, het groepsrisico te worden verantwoord.

Spoorwegen

De spoorlijn Roosendaal–Vlissingen doorkruist het buitengebied van Wouw en ligt over een lengte van enkele kilometers binnen het bestemmingsplan.

De spoorlijn binnen het plangebied is ten behoeve van berekeningen gemodelleerd over een lengte van ca. 5 kilometer en tevens verlengd aan beide zijden (west en oost) met één kilometer (totaal 7 km). Het traject bevat 6 overwegen en 1 wissel.

Uit een risicoberekening met RBM II+ (versie 1.3.0) blijkt dat er, op basis van de in 2007 gerealiseerde aantallen wagons (gegevens Prorail), geen plaatsgebonden risicocontour van 10^{-6} per jaar aanwezig is.

De kilometer met het hoogste groepsrisico, gelegen ter hoogte van industrieterrein De Wijper, wordt als representatief beschouwd. Het hoogste groepsrisico ligt ruim onder de oriënterende waarde voor het groepsrisico (2% van de oriënterende waarde). Het plangebied heeft een overwegend conserverend karakter waardoor het groepsrisico als gevolg van de herziening van het bestemmingsplan niet toeneemt. De resultaten van de risicoberekeningen zijn opgenomen in de als bijlage 3 opgenomen rapportages. In de bijlage is eveneens opgenomen de beoordeling van externe veiligheid aan de hand de marktverwachting vervoer gevaarlijke stoffen per spoor.

Autowegen

De snelweg A58 doorkruist het buitengebied van Wouw en ligt over een lengte van enkele kilometers binnen het bestemmingsplan.

De Rijksoverheid is bezig met de ontwikkeling van het Basisnet Weg (naast Basisnet Spoor en Basisnet Water). Inmiddels is de eindrapportage Basisnet Weg gepubliceerd (d.d. 22 januari 2009). Op grond van de eindrapportage Basisnet is voor de A58 knooppunt Zoomland – knooppunt De Stok (wegvak B2) een veiligheidszone van 38 meter van toepassing. Binnen de veiligheidszone zijn geen nieuwe kwetsbare objecten toegestaan. Het plangebied heeft een conserverend karakter en staat derhalve geen nieuwe kwetsbare objecten toe binnen de veiligheidszone. Voor zover kan worden beoordeeld liggen in de huidige situatie ook geen beperkt kwetsbare objecten binnen de veiligheidszone.

Er is sprake van een plasbrandaandachtsgebied (PAG). Dat wil zeggen dat geprojecteerde bouwwerken die binnen een afstand van 30 meter, vanaf de rand van de rechterrijstrook, worden gerealiseerd, dienen te worden verantwoord.

Voor zover kan worden beoordeeld is hiervan geen sprake. Indien het plangebied binnen een afstand van 30 meter (PAG) wel nieuwe bebouwing toestaat wordt geadviseerd dit aanvullend op dit advies te verantwoorden.

Het plafond voor transport van GF3 (LPG/Propan) bedraagt 3720 transporten per jaar. Het huidige transport GF3 heeft een omvang van 2480 transporten. Uitgaande van de benadering van het Basisnet dient het groepsrisico voor het bestemmingsplan buitengebied Wouw te worden bepaald op basis van het plafond GF3. Door toepassing van de vuistregels (PGS 3) kan uitgaande van een gemiddelde personendichtheid van 1 persoon per hectare (in het buitengebied) tot 10 personen per hectare voor incidentele bebouwing, worden geconcludeerd dat er geen sprake is een relevant groepsrisico, danwel overschrijding van de oriënterende waarde van het groepsrisico. De kernen Wouw en Heerle liggen op zodanige afstand van de snelweg (meer dan 800 meter) dat deze geen invloed hebben op de hoogte van het groepsrisico als gevolg van de snelweg. Vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan is er geen sprake van een toename van het groepsrisico.

Geconcludeerd wordt dat anticiperend op de nieuwe regelgeving er geen belemmeringen zijn voor het bestemmingsplan als gevolg van de A58.

Daarnaast blijkt uit de "Inventarisatie vervoer gevaarlijke stoffen" d.d. 14 maart 2008 dat binnen het bestemmingsplan diverse wegen zijn gelegen waarover structureel vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. De omvang van het vervoer is beperkt en betreft maximaal 133 transporten LPG en 600 transporten benzine en diesel.

Door toepassing van de vuistregels wordt geconcludeerd dat een plaatsgebonden risico op bedoelde gemeentelijke wegen niet aanwezig is en het groepsrisico onder de oriënterende waarde voor het groepsrisico is gelegen. Het vervoer van gevaarlijke stoffen over gemeentelijke wegen levert derhalve geen belemmeringen op voor het plangebied.

Conclusie

Zowel het plaatsgebonden risico als het groepsrisico veroorzaakt door de aanwezigheid van de Bevi-inrichtingen levert geen beperkingen op ten aanzien van het nieuwe bestemmingsplan buitengebied. Plaatsgebonden risico als gevolg van transport over het spoor blijkt niet aanwezig. Het groepsrisico is zeer beperkt en neemt als gevolg van het bestemmingsplan niet toe. Met betrekking tot de snelweg A58 is er sprake van een veiligheidszone. Vanwege het conserverende karakter van het bestemmingsplan is er geen sprake van belemmeringen. De tracé's van alle buisleidingen zijn op de bestemmingsplankaart vermeld. In bijlage 3 is het volledige onderzoek naar de externe veiligheid met betrekking tot het transport van gevaarlijke stoffen over weg, spoor en door buisleidingen.

De buisleidingen zijn inmiddels zichtbaar op de professionele risicokaart. Te bereiken via het RRGs (www.risicokaartinvoer.nl) en vervolgens Risprofs. Opgemerkt wordt dat de informatie op de professionele risicokaart met betrekking tot de Defensie-pijpleidingen niet helemaal juist en volledig is. Daarom wordt met betrekking tot de Defensie-pijpleidingen verwezen naar de vooroverlegreactie van de Vrom-inspectie.

4.8 Milieu

Naast externe veiligheid (zie vorige hoofdstuk) zijn voor dit bestemmingsplan de milieuaspecten geluid, luchtkwaliteit, bedrijven en milieuzonering en geur van belang. Uitgangspunt voor het bestemmingsplan is dat geen strijdigheid ontstaat met de wetgeving ten aanzien van de deze aspecten.

4.8.1 Geluidhinder

In de Wet geluidhinder is bepaald dat voor locaties in het bestemmingsplan waar woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidbelasting wordt onderzocht binnen de zones behorende bij verkeerswegen, spoorwegen en industrieterreinen. Vier vormen van geluidsbelasting zijn voor dit bestemmingsplan relevant:

- Industrielawaai
- Wegverkeerslawaai
- Railverkeerslawaai
- Luchtvaartlawaai

In opdracht van de gemeente heeft de Regionale Milieudienst onderzoek naar deze aspecten uitgevoerd. De uitkomsten hiervan worden hieronder samengevat. Het volledige onderzoek van de Regionale Milieudienst is opgenomen in bijlage 1 van deze plantoelichting.

Industrielawaai

Net buiten het plangebied van dit bestemmingsplan - op het grondgebied van de gemeente Woensdrecht – ligt het gezoneerde industrieterrein Fokker Services. Op grond van de Wet geluidhinder is rondom dit industrieterrein een zone vastgesteld waarbuiten het gemiddelde geluidsniveau ten gevolge van alle bedrijven op het terrein niet hoger mag zijn dan 50 dB(A). De zone is dus in feite een planologisch aandachtsgebied, waarbinnen regels van kracht zijn die aan zowel industriële activiteiten als aan woningbouw beperkingen opleggen.

Bij vaststelling of herziening van een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden die gaan of blijven behoren tot de zone van een industrieterrein wordt de geluidsbelasting vanwege dit industrieterrein in acht genomen. De maximale ontheffingswaarde voor nieuwe woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen bedraagt 55 dB(A) etmaalwaarde.

Een deel van het plangebied ten zuidwesten van de kern Wouwse Plantage is gelegen binnen de 50 dB(A) contour. Omdat het bestemmingsplan conserverend van karakter is, is in het kader van dit bestemmingsplan de invloed van het Industrielawaai voor de al aanwezige woningen en andere geluidgevoelige objecten niet van belang. Een akoestisch onderzoek is daarom niet uitgevoerd.

Wegverkeerslawaai

Op grond van de Wet geluidhinder moet de geluidsbelasting van iedere weg in beschouwing te worden genomen, tenzij deze binnen een woonerf gelegen is of voor de weg een maximum rijnsnelheid van 30 km/uur geldt. Deze wegen hebben een geluidszone c.q. aandachtsgebied waarbinnen akoestisch onderzoek dient plaats te vinden.

De grootte van de zones is afhankelijk van het aantal rijstroken en de definitie van het gebied (buitenstedelijk of binnenstedelijk). Buitenstedelijk is het gebied dat buiten de bebouwde kom is gelegen en het gebied binnen de bebouwde kom voor zover liggend langs een autoweg of een autosnelweg. Het overige gebied is binnenstedelijk. De zone langs de A58 bedraagt 400 meter. De zone van de buitenstedelijke wegen bedraagt 250 meter en de zone van de binnenstedelijke wegen bedraagt 200 meter. Omdat het bestemmingsplan conserverend van karakter is, is in het kader van dit

bestemmingsplan de invloed van het wegverkeer voor de al aanwezige woningen en andere geluidgevoelige objecten niet van belang. Een akoestisch onderzoek is daarom niet uitgevoerd. Voor de te realiseren woningen wordt een akoestisch onderzoek uitgevoerd en zal, indien nodig, separaat een ontheffingsprocedure Wet geluidhinder worden doorlopen.

Railverkeerslawaaï

Ter bepaling van de geluidsbelasting dient op grond van het Besluit Geluidhinder Spoorwegen iedere spoorlijn in beschouwing te worden genomen. Deze spoorwegen hebben een zone c.q. een aandachtsgebied waarbinnen akoestisch onderzoek dient plaats te vinden.

Het buitengebied is voor een deel gelegen binnen de zone van de spoorlijn met trajectnummer 660 (zonebreedte bedraagt 600 m). Omdat het bestemmingsplan conserverend van karakter is, is in het kader van dit bestemmingsplan de invloed van het spoorwegverkeer voor de al aanwezige woningen en andere geluidgevoelige objecten niet van belang. Een akoestisch onderzoek is daarom niet uitgevoerd.

Luchtvaartlawaaï

In de directe omgeving van het plangebied is de vliegbasis Woensdrecht gelegen. De vliegbasis valt onder het Besluit geluidsbelasting grote luchtvaart. In dit Besluit is ten aanzien van de realisatie van nieuwe geluidgevoelige bestemmingen gesteld dat nieuwbouw van woningen niet binnen de 35 Ke contour is gelegen. De maximaal toelaatbare geluidbelasting is 40 Ke voor woningen die een open plek in bestaande bebouwing opvullen, of woningen die dienen ter vervanging van bestaande gebouwen. De maximaal toelaatbare geluidbelasting is 45 Ke voor woningen die dringend noodzakelijk zijn om redenen van grond- of bedrijfsgebondenheid of voor geprojecteerde woningen of geluidgevoelige bestemmingen.

Het plangebied is voor een deel binnen de 35 Ke contour van de vliegbasis Woensdrecht gelegen. Omdat het bestemmingsplan conserverend van karakter is, is in het kader van dit bestemmingsplan de invloed van het luchtvaartlawaaï voor de al aanwezige geluidgevoelige functies niet van belang. Een akoestisch onderzoek is daarom niet uitgevoerd.

4.8.2 Luchtkwaliteit

Voor de kwaliteit van de buitenlucht gelden wettelijke grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes, lood, koolmonoxide en benzeen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet rekening gehouden worden met deze wettelijke grenswaarden. Hiertoe is ook ten aanzien van dit aspect door de Regionale Milieudienst onderzoek verricht. Dit onderzoek is volledig opgenomen in bijlage 1 van deze plantoelichting.

Achtergrondconcentratie

Om een indruk te krijgen van de luchtkwaliteit in het plangebied, zijn de achtergrondconcentraties van de twee belangrijkste stoffen (stikstofoxide en zwevende deeltjes) bepaald met behulp van het computerprogramma 'CAR II versie 7.0.1.0'. Met behulp van CAR kunnen de concentraties van de luchtverontreinigende stoffen, als gevolg van het wegverkeer, worden berekend. In het rekenprogramma zijn gegevens over de achtergrondconcentraties beschikbaar, voor afgelopen jaren en voor toekomstige jaren (geprognosticeerd).

In onderstaande tabellen 1 t/m 4 wordt voor NO₂ (stikstofoxide) en PM₁₀ (zwevende deeltjes) inzicht gegeven in de achtergrondconcentratie voor 2010, 2015 en 2020. In deze tabellen zijn de resultaten voor PM₁₀ weergegeven inclusief de zeezout-af trek voor fijn stof (voor de gemeente Roosendaal bedraagt deze af trek 4 µg/m³ voor het jaargemiddelde van PM₁₀ en 6 dagen voor het etmaalgemiddelde van PM₁₀). In bijlage 1 zijn de volledige tabellen met resultaten terug te vinden. In de onderste rij van de tabellen zijn de grenswaarden vermeld.

Tabel 1 Achtergrondconcentraties 2010, 2015 en 2020 ter hoogte van de Moerstraatseweg te Moerstraten

Achtergrondconcentratie	NO ₂ jaargem.	PM ₁₀ jaargem.	PM ₁₀ etmaalgemiddelde
2010	16,2 µg/m ³	18,8 µg/m ³	7
2015	14,6 µg/m ³	19,2 µg/m ³	5
2020	13,3 µg/m ³	18,0 µg/m ³	4
grenswaarden	40,0 µg/m ³	40,0 µg/m ³	35

Tabel 2 Achtergrondconcentraties 2010, 2015 en 2020 ter hoogte van de Biezenstraat te Wouw

Achtergrondconcentratie	NO ₂ jaargem.	PM ₁₀ jaargem.	PM ₁₀ etmaalgemiddelde
2010	17,8 µg/m ³	20,2 µg/m ³	8
2015	15,7 µg/m ³	19,2 µg/m ³	6
2020	14,0 µg/m ³	18,4 µg/m ³	5
grenswaarden	40,0 µg/m ³	40,0 µg/m ³	35

Tabel 3 Achtergrondconcentraties 2010, 2015 en 2020 ter hoogte van de Bergsebaan te Heerle

Achtergrondconcentratie	NO ₂ jaargem.	PM ₁₀ jaargem.	PM ₁₀ etmaalgemiddelde
2010	21,0 µg/m ³	20,5 µg/m ³	9
2015	18,1 µg/m ³	19,4 µg/m ³	6
2020	15,8 µg/m ³	18,6 µg/m ³	5
grenswaarden	40,0 µg/m ³	40,0 µg/m ³	35

Tabel 4 Achtergrondconcentraties 2010, 2015 en 2020 ter hoogte van de Mariabaan te Wouwse Plantage

Achtergrondconcentratie	NO ₂ jaargem.	PM ₁₀ jaargem.	PM ₁₀ etmaalgemiddelde
2010	15,8 µg/m ³	20,3 µg/m ³	8
2015	14,4 µg/m ³	19,3 µg/m ³	6
2020	13,3 µg/m ³	18,4 µg/m ³	5
grenswaarden	40,0 µg/m ³	40,0 µg/m ³	35

Conclusie

De achtergrondconcentraties in het buitengebied voor de stoffen NO₂ en PM₁₀ zijn relatief laag, zodat luchtkwaliteitsknelpunten niet direct te verwachten zijn. Omdat sprake is van een conserverend bestemmingsplan is het aannemelijk dat de concentratie van stoffen in de buitenlucht als gevolg van het plan per saldo gelijk blijft. Ten aanzien van dit aspect leidt het bestemmingsplan dan ook niet tot knelpunten.

4.8.3 Bedrijven en milieuzonering

Milieuzonering is in de ruimtelijke ordening het rekening houden met milieuhinder van bedrijven ten opzichte van milieugevoelige functies. Om de gemeenten een handreiking te bieden voor een verantwoord inpassen van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, is door de VNG de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' (geheel herziene uitgave april 2007) opgesteld. In die publicatie is een richtafstandenlijst opgenomen. In deze lijst zijn bedrijven op grond van hun potentiële milieubelasting ingedeeld in zes categorieën. De categorie 1 staat voor de laagste potentiële milieubelastingen en de categorie 6 staat voor de hoogste potentiële milieubelasting. De richtafstandenlijst inclusief categorie-indeling is voor dit bestemmingsplan gehanteerd: de naamgeving van de diverse bestemmingen Bedrijf (Bedrijf 1, Bedrijf 2 etc.) verwijst

naar de milieucategorie van de bedrijven die onder de betreffende bestemming zijn gebracht (dus alle bedrijven in de bestemming Bedrijf 2 vallen in milieucategorie 2).

Bedrijventerrein Boerenweg

De bestaande bedrijven op dit bedrijventerrein zijn actief in afvalrecyclage en vallen in de categorieën 4.2 en 5.2. Het betreft in milieuhygiënische zin relatief zware bedrijvigheid. Ten tijde van de verlening van de milieuvergunning of voor de bestaande bedrijven is er getoetst aan de fysieke bestaande situatie waarbij per milieuaspect een afweging is gemaakt met het oog op de omgeving. Bij vergunningplichtige bedrijven is de milieubelasting op basis daarvan door middel van voorschriften begrensd.

Bedrijventerrein De Wijper

De bestaande bedrijven op het terrein De Wijper zijn veelal actief in de industriële productie en zakelijke dienstverlening en vallen in de categorieën 1, 2, 3. Het betreft in milieuhygiënische zin relatief lichte bedrijvigheid. Ten tijde van de verlening van de milieuvergunning of de behandeling van de melding voor de bestaande bedrijven is er getoetst aan de fysieke bestaande situatie waarbij per milieuaspect een afweging is gemaakt met het oog op de omgeving. Bij vergunningplichtige bedrijven is de milieubelasting op basis daarvan door middel van voorschriften begrensd. Bij meldingsplichtige bedrijven zijn eventueel, naast de algemeen geldende voorschriften, nadere eisen gesteld.

Overige deel buitengebied

De bestaande bedrijven in het buitengebied (buiten beschouwing gelaten de bedrijventerreinen Boerenweg en De Wijper) zijn veelal actief in de agrarische productie en zakelijke dienstverlening en vallen in de categorieën 1, 2, 3 en 4. Ten tijde van de verlening van de milieuvergunning of de behandeling van de melding voor de bestaande bedrijven is er getoetst aan de fysieke bestaande situatie waarbij per milieuaspect een afweging is gemaakt met het oog op de omgeving. Bij vergunningplichtige bedrijven is de milieubelasting op basis daarvan door middel van voorschriften begrensd. Bij meldingsplichtige bedrijven zijn eventueel, naast de algemeen geldende voorschriften, nadere eisen gesteld.

Ontwikkelingen

Vestiging van nieuwe bedrijven in het buitenplangebied is slechts mogelijk indien de beoogde bedrijfsactiviteiten daar milieuhygiënisch acceptabel zijn. Daartoe is in het bestemmingsplan vastgelegd welke milieucategorie toelaatbaar is. Vervolgens zullen de betreffende bedrijven nog moeten voldoen aan de voorschriften die gesteld worden ingevolge de Wet milieubeheer.

4.8.4 Geur

Ten aanzien van het aspect geur heeft de gemeente besloten de wettelijke normen te zullen handhaven en geen eigen normen c.q. geurbeleid vast te stellen.

In de geurwetgeving wordt enkele malen een relatie gelegd met de ruimtelijke ordening. In de definitie van geurgevoelig object is bijvoorbeeld opgenomen dat een gebouw alleen wordt beschermd indien het is bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf – dus dat het gebruik planologisch is toegestaan. Reden voor de koppeling is, dat er een duidelijke relatie bestaat tussen een zone rondom een veehouderijbedrijf op grond van milieuregelgeving (milieuzone) en ruimtelijke ordening. Een milieuzone stuurt niet alleen de vestigings- en uitbreidingsmogelijkheden van een veehouderij, maar heeft ook voor het geurgevoelig object gevolgen. Enerzijds wordt namelijk een verhoging van de geurbelasting op een geurgevoelig object niet vergund, indien de gestelde waarde voor de geurbelasting wordt overschreden. Anderzijds moet totstandkoming van een geurgevoelig object binnen de wettelijke normen worden voorkomen, indien strijdig met een goede ruimtelijke ordening als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening (Wro).

De afstemming met de geurwetgeving heeft in dit bestemmingsplan plaatsgevonden bij het toekennen van de agrarische bouwvlakken: hierbij is rekening gehouden met de afstand tot omliggende woonbebouwing. Er zijn dan ook geen belemmeringen ten aanzien van het aspect geur.

4.9 Belemmeringen

Het voorliggende bestemmingsplan heeft tot doel de bestaande situatie in het buitengebied van een juridische regeling te voorzien. Bij nieuwe ontwikkelingen wordt afzonderlijk bij ieder plan naar de belemmeringen, zoals straalpaden, kabels en leidingen etc. gekeken.

4.10 Proces van de watertoets

In het kader van de watertoets worden sinds het voorjaar van 2003 in de gemeente Roosendaal alle nieuwe gemeentelijke ruimtelijke plannen besproken in het 'Waterpanel Roosendaal'. Naast enkele gemeentelijke afdelingen nemen het waterschap Brabantse Delta en de vaste adviseurs van de gemeente Roosendaal eenmaal per kwartaal deel aan het overleg. Het waterschap levert in dit waterpaneloverleg alle relevante informatie over het plangebied aan en de waterhuishoudkundige uitgangspunten worden besproken. Aan de hand hiervan wordt een concept waterparagraaf opgesteld, die in concept wordt voorgelegd aan het waterschap. Indien de gemeente in de waterparagraaf afwijkt van de uitgangspunten(advies) van het waterschap wordt deze afwijking expliciet gemotiveerd.

Het onderhavige bestemmingsplan heeft tot doel de bestaande situatie (meerdere vigerende bestemmingsplannen) samen te voegen in één bestemmingsplan. Dit betekent dat er vooralsnog geen veranderingen zijn gepland binnen de bestemmingsplangrenzen die van invloed zijn op de waterhuishouding.

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water dient in de toekomst ondermeer de wateropgave (zowel in het stedelijk als ook in het landelijk gebied) te worden uitgewerkt. Ten behoeve van deze wateropgave kan in de toekomst ruimte ten behoeve van waterberging benodigd zijn binnen de bestemmingsplangrenzen. Op basis van de thans beschikbare informatie kan op dit moment echter hiervoor nog geen ruimtelijke reservering worden opgenomen. In voorkomende gevallen in de toekomst zal de gemeente deze mogelijke functieveranderingen (bijvoorbeeld dubbelbestemming) door middel van een 'partiele herziening' of een 'onthefing' wijzigen. De watertoets zal worden doorlopen, het betreffende 'plangebied' zal worden besproken in het waterpanel en er zal een waterparagraaf worden opgesteld. Op deze wijze is het aspect water ook in de toekomst op een zorgvuldige wijze ingebed in het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 5 JURIDISCHE ASPECTEN

5.1 Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP)

5.1.1 Algemeen

De vorige Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna WRO) en het daarbij behorende Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro 1985) bevatten bijna geen bepalingen over de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan. De artikelen 12 en 16 van het Bro 1985 kenden alleen enkele voorschriften voor de verschijningsvorm van het bestemmingsplan. Dit heeft er toe geleid dat in de praktijk allerlei varianten zijn toegepast waardoor zeer verschillende bestemmingsplannen zijn ontstaan. Bestemmingsplannen met dezelfde beleidsmatige inhoud en met hetzelfde doel zagen er geheel anders uit en waren moeilijk vergelijkbaar.

Hierdoor ontbrak het aan duidelijkheid voor de gebruiker van het bestemmingsplan. En dit terwijl leesbaarheid, raadpleegbaarheid en helderheid voor de gebruiker van het bestemmingsplan van groot gewicht zijn. Daarnaast is de vergelijkbaarheid van ruimtelijke plannen van groot belang voor degenen die deze plannen in grotere samenhang wensen te bezien. Denk hierbij aan degenen die betrokken zijn bij de planvoorbereiding, de planbeoordeling, de monitoring van beleid en de handhaving.

De Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (hierna SVBP 2008) maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op een zelfde manier worden verbeeld.

5.1.2 Wro en Bro

In de Wet ruimtelijke ordening (hierna Wro) behoudt het bestemmingsplan de belangrijke rol in het ruimtelijk planstelsel. Het bestemmingsplan is en blijft een belangrijk – zo niet het belangrijkste – normstellende instrumentarium voor het ruimtelijk beleid.

5.1.3 Vergelijkbare bestemmingsplannen

SVBP 2008 geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog. Dit om de gewenste vergelijkbaarheid zeker te stellen. De standaarden hebben geen betrekking op de toelichting van het bestemmingsplan. De toelichting maakt immers geen deel uit van het bestemmingsplan. Wel dient het bestemmingsplan van een toelichting vergezeld te gaan.

Het bestemmingsplan zelf bestaat uit een verzameling geografische bepaalde objecten, die zijn opgeslagen in een digitaal ruimtelijk informatiesysteem. De objecten zijn voorzien van bestemmingen met bijbehorende doeleinden en regels. Er wordt uitdrukkelijk op gewezen dat de standaarden geen betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan.

5.1.4 Het bestemmingsplan

Het centrale onderdeel van een bestemmingsplan is de bestemming. Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening worden aan de in het plan begrepen grond bestemmingen toegewezen met bij behorende doeleinden. Aan de bestemmingen zijn regels gekoppeld over het gebruik van de in het plan begrepen grond en van de zich daar bevindende bouwwerken. Kenmerk van bestemmingen is dat het gehele plangebied ermee is bedekt. Elke bestemming is geometrisch bepaald. Een bestemmingsplan kan ook dubbelbestemmingen bevatten. Deze overlappen bestemmingen en geven eigen regels, waarbij sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen. De dubbelbestemmingen hoeven het gehele plangebied niet te bedekken.

Aanduidingen worden gebruikt om bepaalde zaken binnen een bestemming of dubbelbestemming nader of specifieker te regelen. Het gaat hierbij om specificaties met betrekking tot het gebruik of de bouwmogelijkheden. De aanduidingen hebben daardoor juridische betekenis en komen ook altijd in de regels van het bestemmingsplan voor.

5.2 Opzet van de nieuwe bestemmingsregeling

5.2.1 Doelstellingen en uitgangspunten

Het uitgangspunt bij het opstellen van het bestemmingsplan is dat de van kracht zijnde regelingen zodanig worden geactualiseerd dat samenhangende, op actuele beleidsinzichten en gebruikerswensen afgestemde bestemmingsregelingen ontstaan. Als doelstellingen en uitgangspunten kunnen daarbij worden onderscheiden:

- Rechtszekerheid en klantgerichtheid, dat wil zeggen voor de burger een duidelijk, toegankelijk en op actuele behoeften en eisen afgestemd plan.
- Makkelijke toepasbaarheid en hanteerbaarheid voor de gemeentelijke diensten; een plan waaraan bouwvragen op heldere wijze kunnen worden getoetst met als resultaat een minimale bestuurslast.
- Duidelijkheid en inzichtelijkheid van hetgeen is toegestaan, dit houdt in dat de bestemmingen met hun bouw- en gebruiksmogelijkheden zoveel als mogelijk is op de plankaart zichtbaar worden gemaakt.

5.2.2 Opzet regels

De opbouw van de regels is gelijk aan Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008.

- a. De opbouw van de regels is als volgt:
 - Betekenisafspraken (Hoofdstuk 1 Inleidende regels);
 - De gebruiks- en bouwregels per bestemming (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels);
 - Algemene regels (Hoofdstuk 3 Algemene regels);
 - Overige regels (Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels).
- b. Een bestemmingsartikel (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels) wordt uit de volgende leden in deze volgorde opgebouwd:
 - Bestemmingsomschrijving;
 - Bouwregels;
 - Nadere eisen;
 - Specifieke gebruiksregels;
 - Ontheffing van de gebruiksregels;
 - Aanlegvergunning;
 - Wijzigingsbevoegdheid.

De specifieke nadere eisenregelingen, ontheffingsbevoegdheden en wijzigingsbevoegdheden en mogelijk aanlegvergunningregels zijn zoveel mogelijk per bestemming worden opgenomen. Hierdoor wordt direct per bestemming inzicht geboden in de eventuele afwijkingsmogelijkheden en onnodig verwijzen naar andere artikelen voorkomen. Deze werkwijze bevordert de toegankelijkheid van het bestemmingsplan.

Er wordt derhalve voor de volgorde van de regels een standaardindeling gehanteerd.

5.2.3 Flexibiliteitsregels

Aan het bestemmingsplan kan flexibiliteit worden toegevoegd door het opnemen van mogelijkheden voor het verlenen van een ontheffing, het stellen van nadere eisen of het toepassen van een wijzigingsbevoegdheid. Dit flexibiliteitinstrumentarium kent zekere begrenzingen.

Het is niet mogelijk een ontheffing te gebruiken om een bestemmingswijziging tot stand te brengen. Een nadere eis mag slechts worden gesteld per afzonderlijk geval en geen algemene regel inhouden. Bovendien moet het bestemmingsplan al een regel bevatten omtrent het punt ten aanzien waarvan een nadere eis wordt gesteld. Het is niet mogelijk een rechtstreekse parkeernorm of een voorwaarde met betrekking tot afschermd groen op te nemen. Logisch gevolg is dat dit dus ook niet als nadere eis kan. In een dergelijke situatie is een planherziening de aangewezen weg.

Op basis van het vorenstaande wordt voor het opnemen van flexibiliteitsregels de volgende benadering gehanteerd.

- Flexibiliteitsregels alleen gebruiken als van een wezenlijke belangenafweging sprake kan zijn, voor de onderbouwing waarvan de toelichting de noodzakelijke bouwstenen bevat.
- Bij het besluit tot het opnemen van flexibiliteit planschade risico meewegen.
- Ontheffingen niet gebruiken voor gebruikswijzigingen.
- Nadere eisen alleen stellen als er als regels zijn opgenomen met betrekking tot hetzelfde onderwerp.

5.3 Regeling bestemmingen

Voor de inhoudelijke regeling van de (gebieds)bestemmingen wordt verwezen naar de voorgaande hoofdstukken van deze toelichting. Daar wordt ingegaan op hoe de binnen het plangebied van dit bestemmingsplan voorkomende gebieden en functies zijn bestemd, en welke mogelijkheden en beperkingen verder zijn opgenomen.

Bij de benaming van de bestemmingen in het bestemmingsplan is aangesloten bij de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP 2008) én bij het gemeentelijke Handboek Bestemmingsplannen. Vanwege de afstemming met het Handboek loopt de nummering bij de diverse bestemmingen niet op en/of begint bij 1 (bijvoorbeeld Wonen - 2 en Horeca - 4). De onderstaande bestemmingen zijn op de plankaart en in de regels opgenomen:

5.3.1 Agrarisch (met waarden)

De in hoofdzaak onbebouwde agrarische gebieden zijn ondergebracht in vier gebiedsbestemmingen. Binnen de bestemming is een regeling opgenomen voor de agrarische bouwvlakken. Het bouwvlak mag volledig worden benut voor de agrarische bedrijfsgebouwen en alle bijbehorende voorzieningen zoals kuilvoer- en mestopslag. Voor de diverse bouw- en gebruiksmogelijkheden van gebouwen en gronden binnen de vier gebiedsbestemmingen wordt verwezen naar hoofdstuk 4 van deze plantoelichting.

Binnen de gebiedsbestemmingen komen ook belangrijke landschappelijke waarden voor die beschermd moeten worden. Dit gebeurt binnen de gebiedsbestemming zelf en/of via een specifieke aanduiding op de plankaart, gekoppeld aan een aanlegvergunningstelsel.

Ter verduidelijking is voor de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen de agrarische bestemmingen een overzichtstabel beschikbaar. Deze is in bijlage 2 van deze toelichting opgenomen.

5.3.2 Bedrijf

De bestemmingen Bedrijf 1 t/m 4 is, gekoppeld aan de Staat van Bedrijfsactiviteiten (zie bijlage bij de regels), toegekend aan solitair gelegen bedrijfsvestigingen. De bestaande bedrijfsfuncties zijn naar 'zwaarte' als zodanig bestemd. Mochten deze bedrijven verdwijnen dan is het mogelijk om de bestemming onder voorwaarden te wijzigen naar Wonen - 2.

5.3.3 Bedrijventerrein

Voor de twee bedrijventerreinen (De Wijper en het bedrijventerrein aan de Boerenweg) die binnen de begrenzing van het bestemmingsplan buitengebied liggen is een specifieke regeling opgenomen. Binnen de begrenzing van beide terreinen is vestiging en uitbreiding van bedrijven mogelijk binnen de gestelde voorwaarden.

5.3.4 Bos / Natuur

De bestaande natuurgebieden (natuurparels) zijn ondergebracht in de bestemming Natuur. In verband met de het behoud van de aanwezige natuurwaarden dienen de gronden binnen deze bestemming onbebouwd te blijven. Binnen de bestemming is ook extensief dagrecreatief medegebruik toegestaan. Het grootste deel van de boscomplexen en overige natuurgebieden (b.v. natuurlijk beheerde graslanden e.d.) is ondergebracht in de bestemming Bos. Gelet op hun meervoudige functie zijn (bosbouw, landschap, natuur en recreatie) zijn de gebieden apart bestemd. Ook binnen deze bestemming is (nieuwe) bebouwing in principe uitgesloten.

5.3.5 Horeca - 4

De bestaande horecagelegenheden zijn onder de bestemming Horeca gebracht. De regeling ten aanzien van de horecavestigingen sluit aan bij de Ontwikkelingsvisie Horeca Roosendaal waarin is aangegeven welke horecavestigingen (type) toelaatbaar zijn en waar horeca zich al dan niet mag ontwikkelen. Daarbij wordt de Staat van Horecabedrijven gehanteerd. Hierin wordt onderscheid gemaakt tussen lichte (broodjeszaken, lunchrooms en andere aan detailhandel verwante horeca), middelzware (horecabedrijven die ook delen van de nacht zijn geopend en daardoor overlast kunnen veroorzaken bijvoorbeeld een bar, café of shoarma / grillroom) en zware horeca (bedrijven die 's nachts functioneren en grote groepen mensen trekken). Niet passende horecafuncties zijn binnen de bestemming niet toegestaan.

5.3.6 Recreatie

De bestaande dag- en verblijfsrecreatieve voorzieningen in het buitengebied zijn meegenomen in twee afzonderlijke bestemmingen: Recreatie - 1 (waaronder de aanwezige maneges) en Recreatie - 2 (de aanwezige kampeerterreinen).

Binnen deze bestemming zijn gebouwen ten dienste van een kampeerterrein toegestaan zoals toiletgebouwen, beheersgebouwen en één dienstwoning.

5.3.7 Sport

De voetbalvelden aan de Wildersedreef zijn bestemd onder de bestemming Sport. Daar waar sprake is van bestaande sanitaire voorzieningen, kleedruimtes etc. zijn deze binnen de bestemming geregeld.

5.3.8 Verkeer / water

De wegen in het buitengebied zijn bestemd tot Verkeer. De spoorweg is binnen deze bestemming specifiek geregeld. De voor de afvoer van het water belangrijkste waterlopen zijn voorzien van de bestemming Water.

Uitwisseling tussen deze bestemmingen is toelaatbaar indien dit noodzakelijk is in het kader van het beleid inzake de verkeersstructuur of de waterhuishouding. Hiervoor is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen.

5.3.9 Wonen - 2

De bestemming Wonen - 2 heeft betrekking op de bestaande woningen in het buitengebied met hun aan- en uitbouwen en bijgebouwen. Bijbehorende tuinen en erven zijn ook onder deze bestemming gebracht.

Voor de gebruiksmogelijkheden (onder andere ten behoeve van een beroep aan huis en mantelzorg) en de mogelijkheden voor het bouwen van bijgebouwen binnen deze bestemming wordt verwezen naar hoofdstuk 4 van deze plantoelichting.

5.3.10 Leiding

De aanwezige nuts- en buisleidingen (hoofdgastransport- olietransport- en brandstof leiding en hoogspanning) in het buitengebied zijn bestemd als Leiding (individuele leidingen). De regeling voorziet in de aanwezigheid en de bescherming van de leidingen.

5.3.11 Waarde – Archeologie / Waarde – beschermingszone natte natuurparel

De gebieden met een (hoge) archeologische verwachtingswaarde hebben de bestemming Waarde – Archeologie. Binnen deze bestemming is een aanlegvergunningstelsel opgenomen voor werkzaamheden die de archeologische waarden kunnen aantasten.

Rondom de natte natuurgebieden geldt een hydrologische beschermingszone die is bestemd als Waarde – beschermingszone natte natuurparel. Ook in deze bestemming geldt een aanlegvergunningstelsel voor werkzaamheden die de waterhuishouding negatief kunnen beïnvloeden.

5.3.12 Voorwaarden beroep aan huis

De toenemende belangstelling voor zelfstandig ondernemerschap, telewerken en het hebben van een werkplek aan huis hebben, naast de dalende gemiddelde woningbezetting en andere gewijzigde woonwensen, geleid tot de behoefte aan vestigingsmogelijkheden van beroepen aan huis in woonwijken.

Beroepen aan huis kunnen tot op zekere hoogte stedenbouwkundig worden ingepast.

In bestaande woonwijken zal zorgvuldig met vestiging dienen te worden omgegaan om te voorkomen dat de vrijheid van een individu de overlast voor velen kan betekenen. De bestemmingsregeling sluit aan op de regelingen die elders in de gemeente Roosendaal gebruikelijk zijn. Hieruit volgt dat aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan.

- De woning (met inbegrip van bijgebouwen), die voor de uitoefening van een aan huis gebonden beroep nodig is, moet in overwegende mate de woonfunctie behouden.
- Het gebruik ten behoeve van een aan huis gebonden beroep mag geen ernstige afbreuk of onevenredige hinder voor het woonmilieu opleveren en mag geen afbreuk doen aan het woonkarakter van de buurt, waarbij in ieder geval geen gebruik mag plaatsvinden dat nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken en als zodanig is opgenomen in de Staat van Bedrijfsactiviteiten.
- Het gebruik mag geen nadelige invloed hebben op de afwikkeling van het verkeer en / of niet leiden tot een onaanvaardbare parkeerdruk.
- Het aan huis gebonden beroep mag geen publieksgericht karakter hebben.
- Detailhandel mag alleen plaatsvinden als ondergeschikte nevenactiviteit bij de uitoefening van een aan huis gebonden beroep.

5.3.13 Mantelzorg

De provinciale voorbeeldregeling is in de regels opgenomen.

- In de voorbeeldregeling wordt aangesloten bij de gangbare begripsomschrijving dat een "woning geschikt en bestemd is voor de zelfstandige huisvesting van niet meer dan één huishouden".
- In verband hiermee zijn aan de begripsomschrijvingen de begrippen "afhankelijke woonruimte" en "mantelzorg" toegevoegd. In het begrip "afhankelijke woonruimte" is vastgelegd dat het moet gaan om een bijgebouw dat qua ligging een ruimtelijke eenheid vormt met de woning. Bovendien is kenbaar gemaakt dat het gaat om de huisvesting van een gedeelte van het huishouden. Er kan dus nooit sprake zijn van een zelfstandige woning.
- In de voorbeeldregeling wordt aangesloten bij het gebruikelijke gebruiksverbod tot het gebruik van "vrijstaande bijgebouwen voor zelfstandige bewoning". In aanvulling hierop is aan de gebruiksregels een nieuwe gebruiksverbod geïntroduceerd, namelijk het verbod tot gebruik van bijgebouwen als "afhankelijke woonruimte". Dit gebruiksverbod is nodig om een sluitende regeling te verkrijgen. Zonder verbod kan immers geen ontheffing worden verleend.

- Bovendien is de intrekking van de onheffing geregeld zodra de op het tijdstip van verlenen van de ontheffing bestaande noodzaak van mantelzorg niet meer aanwezig is. Deze mogelijkheid tot intrekking is essentieel.

Gelet op het provinciaal beleid wordt terughoudendheid betracht bij de toepassing ervan.

5.3.14 Kamerverhuur

In het kader van het project Courage zijn in het centrum van Roosendaal kamer-verhuurbedrijven gecontroleerd. Gebleken is dat de meeste panden waar kamers werden verhuurd niet voldeden aan de door de gemeente gestelde eisen op het gebied van bouwveiligheid en brandveiligheid. De eigenaren van de panden zijn aangeschreven.

Uit de praktijk blijkt, mede ook uit signalen van ondernemers in het centrumgebied van Roosendaal, dat met name bij kamerverhuur aan grotere groepen, meer dan 4 personen per pand, problemen ontstaan in de sfeer van veiligheid, samenscholing en onveiligheid. Dit tast het woon-, leef- en winkelklimaat op een vergelijkbare wijze aan als smart-, grow- en coffeeshops. Vandaar dat het noodzakelijk is hieromtrent afzonderlijke regels te stellen.

5.3.15 Arbeidsmigranten

Ten behoeve van de tijdelijke huisvesting van arbeidsmigranten is in het bestemmingsplan een ontheffingsregeling opgenomen. De regeling ziet er op toe om te voorzien in de behoefte aan huisvesting van tijdelijke werknemers tijdens de piekperiodes van een bedrijf. De woonvoorzieningen mogen structureel van aard zijn, maar de bewoning (het gebruik) zelf mag maximaal 6 maanden per jaar zijn, tenzij aannemelijk gemaakt kan worden dat de inzet van werknemers gedurende een langere periode nodig is in verband met de specifieke bedrijfsvoering van het agrarisch bedrijf. Het gaat dan om navolgende voorzieningen:

- Huisvesting op eigen bedrijf door het verbouwen van een eigen bedrijfsgebouw;
- Huisvesting op eigen bedrijf door logies in de eigen bedrijfswoning;
- Tijdelijke woonunits of stacaravans op eigen bedrijf (maximaal 5 per bedrijf).

Het plaatsen van woonunits wordt daarbij pas toegestaan indien blijkt dat de woonvoorzieningen niet zijn te realiseren door het verbouwen van een eigen bedrijfsgebouw op het eigen bedrijf of door logies te bieden in de eigen bedrijfswoning op het eigen bedrijf. Vanwege de uitstraling naar de omgeving wordt het maximaal te plaatsen units beperkt tot maximaal twee voor het eigen bedrijf. In het buitengebied wordt niet toegestaan:

- Wooneenheden in gebouwencomplexen of grotere gebouwen in buitengebied;
- Huisvesting op vakantieparken en campings;
- Tenten op eigen bedrijf;
- Toercaravans op eigen bedrijf.

5.3.16 Algemene aanduidingsregels.

Molenbiotoop

Onder de algemene aanduidingsregels is de gebiedsaanduiding "Vrijwaringszone-Molenbiotoop" opgenomen teneinde vrije windvang voor molen De Hoop te garanderen. Er gelden beperkingen voor de hoogte van bebouwing binnen het op de plankaart aangegeven molenbiotoop.

Straalpad

Onder de algemene aanduidingsregels is de gebiedsaanduiding "Vrijwaringszone-straalpad" opgenomen. Omdat voor het berichtenverkeer gebruik wordt gemaakt van straalverbindingen, dient tussen de zend- en ontvangststations een vrije baan aanwezig te zijn, straalpad genoemd. Voor een onbelemmerd gebruik mag bebouwing in deze straalpaden een bepaalde hoogte niet overschrijden.

Grondwaterbeschermingsgebied

Onder de algemene aanduidingsregels is de gebiedsaanduiding "Milieuzone-grondwaterbeschermingsgebied" opgenomen ten behoeve de bescherming van de kwaliteit van het grondwater ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening. De aanduiding biedt

in samenhang met de provinciale milieuverordening een voldoende bescherming. Daarnaast geldt voor bouwaanvragen die passen binnen de bestemming en die bedoeld zijn voor het oprichten of veranderen van een inrichting waarvoor een milieuvergunning is vereist, op grond van de Woningwet een aanhoudingsplicht.

Waterwingebied

Onder de algemene aanduidingsregels is de gebiedsaanduiding “Milieuzone-waterwingebied” opgenomen. Deze gronden zijn mede bestemd voor grondwaterwinning in verband met de openbare drinkwatervoorziening.

Landschapselement

In het buitengebied zijn verscheidene waardevolle landschapselementen aanwezig. Ter bescherming hiervan zijn deze landschapselementen opgenomen onder de algemene aanduidingsregels.

Hoofdstuk 6 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

De Wro (artikel 6.12) verplicht gemeenten om bij de vaststelling van een bestemmingsplan ook een exploitatieplan vast te stellen, tenzij het kostenverhaal anderszins verzekerd is (bijvoorbeeld door het sluiten van overeenkomsten van grondexploitatie met alle eigenaren in het exploitatiegebied, waar bouwmogelijkheden gerealiseerd kunnen worden). Met enkele exploitatiegebieden binnen het plangebied zijn overeenkomsten gesloten, echter voor het merendeel van de overige exploitatiegebieden is het kostenverhaal niet anderszins verzekerd. Hiervoor is een exploitatieplan opgesteld. Dit exploitatieplan kent een budgettair neutraal resultaat. Hiermee is aangetoond dat dit bestemmingsplan economisch uitvoerbaar is.

Hoofdstuk 7 OVERLEG EN INSPRAAK

7.1 Overleg

In het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is het ontwerpplan toegezonden aan diverse instanties, waaronder Rijks- en gemeentelijke instanties.

7.2 Inspraak

Overeenkomstig het bepaalde in de Gemeentelijke Inspraakverordening zijn de bevolking en in de gemeente belanghebbende natuurlijke en rechtspersonen betrokken bij de voorbereiding van dit bestemmingsplan.

7.3 Overleg en inspraak

Het voorontwerpbestemmingsplan heeft met ingang van 8 december 2008 gedurende 6 weken voor inspraak ter inzage gelegen. Daarbij werd de mogelijkheid geboden om een inspraakreactie in te dienen. Tevens hebben er 3 inloopavonden in Heerle, Wouw en Wouwse Plantage plaatsgevonden waarbij de gelegenheid werd geboden kennis te nemen van het voorontwerp, vragen te stellen en een inspraakreactie in te dienen. Er zijn veel inspraakreacties (110) ingediend. Als gevolg van het overleg ex artikel 3.1.1. Bro zijn 19 reacties ingediend.

Als gevolg van de inspraak- en overlegprocedure zijn er diverse aanpassingen in het voorontwerpbestemmingsplan aangebracht. Alle inspraak- en overlegreacties en de daaruit voortvloeiende aanpassingen zijn verwerkt in een rapportage. Deze rapportage is opgenomen in een separate bijlage "Bestemmingsplan Buitengebied Wouw, Verslag inspraak en overleg".